
MUSIC - UNIVERSITY OF TORONTO
3 1761 10428408 8

Rudolf Karel:

ILSEINO SRDCE

LYRICKÁ KOMEDIE O 3 JEDNÁNÍCH

Klavírní výtah skladatelův

HUDEBNÍ MATICE UMĚLECKÉ BESEDY

PRAHA 1922

Paris: Max Eschig London: J. W. Chester

(187)

Tiskem Grafie v Praze.

D[RU] VÁCLAVU GIRSOVI

OSOBY:

Ivo, malíř	tenor
Emil, malíř	baryton
Jindřich, poeta	bas
Romantik	tenor
Hrabě	tenor
Kastelán	bas
Ilsea	soprán
Nina	mezzosoprán

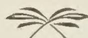
OSOBY COMEDIE DELL'ARTE:

Čáp	alt
Opice	tenor
Had	bariton
Osel	bas

Bohémové, sbor dívek, čtyři dekoratéři, posluhové, šik harlekýnů a kolombin, cikánka, šik cikánů, námořník, cínový vojáček, čarodějka, malý Amor, šik pierotů a pierotek, rytíř, výboři, sluhové, masky, lokajové, pážata, toreadoři, clowni, průvod comedie dell'arte, rytíři a princezna, zvířata, famulus, šaškové, šik trubačů.

ILSÉE.

LYRISCHE OPER IN DREI AKTEN.

INHALT:

Erster Akt. Die Bohême bildet das Milieu, das verhängnisvolle Schwanken der schönen Ilsée zwischen Gold und Liebe den Gegenstand der Oper. Ilsée hat der Bohême im Grafen Zdebuchovský einen Mäzen gewonnen und die jungen Künstler rüsten sich im Atelier den Grafen festlich zu empfangen. Die Oper setzt mit einem neckenden Gespräch Ninas und des Malers Emil ein, das von den eintretenden Bohemiens unterbrochen wird. Ilsée erscheint, von allen Seiten begrüsst, aber sie ist zerstreut und lehnt ab mitzutun; sie verweist die Runde an Emil. Dieser stimmt etwas unwillig einen heitern Gesang an, der in eine Anspielung auf ein Verhältnis Ilsées ausklingt. Ilsée gibt betroffen zu, mit dem Mäzen beisammen gewesen zu sein. Und Emil, der wie die ganze Bohême weiss, dass sie Ivô, den begabtesten des Kreises, liebt, macht ihr den Vorwurf des Wankelmuts. Den gleichen Vorwurf erhebt in vertraulichem Gespräch auch Nina. In diesem Augenblick ertönt von draussen die Stimme Ivôs. Ilsée hört ihn, flammt auf und stürzt dem Eintretenden in die Arme. Emil tritt ein und fordert Ilsée auf, sich zur Begrüssung des Grafen zu rüsten, und als sie weggegangen, vertraut er Ivô die neue Beziehung Ilsées an. Ivô will es nicht glauben, aber der Zweifel nagt an ihm und er eilt weg, um nicht Zeuge des Doppelspiels zu sein. Ilsée kehrt zurück und fühlt sich durch die Flucht Ivôs bitter gekränkt. Da erscheint der Graf, es finden die Vorstellungen statt, der Graf verspricht alle Förderungen — Ivôs Fernbleiben schiebt Ilsée auf Erkrankung. Trotz der Abmahnung Ninas lässt sich Ilsée herbei, vor dem Grafen zu tanzen, immer leidenschaftlicher wird der Tanz, bis sie wankt und der Graf sie auffängt. Einige begeisterte Genossen tragen sie auf den Schultern hinaus.

Zweiter Akt. Ilsée hat im gräflichen Schloss Aufnahme gefunden, die Bohême ist beim Grafen zu Gast. Der Dichter Heinrich und der Romantiker sprechen über den Zwiespalt im Wesen Ilsées. Da erscheint Ivô, hört vom Pavillon her Ilsée singen und sendet ihr ein Billett zu. Sie kommt, es gibt eine erregte Auseinandersetzung, er stösst sie von sich, um ihr dann um so heftiger nachzufolgen. — Inzwischen necken einander Nina und Emil. Ivô und Ilsée kehren miteinander zurück, der Chor feiert den Grafen und die Eifersucht Ivôs erwacht aufs neue. Der Graf erscheint, sie werden einander vorgestellt, und der Graf lädt Ivô zur Verlobung Ilsées ein. Ivô reisst sie an sich, der Graf macht seine Rechte geltend und Ivô tritt gebrochen zurück. Ilsée sinkt in Ohnmacht. Der Graf bemüht sich um sie, wirbt neuerdings um ihre Liebe und führt die ihrer selbst nicht mächtige Ilsée mit sich fort, indes der Chor mit einem Liede einfällt. Ivô will weg, da kommt Ilsée, schwört, dass sie nur ihm gehöre, und liebestrunken trägt sie Ivô in die Laube. Vergeblich versucht der Graf, der ihr nachgegangen ist, der Liebesraserei zu währen.

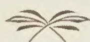
Dritter Akt. Einige Zeit später. Die Bohême gibt ein grosses Maskenfest. Zu ihm erscheinen in Masken Ivô (der als berühmter Meister zurückgekehrt ist), Ilsée (die Gräfin geworden) und der Graf. Heinrich und Emil verdächtigen Nina als Spionin Ilsées,

welche die Bohême im Stich gelassen hat. Nina protestiert heftig, aber sie führt doch Ivô und Ilsée zusammen. Ihr Zusammentreffen bringt trotz aller Ironie des Tons das Feuer zu neuem Ausbruch. Der Graf tritt dazwischen, aber Ilsée lässt trotzdem nicht von Ivô. Ivô selbst reisst sich aber los und umtanzt spöttisch Ilsée mit einer andern Dame. Ilsée sinkt bewusstlos in die Arme des Grafen, bittet ihn aber, sie allein zu lassen. Der Graf geht kalt weg: er hat sie innerlich aufgegeben. Das gräfliche Paar zeigt sich wieder, während die Commedia dell'arte angekündigt wird. Heinrich, der Leiter der Vorstellung, gibt in der Commedia einem Affen, einem Storch, einer Schlange und einem Esel das Wort zur Parodie der Liebe. Im Esel wird der Graf selbst parodiert. Dieser springt auf den Darsteller los und würgt ihn. In dem Getümmel erfasst Ivô Ilsée. „Was willst du?" – „Dich!" — Die Menge verläuft sich, sie sind allein. Ivô macht in heftigster Weise das Recht seiner Liebe geltend, Ilsée antwortet, dass sie mit Ivô gespielt hat, wie mit allen. „Dirne!" schreit Ivô auf. Das Wort trifft sie ins Herz. Inzwischen sucht man sie überall als erwählte Königin des Festes. Sie nimmt die Wahl an, allein, während die Menge ihr jauchzt, stich sie sich den Dolch ins Herz. Zu spät stürmt Ivô herein, und verzweifelnd wirft er sich über ihre Leiche.

ILSÉE.

OPÉRA COMIQUE EN 3 ACTES.

CONTENU:

Ier Acte: La scène se passe parmi la „Bohème". Les hésitations de la belle Ilsée qui vacille entre l'amour et l'argent, forment le sujet tragique de l'opéra.

Ilsée a trouvée en la personne du comte Zdebuchovsky un Mécène pour la Bohème, et les jeunes artistes se préparent à recevoir le comte avec tous les honneurs qui lui sont dus. La scène commence par une taquinerie entre Nina et le peintre Emile, interrompue par l'arrivée des Bohèmes. Ilsée apparaît, on l'acclame de toutes parts, mais elle est distraite et refuse de faire sa partie, elle demande à Emile de la remplacer. Celui-ci n'est guère enchanté de cela, cependant il entonne une joyeuse chanson dans laquelle il fait allusion à une liaison d'Ilsée. Ilsée, confuse, admet avoir été seule avec le comte, et Emile qui sait, comme tous ses camarades du reste, qu' Ilsée aime Ivo, un jeune artiste talenté, lui reproche son inconstance. Nina fait la même remarque sur un ton quelque peu familier. Au même moment on entend la voix d'Ivo qui rentre. Ilsée va au devant de lui et se jette passionnément dans ses bras. Emile alors s'avance et lui rappele qu'elle doit recevoir le comte. Lorsqu'elle est sortie, il raconte à Ivo la nouvelle relation d'Ilsée. Ivo ne veut d'abord pas le croire, mais les soupçons le rongent et il se sauve afin de ne pas être témoin du jeu double. Ilsée revient et, apprenant la fuite d'Ivo, elle est froissée. A ce moment le comte apparaît, la représentation commence et le comte promet tout ce qu'on lui demande. Ilsée pense que l'absence d'Ivo est due à une indisposition.

Malgré les dissuasions de Nina, Ilsée danse devant le comte, sa danse devient de plus en plus passionnée, jusqu'à ce qu'elle chancelle et le comte s'empresse de la relever. Quelques compagnons enthousiasmés la portent en triomphe sur leurs épaules.

2ème Acte: Ilsée a reçu l'hospitalité dans le château du comte. La Bohème est invitée chez le comte. Le poète Henri et le romancier parlent du désaccord dans la conduite d'Ilsée. Ivo apparaît, il entend du pavillon la voix d'Ilsée qui chante et lui envoie un billet. Elle vient, une discussion animée s'ensuit, il la repousse mais seulement pour la suivre de plus belle. Pendant ce temps-là Nina et Emile se taquinent de nouveau. Ivo et Ilsée reviennent ensemble, le choeur alors célèbre le comte, et la jalousie d'Ivo s'éveille de nouveau. Le comte survient, on lui présente Ivo, il invite alors ce dernier aux fiançailles d'Ilsée. Ivo ne veut pas quitter Ilsée, il s'empare d'elle; le comte fait valoir ses droits et Ivo se voit obligé de se retirer, il a le coeur brisé. Ilsée chante elle est presque inconsciente. Le comte s'empresse auprés d'elle, il lui déclare de nouveau son amour, et Ilsée, sans forces, se laisse emmener par lui. Le choeur alors se fait entendre. Ivo veut partir, Ilsèe arrive, elle jure qu'elle n'appartient qu'à lui. Ivo, enivré d'amour la conduit sous la tonnelle. Le comte qui l'a suivie, essaye en vain de mettre fin à cet éclat de passion.

3èmme Acte: Quelque temps après. Les Bohèmes donnent un grand bal masqué· Ivo qui est devenu un maître célèbre, Ilsée à présent comtesse, et le comte lui-même y apparaissent masqués. Henri et Emile soupçonnent Nina d'espionner Ilsée que la Bohème a délaissée. Nina proteste énergiquement mais fait tout son possible pour réunir Ivo et Ilsée. Cette rencontre malgré l'ironie des paroles échangées fait de nouveau éclater leur passion. Le comte intervient, mais Ilsée ne quitte pas Ivo. Ivo se dégage et danse autour d'Ilsée avec une autre femme en la raillant. Ilsée tombe évanouie dans les bras du comte et lui demande de la laisser seule un moment. Le comte s'éloigne froidement, il sent en lui-même qu' Ilsée ne l'aime pas. Le comte et la comtesse apparaissent de nouveau, lorsqu'on annonce „la Comedia dell'Arte". Henri qui dirige la représentation donne la parole à un singe, une cigogne, un serpent et un âne pour parodier l'amour. L'âne parodie le comte. Celui-ci offensé saute sur l'acteur et l'étrangle. Dans le tumulte Ivo saisit Ilsée. „Que veux tu?" „C'est toi que je veux." La foule se disperse, ils sont seuls. Ivo fait valoir les droits de son amour. Ilsée lui répond qu'elle a jouée avec lui comme elle joue avec tous les hommes. Ivo la traite de „fille misérable". Ces mots la frappent au coeur. Pendant ce temps-là on la cherche partout pour la proclamer reine de la fête. Elle accepte le choix, et tandis que la foule l'acclame elle se donne un coup de poignard. Ivo se précipite dans la salle, mais il est trop tard; désespéré il se jette sur le cadavre.

OBSAH:

Jednání I.

Jednání II.

Jednání III.

Ilseino srdce.

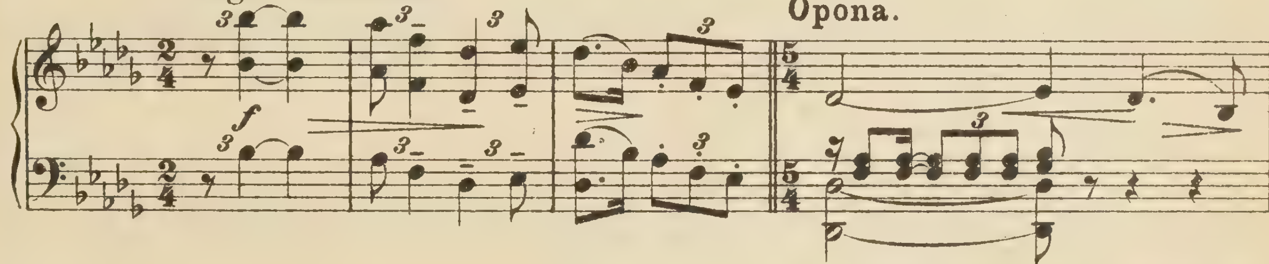
Lyrická komedie o 3 jednáních.

Jednání I.

Prostranný atelier za pozdního odpoledne. V pozadí uprostřed hlavní dveře, jimiž je výhled na schodiště se zdviží. Nalevo v pozadí v rohu vchod do vedlejší síně, k níž je krátký průchod. Po stěnách visí veliké obrazy. Mezi oběma vchody visutá portiéra. Těsně u ní toiletní stolek s úzkým, vysokým zrcadlem. Po celé levé straně obloukovitě vyduté, veliké okno, jímž je výhled na město. Po celé této straně podium se stojany na obrazy; na nich rozmalovaná plátna. Podél podia několik proutěných křesel. Na pravé straně dřevěné schodiště, které ústí v široké, rudé portiéře. Podél schodiště pohovka, velmi dlouhá, elipsovitého tvaru. V jejích hlavách malý, elegantní stolek s třemi taburety. Těsně u rampy torso veliké sochy. Uprostřed scény veliký, prostorný koberec, na němž jsou názorněny idylické scény. Směr se stanoviště obecenstva.

Scéna 1.

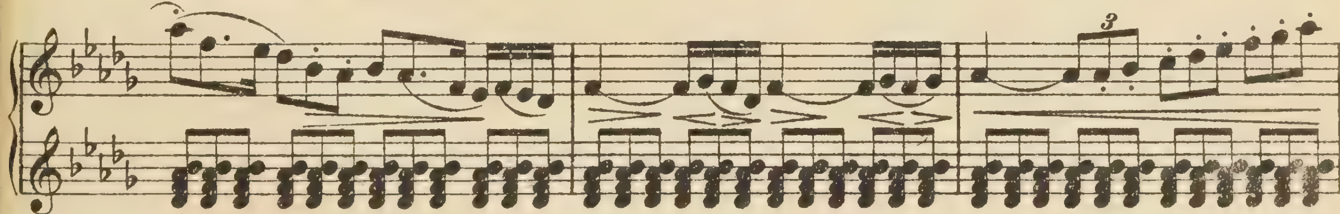
Emil natažen na pohovce vpravo v popředí kouří z krátké moderní dýmky. Vyholená tvář, zelený, biedermayerovský kabát, fialová vesta, černé kalhoty, hladký účes do čela. Skoupá, strnulá, ironicky afektovaná gesta.

Nina prosté, s lacinou elegancí oblečené děvče, vchází středem spěšně k dřevěnému schodišti.

Emil hlasitě, afektovaně zívá.

Nina zastaví se na okamžik na cestě schodištěm, jde k portiéře vpravo, kde odkládá.

H. M. 187.

Ryl a tiskl Breitkopf & Härtel, Lipsko.

Nina. *p* *rit.*

Tvé dí - lo, pa-ne?

sfz *f*

Moderato.

N. *p*

Tvůj

Emil. *p*

Spí. Jsem lí - - ný.

Moderato.

p *sfz*

Allegro. Meno mosso. *accel.*

N. u - mělec - ký sen? Jsi

E. *mf*

Zrá pří-liš zvol - - na.

Allegro. Meno mosso. *accel.*

p *espress.* *mf* *p*

Allegro. Meno mosso. *accel.* *mf*

N. žár - - liv, pa-ne, na I-vův

E. Nač?

Allegro. Meno mosso. *accel.*

sfz

Andante.

N. ú - spěch.

E. *p* Eh, jsem šťa-sten jím. Můj

Andante.

sfp dolce

dolce

E. me-ce-náš _____ jest je-ho, je-ho můj...

fz

Nina na okamžik zašla za portiéru. Pak se vrací a sestupuje se schodiště až k Emilovi. Koketně:

Allegro. Maestoso.

Za_hál - ka dnes?

Meno mosso.

N. Vel_ké - ho dí - la?

Emil.

Slav - nost ku poc_tě... Spí - še me_ce - ná - še, bez něhož

Meno mosso.

N. To jsem již sly_še_la.

E. kaž_dé dí - lo jest jen plát_nem. Kdo to řek?

Andante amoroso.

N. *p dolce*
Il-se-a, a o-sud vy-lí-či-la u-měl-ců v.

E. *mp*
Má jemný takt. *f* My

Andante amoroso.
p dolce
f

Maestoso.

E.
vel - cí u-měl-ci mí-vá-me u-zná - - ní za dí-la

ff *pp* *p* *fp*

Nina.
parlando *mp*
Jest vskutku sla-bé, co teď tvo-ří I - - vo?
poco vivo

E. *p*
nej - slab-ší!

poco vivo
ppp *sfz* colla parte *p* *sfz*

pro sebe zpola: Meno mosso.

N. I to mi

E. Tak, tak fa-tál - ně cha-tr-né!

Meno mosso.

Andante. poco animato

N. řek-la. Má slad-ká Il - se - a.

s ironickým podivem:

E. Kdo? Hleď - me ji!

Andante. poco animato

p dolce

a tempo poco animato a tempo

E. Vskutku? Hle-dá pro - blé - - my.

Meno mosso.
Nina zamyšlena:
Allegro.
cresc.

Ta věc je hlub_ší. Ztra_ti_la již klid. Jest všec_ka změ_ně_na, ač

colla parte

I _ vo ne_tu_ší. Ba má_lem ne_chá_pu jí. Ří _ ká: „Nut_no pryč jej od_tud

colla parte

Allegro.

do _ stat! Tr_pí pro_středím, je pro ně pří _ liš

Andante. poco accel.

jemný. Je tu rozptý _ len a hy_ne hmotně."

Emil.

Tlachy!

Andante. poco accel.

Allegretto grazioso. Andante.

E. Znám Il - se.u.

Nina. Il - se - y

Allegretto grazioso. Andante.

N. ne.chá - peš, ty ne.klid lás - - ky neznáš.

Allegretto grazioso.

Nina přistoupila zatím těsně až k němu. Nakláněje se nad ním, s rostoucí něžností:

Allegro. accel.

N. Já cí - tím s ní. Vás

accel.

N. mi.lu - ji, vy ry - tí - ři le - do - vý

mf *rit.* *poco stringendo* *mf*

N. můj! Vy

mf *dim.*

accel. *rit.*

N. pro-sa-i-ku, což již pro vás— po-va-dl krá-sy mé

Nina přibližuje se těsněji; jejich těla dotknou se navzájem.

a tempo (𝅗𝅥 = 𝅗𝅥.)

N. vděk?

p

Náhle schvácena citem:

f *a tempo I* *mp*

N. Ó, vzpomeň jen! Náš

Emil vpadá ležérním, karikujícím tónem:

f

Zapomeň jen!

a tempo I

f

accel.

N. dáv - ný sen. Ne,

E. Vše od - vál již čas.

accel. sfz f p dolce

Allegro.

N. ne - máš mne rád...

f

rit.

Allegro moderato.

Emil. mf

Totˇ mou - drost dáv - ná! Lás - ky re - frén

p

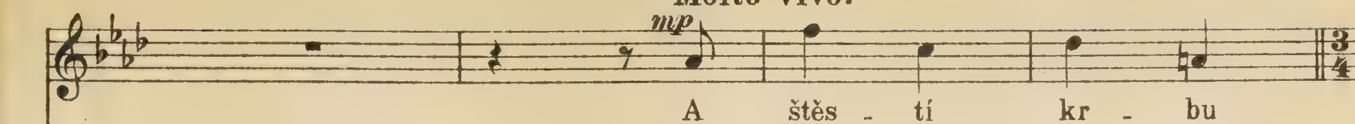
Allegro. poco meno mosso

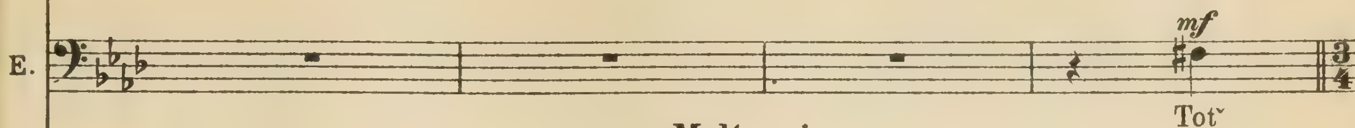
E. stár-noucích žen, cha-cha-cha-cha!

f p

poco accel.

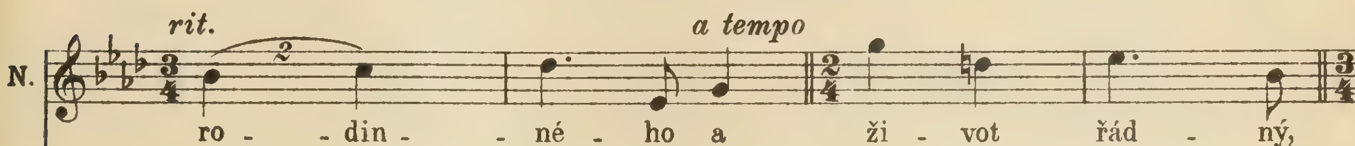
Nina náhle v lehkém, žertovném tónu: **Molto vivo.**

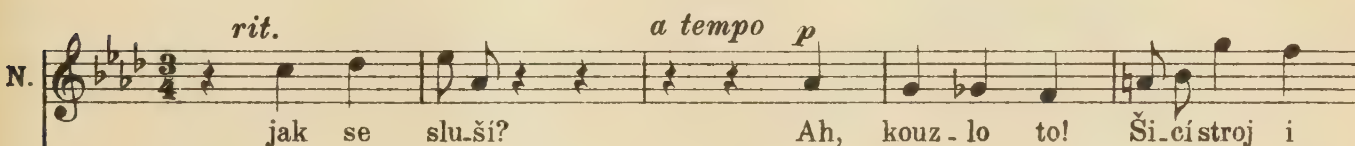

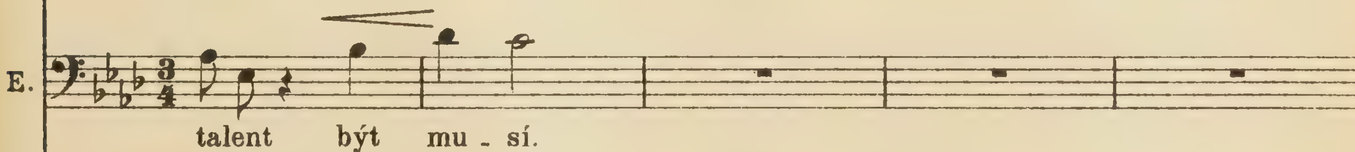

Allegro.

N. v du - chu již sly - ším,

Emil v líčeném rozhořčení chopí ji za ruku.

E. Toť pří - liš! Dos - ti! Toť

Allegro.

pokračuje, jako by jej přehlížela:

accel.

N. jak

E. pří - liš mnoho krá - - sy!

accel.

Vivo più grazioso.

rit. poco - - - - - -

N. chví - li dlou - hou krá - tí mně,

Emil zacpává si uši.

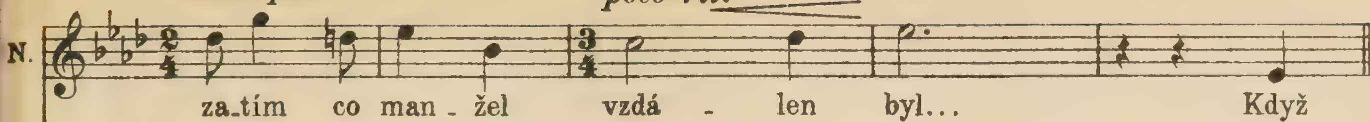
E. Již do-sti, již do-sti!

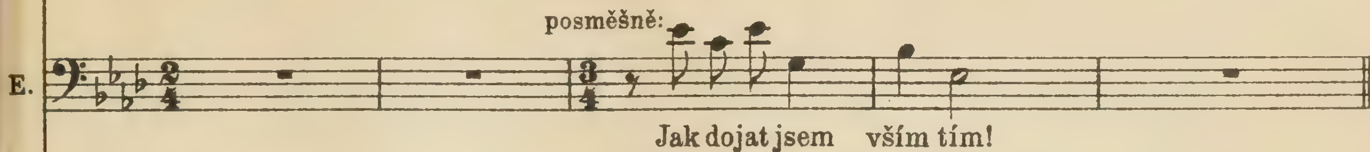
Vivo più grazioso.

rit. poco - - - - - -

p piu stacc.

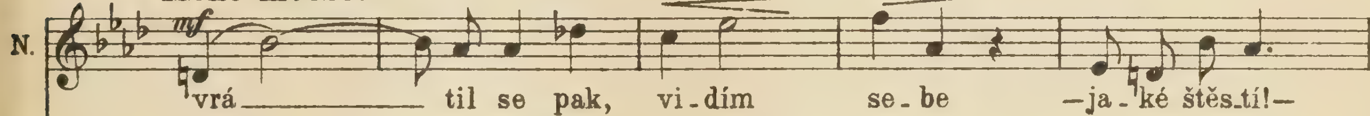
poco

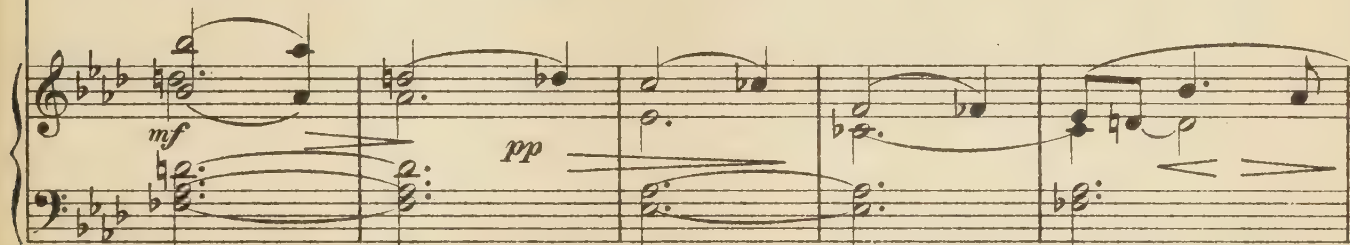

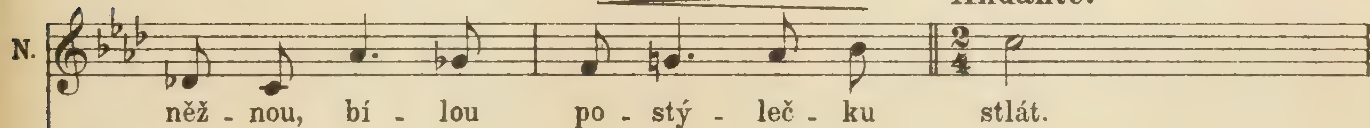

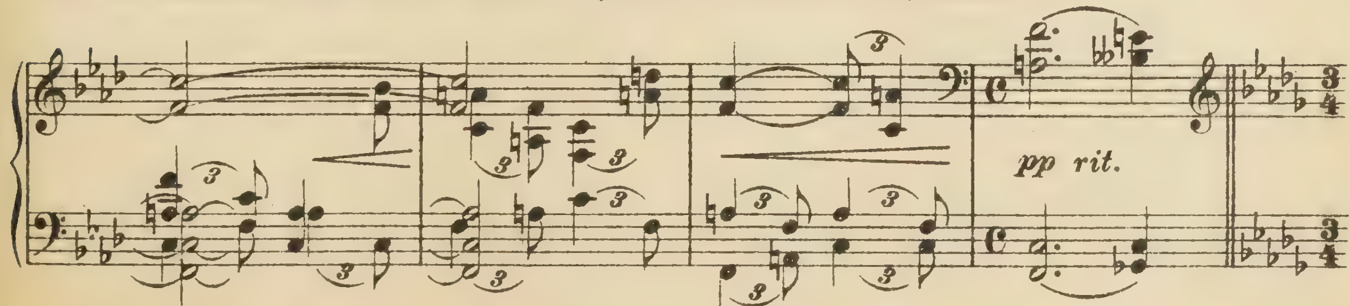

Nina má Emila téměř u svých rtů, chce ho políbiti; on jen automaticky nastaví tvář.

Lento. Nina. *p* poco animato

Oh! měj mne rád!

pp

N.

Lento.

p

Ó, měj mne

mf *dim.* *p*

N.

rád!

Maestoso.

mf

O - sud lás_kou spo_jil nás! Slyš,

f

Andante.

Emil uchopí ji náhle, po prvé opravdově.

N.

f *f*

je - ho sva_tý pří - kaz slyš! Proč

p dolcissimo

E.

že - nou mlu - ví o - sud?

Molto tranquillo.

Nina.

pp

Hřích je se tá - zat, ti - še buď! Rty

ppp

mf

N.

dej mi své! Ta-jem-ství

pp

Splynuli by. Náhle hluk za scénou odkouzlí rázem jejich očarování. Emil rychle vyskočí, vrátí se do své dřívější pózy. Nina vstane s tázavým pohledem ke dveřím.

N.

lás - - ky u mne zvíš.

Scéna 2.

První hlouček bohémů; po chvilce druhý hlouček, Jindřich; poté Ilsea.

Allegro giusto.

Někdo za scénou: *f* Ha-lo!

Druhý: Jen dál!

Několik: *f* Ha-lo!

Třetí: Jen žád - ný spěch!

Allegro giusto.

p *fp* *p*

Někdo: Ha - lo!

Čtvrtý již za dveřmi: Pro-sím.

Někteří: Ha-lo!

Pátý: Par - don!

fp *mp*

Šestý: Jdě - te mi k ďáb - lu!

Pátý: Svěd-ky dostane-te!

Někdo: *rit.* Ti-cho!

f *sfz* *sfz* *p* *fz* *ppp* *rit.*

Allegro ma non troppo.

Vejdou. Jindřich jest vousatý, má širák a havelok; v čele ostatních:

mf

Vzáj - mu na-ší re - pu - ta - ce, zlom - te, pá - ni, há - dek hrot,

Allegro ma non troppo.

mf p

Jd.

u - mě - lec-ká prá - ce na - še na - šla svůj již do - pro-vod.

rit.

espress.

Allegro.

ff

dimin.

rit.

Allegro commodo.

Jindřich.

mp

Me - ce-ná - še jed - nou máš - li, bu-douc-nost máš již v ru-kou svých.

p

Jd.

f *rit.* *a tempo* *p*

Nu_že, my to štěs_tí naš_li, o_práv_něn náš je já_sot, smích!

f *p*

ff *dim.*

Jd.

f

Me - ce_ná - ši jsou spá - - sou

Tenori. *f*

Bohémové. Ať, bra_ši, ať, bra_ši, jsou

Bassi. *f*

p

Jd.

f

teď na_ší, jsou spá - - -

p *ff*

na_ši, jsou na_ši, ať na - ši jsou spá_sou teď!

Boh.

p *ff*

f

Jd.

rit. *a tempo*

- - - - - - sou nám teď!

dim. *p* *sfz*

Jd.

mf

Tak ča - sy se mě - ní a

mf

Jd.

ži - vo - ta hra. Nuž, cho - vej se kaž - dý, jak žá - dá to čas!

Tenori.

Bohémové.

Bassi.

mf Nuž,

fz

Boh.

mf

cho - vej, nuž, cho - vej se kaž - dý, jak žá - dá to čas!

ff

Boh.

Ať do-ži-je se me-ce-náš ra-dos-ti

Vtom hluk za scénou. Přichází nový hlouček bohémů.

Někteří za scénou: Ha-lo! **Jiný:** Ti-cho! **Jedni:** Jen dál! **Někdo:** Ti-cho!

Boh. z nás!

Ilsea vchází rozevřenými dveřmi řadou průvodčích, kteří vejdou za ní, podávajíce si s přítomnými ruce a tvoříce volné skupiny v ate-

Druzí: Ha-lo! **První:** Jen vpřed! **Druhý:** Jen vpřed! **Třetí:** Jen dál!

liéru. Ilsea vešla neklidně, roztržitě; krátce, spěšně pozdravuje přítomné úklonem hlavy, těla a malými posuny rukou; zřejmo na jejím pátravém pohledu, že někoho hledá. Krátce poté setká se s Ninou, která jí vyšla vstříc. Mezitím někdo z nového sboru dokončuje hádku.

Ilsea zaujata Ninou, s níž a s Emilem vymění stisk ruky, tišeji:

Nina několik slov šeptem.

Ilsea vyšla schodištěm k portiéře, aby tam odložila. Na cestě jest jí přijímati řadu tichých pozdravů na přivítání. Vítání vyvrcholí se v projev Jindřichův. Ilsea mezi zpěvem zajde na chvíli za portiéru.

Tempo I.

Jindřich patheticky:

mf

Po - zdra ve - na buď - te, pa - ní! Na - še - ho jste kru - hu skvost.

p

Jd.

Z nás - li ko - ho o - sud ra - ní, na - jde u vás svou ra - dost.

rit.

Molto allegro.

poco meno mosso

Jd.

p

Lé - čit zná - te

ff

dimin.

p

Jd.

něž - ným slo - vem, ú - směv váš jest kou - zel - ník na rtu va - šem

rit. a tempo Allegro.

Jd.

ru-bí - novém, za ten, pa-ní, měj-te dík!

mf p ff

Jd.

f

Vža-losti, v trýz - - - ni

Tenori.

f

Ať smích váš, ať za-zní!

Bohémové.

Bassi.

f

fz p

Jd.

ti - - ší bol a smu - tek váš

p

a ne-se a ne-se do smut-ku

Boh.

p

do smut-ných chví - lí

più p

a tempo

rit. a tempo

Jd.

smích, váš slad_ký smích.

Boh.

ra_dost_ný zpěv!

a tempo

rit.

colla parte

a tempo

f

dim.

p

Jd.

mf

Ať smích váš již za_zní! Váš

sfz

mf marcato

Jd.

ve_se_lý smích! Ten srd_ce nám u_ti_ší bo_lest_ný vzdech!

Tenori.

Bohémové.

Bassi.

Ať

mf

Boh.

smích váš, ať za - zní, ať za - zní váš ve - se - lý smích!

Allegro.

Ostatní ironicky tleskají zpěvákům.

Boh.

Ten srd - ce nám u - ti - ší bo - lest - ný vzdych!

Allegro.

Ilsea objevila se již předtím opět před portiérou, sestoupí několik schodů, stane, podepře hlavu do dlaní na zábradlí. Poté tleská s ostatními, ukloní se lehce, když jest vše k ní obráceno.

accel. Molto allegro.

Meno mosso.

Ilsea.

Mé dí - ky, pá - ni, a - le dnes mé

Il.

srd - ce zlé se tou_lá kdes. Snad tou - - - hou

ne - jis - tou, jak lás - - ka, či steskem? Bůh ví

Un poco vivo.

sám. Když ve - se_lí jest tře_ba vám, tož po_vzbudí je tře_ba

E - mil!

Maestoso.

Živý zájem u hostí. Emil nepříjemně překvapen.
Se slovy: „Ta čest“, ukloní se Ilsee a poté obrátí
se k ostatním.

Emil.

Ta čest! Dů - vě - ra

Maestoso.

E. va - še při-dá tu his-tor-ce vtip a po - in -

Meno mosso.
Ilsea ironicky:
Allegro.
Emil.

E. tu! Gra-tu-lu-ji vám. Já

Allegro.

Meno mosso.
Moderato.
Ke všem:

E. s dí - - ky při-jí-mám. Jak as - ket, věr - ný prin - ci - půn,

lunga Pausa

rit. a tempo rit.

E. předchá-zím ví - nem všech-něm zlům. Že sta - rý jal mne ne - po - koj, já

E.

šel jej lé - čit. S ví - nem v boj! Bar něž - né vždy je tus - ku - lum, tra -

E.

li - la - la, tra - la - li - la - lum.

Allegro.

Tenori.

Bar

Bohémové.

Bassi.

Allegro.

E.

rit.

A

něž - né vždy je tus - ku - lum, tra - li - la - la, tra - la - li - la - lum.

Boh.

rit.

Meno mosso. Molto moderato.

E. mo-no-log můj kon-čí tu, jak zvyk je: lá - hev ab - - - sin-

mf p p

Allegro. rit.

E. tu.

f p

Meno mosso. poco animato Allegro moderato.

E. Ó chmu - ry snů, jež po-tom při-šly!

f fp p p

mf

E. Mých chá - pat bu - deš slov, to

dolce mf

più rit. Lento.

E.

z prakse sám jen znáš - li! Má ves - mí - rem jde

più rit.

mf

poco animato

E.

tou - - - ha. V mé

f

p

fz.

Allegro moderato.

E.

hru - di sta se pro - měn dě - je. Jsem Cel - li - ni, pak

f

p

ff

rit. Lento. accelerando

E.

sád - ra pou - há, zas ge - nij Ru - ben - sův

p

Allegretto.

E.

ve mně se chvěje. Ó čár - né sny! Ó váb - ný

f *p* *p scherzando* *f*

klam! Jak po-lobůh se já v té-to vi - dím slad-ké mě-ně, teď

mf *mf*

zhr - dám všed - ním svě - tem. Ži - ji po - vý - še-ně.

f *melodia ben marc.* *mf*

Allegro molto.

molto rit. *p*

Tu

sf *p*

Allegro.

E.

ná - - hle smích, tak zná - - mý

8

p

mf

E.

již, do vý - - - šin

8

fz

p

E.

zní mi zá - vrat_ných!

8

mf

rit. mf a tempo

E.

A ta - nec zas ten

tr

mf

poco accel. poco rit.

E. stří - dá hlas; za por-ti-é - rou mně spá - nek be-rou. Zda

p

Meno mosso. rit. Allegro.

E. po - in - tu mou chá - pe - te?

pp sfp

p accel. rit.

E. Vpro-střed tan - ce, zpě - vu vi-dím že-nu, přelud

p

Tempo I (un poco vivo).

mf

E. v tête - - à - tête. Však dá - le lí - čit styd - no mně. „Jsi

mf

E.
ne_dis_kret - ní!“ řek - ne - te. Ne_zná - mý ry_tíř, však

E.
zná - má kněž_na... Hi - stor_ka, tu - ším, pří - liš běž_ná; ach,

E.
ví - no! ab - sint! Pa - měť ztrá - cím! Ne, Il_se_o,

tr *tr* *p* *tr* *tr*

accel.
E.
vám _________________ slo - vo vra_cím!

f *mf*

Ilsea při posledních slovech ztratila svůj lhostejný výraz; když **Emil** domluvil, její rty se zlobně sevřely. Mlčení. Všichni utkvěli na ni pohledem. **Emil** uchyluje se do své předchozí afektované nehybnosti, aby zakryl mrzutost nad náhlou změnou všeobecné nálady.

Meno mosso poco agitato.

subito pp

f

fz

Do náhlého ticha ozve se několik rozptýlených otázek.

sfz *p*

fz

Lento.

Jední. *p* Kdo to mo_hl být? **Druzí.** Jak zbledla! **Jiní.** Kdo byl to, Il - se_o?

p

pp

Ilsea jako by se probírala z příliš těžké vzpomínky.

Andante.

p *doloroso*

Pokročí vpřed, potřese prudce hlavou, jako by odháněla svoji chvilkovou slabost a

Agitato.

sfz

sf

nato rozhodně:

Ilsea. *mf* **Maestoso.**

Můj pří - tel hra - bě, váš

6 *3* *3* *3*

sf p

Emil pro sebe:

Il. me - ce - náš.

p Mé

Tenori.

Sbor.

Náš me - ce - náš? Náš dneš - ní host?

Bassi.

p

p

p

Allegretto grazioso.

Ilsea zpola citově, zpola ironicky a lehce:

Ilsea. *p*

E. tu - še - ní...

Ku - mě - ní

più staccato

p

Il.

lás - - ka zis - ka - la jej vám a

Il.

lás - ky té ——— jsem by - la pro - střed - ni - cí.

Il.

Byl hra - bě mi - lý tak

p

Il.

a něž - ný zá - - jem měl;

Il.

accel.

u - mě - ní jest mu svě - tem ce - lým.

accel.

Allegro 𝅗𝅥 = ♩

Ilsea frivolně:

Il.

p

Po - vin - nost to mo - je by - la, cha-cha-cha,

Emil. *p*

Hra - bě - te jste o - kouz - li - la!

p

rit.

Il. v pros_pěch váš bych o_brá_ti_la, cha, cha, cha... po_zor_nost

E. Smutný tri_umf, cha,cha,cha! Co by bez vás plát_na by_la!

sf rit.

a tempo

Il. a_ri_sto_kra_ta, kte_rý ú_čel ga_lant_ní po_jí

E. Pou_há ve_teš! Cha, cha,cha, ...kry_je

a tempo rit.

a tempo molto rit.

Il. s vě_cí, jež vám sva_tá... Toť mé u_mě_ní. A

E. „u_mě_ním"!

a tempo molto rit.

Allegretto grazioso (Tempo I).

Il.

p

lás - - - ka, — lás - - - ka! — Kde je

p dolce

Il.

f

lás - - ka? Ach, Il - se-a vám — od - po -

mf

accel.

mf

Il.

ví. „Jsem

dimin.

Allegro maestoso.

Il. zla - to, zla - to, zla - to,"

mf

Il. hra-bě-te ú - směv do - veď zpí - vat, „vás všechněch spá-sa,

p

Il. na - dě - je!" *mf* Ach, zla-to, ach, zla - to,

Emil ironicky: *f* Me - cen vi - vat, vi - vat!

f *mf* *fz* *fz*

Il. ty - ran - ské a svůd - né *f* zla - to mé!

sf *fz*

rit.

Il. A bu-douc-nost? Náš všech-něch zít-řek?

rit.

Ilsea s ironickým gestem:

Il. Však suďte „podle srdce" přá-te-lé! Já vý-klad skonči-la.

Energico.

Emil rozhodnut, s gestem:

K smí-chu! „Po-dle srd-ce!"

Maestoso.

Vzhů-ru! Do gar-de-

E. rob! Ať u-mě-ní si do-dá les-ku! Šat do-brý půl je

Allegro grazioso.

E.

slá - vy. Před ve-řej-nos-ti fo - rem má - te stát.

Emil naznačí gestem směr, jde ke vchodu vlevo v pozadí, kamž ho současně všichni následují, seřadivše se do řad za živé gestikulace a napodobujíce vojenský pochod.

Na scéně opozdili se toliko Ilsea a Nina, jež před tím bedlivě Ilseu střežila, aby nemohla odejíti s ostatními. Když všichni zašli, přiskočí k ní a uchopivši ji za ruku, obrátí se na ni s výčitkami.

Scéna 3.

Ilsea, Nina, poté Ivo.

Allegro.

Meno mosso.

Nina. *p*

Ó, kdy-by vě-děl I-vo, Il-se-o, jak jsi zlá!

sfp

Allegro.

Ilsea znepokojena, se strojenou nedbalostí:

Cha, cha, cha! *mf* Mám se snad bá - ti?

N. Co od-po-víš?

Allegro.

sfz *sf*

Meno mosso. Andante.

Il. *p* Když má mne I - - vo rád, pak

p *pp* *p*

II.
po - cho-pí, že pou - ta ne - lze

II.
vlo - - ži - ti na roz - pě-tí lás - - ky.

II.
Jest

p

II.
lás - - - - - - - ky pou - tem

Il. pou - - - ze svo - bo - da.

Nina. *rit.* Ty div - né

dim. *rit.*

Meno mosso.
Ilsea vzplanula: Allegro. *poco accel.*

Vždy vol - ně ží - ti jest tou - - ha

N. srd - ce máš!

Meno mosso. Allegro. *poco accel.*

ppp *sfz* *p* *sfz* *sfz*

Il. je - ho, být pyš - né, lás - - kou ne - spou - tá -

Il. - - no; chce o - pá - jet se ži - tím, ži - vot pí - ti,

ff

Il.

chce vol - ně svě-tem jít a zmí - rat štěs-tím.

pp

Un poco meno mosso.

Il.

f

Chce být jak pří - val bou - ře, jež vše dr - tí,

ff

rit. Andante.

Il.

p

a zmí - - rat, zmí - ra - ti za ú - směv

3 3

p

mf espress.

rit. a tempo rit.

Il.

je-den.

p

a tempo Nina. poco a poco vivo

Chci prav-du zná - ti, ne-chci jen slov!

Ilsea s pohrdou: Più mosso e accelerando.

Můj ži - - vot od - po - ví ti

rit. Nina. Meno mosso.

Il. sám! Tvůj dáv - ný roz-mar zas tě

k Ilsee, která zdánlivě neposlouchá, důrazněji:

rit.

N. lá - ká, zla-to tě lá - - ká. Il - se-o,

Lento.

Ilsea.

Mé nit-ro, u-tiš se!

poco vivo

Ne,

N.

slyš!

ironicky:

Teď ro-zu-mím již.

Lento. **poco vivo**

p

Obě rázem se napřímí. Obrat. Zmatek. U Ilsey svrchovaný.

Moderato.

Il.

ne-víš nic.

Přeruší je náhle **Ivův** hlas zdáli:

Ivo. *f*

Hej, zdviž!

Nina. *p*

Hlas I-vův! Il-se-o,

Moderato.

pp

Ilsea uskočí chvatně k toilet-

N.

klid! Při-jmi jej něž - ně!

p

ppp

nímu stolku, kde nahlíží v zrcadlo a horečně rychle se upravuje.

tr *tr*

Ilsea na cestě k otevřenému vchodu v pozadí odesílá chvatně Ninu.

Ilsea mezitím k Nině:

Jsem krás - ná?

Nina. Jsi krás - ná.

Nina jde spěšně schodištěm k portiéře vpravo.

Il. Jdi! Jdi! Jak se

Hlas Ivy stoupajícího zdviží:

Il. chvě - ji! Ivo. Buď zdra - ve - na,

Iv. na - dě - je má! Jsi

Iv.

myš - - le - nek nej - - slad - ší stráž. —

p

mf

Iv.

— Jsi roz - ma - ru vlád - - cem,

mf marcato

Iv.

váš - ní mých kněž - nou a od - da - ným

p

Iv.

pá - že - tem já. Ó

f

Iv.

Il - se - o, pa - ní mých snů!

f

Iv.

Ó Il - se - o, zdra - ve - na

Dostoupil zdviží. Ilsea vpadla mu vstříc; v temnu jejich objetí. Vycházeji zvolna

ff

Iv.

buď!

ff

fff

podporujíce se v náručí. Jdou k sedadlu vlevo; Ivo tam Ilseu něžně posazuje.

f più dim.

mf

p

rit. Lento.

Molto tranquillo.

Ivo. *sotto voce*

p

O-braz tvůj mi

pp

p

Iv. ta-nul celý dneš-ní den na mysli, má sladká Il - se - o, s tak divným smutkem, má ho - lu-bič-ko!

sfz

pp

Un poco vivo.

Ilsea vyhýbavě, se strojenou lehkostí:

p

Slad - ký blou-de, snil-ku, za - po-meň jen chvilku teď po - chy-by

pp

p

Il. sta-ré, kte-rou mu-číš se-be pla-ně. Spleen

Il. z du-še sla-bé se ro-dí. Ivo. *mf* Jak má - lo že-ny ci - ty

Iv. chá-pou, po-chyby lás - ky, srd-ce, které každý stín — již ra-ní *rit.*

Allegro moderato poco a poco animato.

Iv. těž-ce! *p* O tvo-ji lás - ku bo-jím se,

Ilsea náhle vášnivě:

Iv. Il - se - o!

pp

O tvo-ji lás - ku bo-jí se, I - - vo, můj

Il. pří - - liš blouz-ni-vý cit.

mf

Dů - vě-řuj! ———

mf

Ivo s Ilseou stanou proti sobě, pohříženi si do očí.

Il. Ne - pochy - buj stá - le! Jen tak mo-hu tvou být. Rty

sfz

Più mosso.

Il. své mi dej, v nich chvě-je se ce-lá má, ce-lá má ví - - ra,

mf

Ivo mf

Rty své mi dej, rty své mi dej! Vlás - ce tvo-jí bu - du

Più mosso.

mf

sfz

Il. *ff* *mf accel.*
ži-vo-ta štěs - tí, I - vo můj! Ce-lé svo-je štěs-tí

Iv. *mf*
tvo - řit dí-lo svo - je. Il - - so má,

accel. *ff* *mf*

Il.
v sázku chci já dá - ti, ži - vot svůj chci v sáz - ku dá - ti!

Iv.
Il - so má!

sf

Il. *ff*
Lás - kou šťastně budem ží - - ti.

Iv. *ff*
Ži - vot svůj chci v sáz - ku dá - ti. Lás - kou šťastně budem ží - - ti.

più f *sfz* *sfz* *sfz*

Splynuli v polibku, jenž jejich vášeň vyčerpá a zmírní; jejich ruce se uvolňují; tiše skloněni k sobě.

Tranquillo.

ff *dimin.* *p* *cresc.*

Ivo mírně:

Vracejí se k pohovce vpravo, kde jejich objetí končí v tichých něžnostech.

Vě - řím, zas vě - řím!

p dolce *mf* *pp* *più rit.*

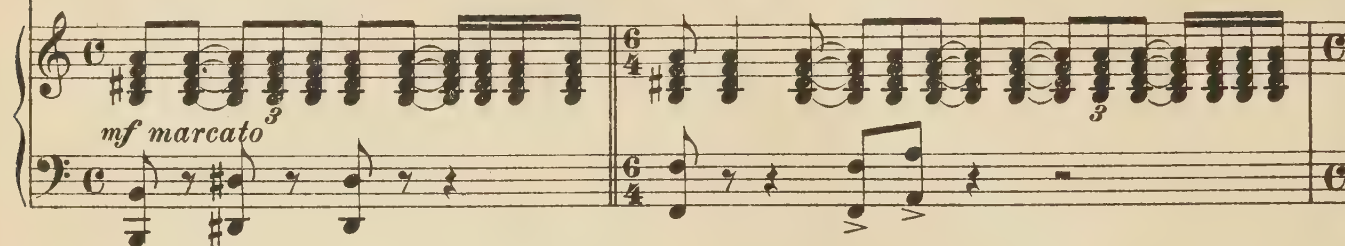
Emil kvapí zleva přes scénu ke dveřím v pozadí. Spatřiv přítomné:

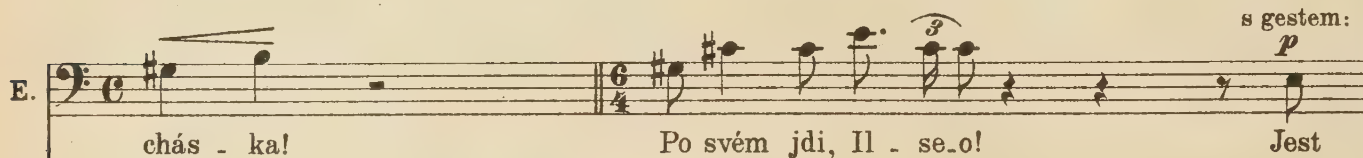
ffp

Scéna 4.

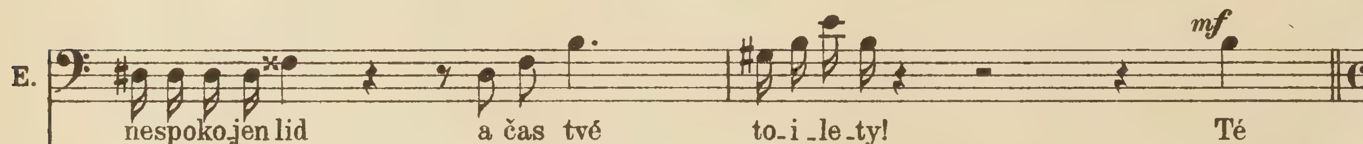
Předešlí, Emil; kdosi.

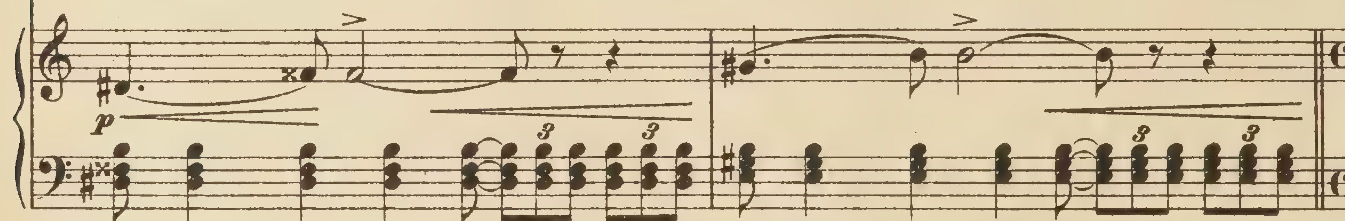

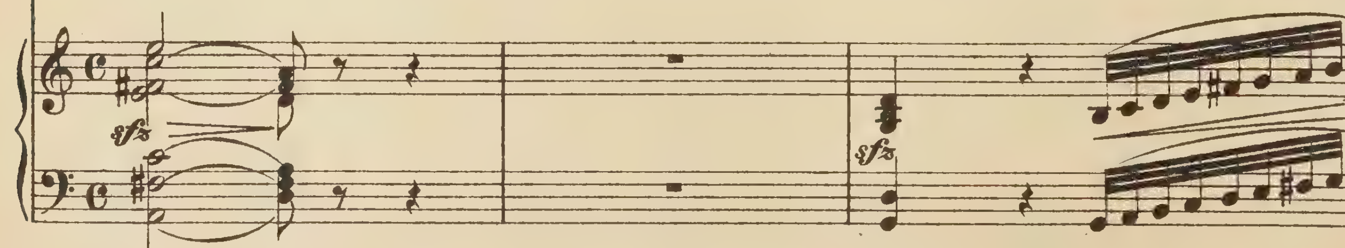

Allegro.

Ilsea rozloučivši se pohledem a potřesením obou rukou s Ivou, jde spěšně k portiéře vpravo:

fz

6

Emil na odchodu:

mp

A ty,

sf

6

Meno mosso.

E.

mf

co-ro-ná- - te, slavnostní - o-blec šat, jsi stře-dem slá-vy

p e dolce

mf

E.

parlando

p

3

přec! Me-cé-na ne-by-lo by bez tvé-ho

ff

pp colla parte

E. ú-spěchu, a o-všem Il-se-y! *rit.*

p *sfz* *pp*

Allegro.
Ivo rázem raněn:

f Kte-rak víš? Což ře-kla co?

fz

Andante.
Emil s nápadnou zběžností:

Přá-te-le má dva: ve-dle te - be hra-bě-te a

mp *p*

E. z pé - - če o bo-hé-mu dvo-jí ú - čel spo-ji-la.

Grave.

E.

Jsi však zne_po_ko_jen. Proč pak? Jsi žár_liv snad?

pp *p*

Allegro moderato.

Ivo pro sebe:

To prav_da ne - ní...

mf *sfz*

Emil u dveří:

f

Dost již! Zanech

sfz *sfz*

Ivo probere se z myšlenek, do nichž upadl, a vyskočí za Emilem.

Con fuoco.

E.

snů!

ff *sfz* *f*

Ivo. *f*

zaváhá: *rit.*

Stůj, E - mi - le! Ne! Ne!

f 6 6 6 5

sfz 6 6 6 6

Moderato assai.

Vrací se, stane zadumán, zadívá se skleníkem daleko do města, kde nyní se šeří a pomalu na různých stranách naskakují světélka.

p *dolce*

Ivo. *p*

Mé tu - še - ní mi

pp

Iv.

ne - lha - lo. Co E - mil děl, jest pravda a - si. Co vě - řit však, v čem

p

Iv.

mf

smy_sl tkví? Mé srd_ce raď, než pravda zra_ní!

dolce

mf *p*

p

Iv.

3

Jsi ne_ji_sto? Dál vě_řit chceš? Ach, vzpomeň slov, jež Il_se_a

3

molto rit.

Iv.

dě_la... Jest roz_mar v tom, či nut_ná lest? Ó, kéž by prav_du

mf

(Chvíle mlčelivého zápasu.)

Iv.

po_vě_dě_la!

p *espress.*

più cresc. poco animato

Andante.

mf p dolce

Ivo propukne: mp

Ó

mf

Iv. pro - lhanosti těch-to zdí! Ce-lý ži-vot

mp espr. mf

poco stringendo

Iv. zdej-ší lá - - me čest i cit. Ó, ú-kladník ten

mf

Iv.

f

kru - tý! Ú - si - lí fa - leš - né, ó mar - né cí - le,

bit - vy! Jest ztra - cen, pro - lhanost kdo zdej - ší vlás - ce má! To

poco stringendo

zni - čit kou - zlo, kte - ré vá - bí sem! Své

Moderato.

f

tou - - hy bý - ti pánem, svým jen cí - - lem

f dolce

mf

sfz

Allegro giusto.

Iv.

dát se vést! Svůj vlastní ži-vot vdí - - le žít.

ff

ještě prudčeji:

p f p f

Však

ne-dů - stoj-ná fraška zde, jež ni-čí ta-lent,

f

srd-ce spo-lu též.

Úplně zachvácen:

Ó,

ff

Meno mosso ♩ = 𝅗𝅥

Iv.

ff

mo - ci mstí - - - ti, mstí - - - - ti

p

tu - to zra - du a bí - du bo - hé - mů, jež

mf

s pís - - ní na rtu mé

p

lás - ce o srd - ce u - klá - dá.

rit.

Tempo I.

Ilsea za scénou:

p

I - - - vo!

pp espr.

mf

Ivo. *p*

ppp

Ne, ne, kru-tá

p

Iv. lás - ko má, vy podlým hy-ne-te je-dem; jest

mf

Kdosi vyběhne zleva a kvapí scénou ke dveřím vprostřed.

Iv. na vás, bys-te skon-či - la tu fra - šku po-še-ti-lou!

pp

sfz

Vivo.

Meno mosso.

Ivo náhle:

Iv.

mf

Té vá_ha_vos_ti konec

Kdosi: *mp*

Někdo:

Odejde.

Po_spěš_te! I _ vo, jdu na stráž!

Vivo.

Meno mosso.

colla parte

p

sfz

Vivo.

rit.

Meno mosso.

Iv.

již!

Jsem pev_ně

Kdosi ze schodiště: *mf*

Hej, s o _ zdo_ba_mi jsou již zde!

Vivo.

rit.

Meno mosso.

p

Ivo odchází spěšně středem; jest viděti, jak sjíždí zdviží.

Iv.

roz _ hod _ nut; té hře já svěd _ kem ne _ chci

sfz

pp

p

Ped.

Scéna 5.

Sbor dívek; nový hlouček bohémů, čtyři dekoratéři, posluhové, Emil, posléze celý sbor umělců. Je slyšeti množství kroků. Sešeřilo se úplně.

Allegro molto.

Iv.

být.

pp

più stacc.

p

Menší sbor dívek vchází dokořán otevřenými dveřmi. Nesou girlandy. Počnou uklízeti v atelieru, rozkládají přinesené věci a upravují hlavní koberec. Vzájemně laškují.

Sbor dívek (I).

Soprani. *p*

Alti.

Rych - le jen!

pp

Sbor II. *mp*

Snad ne-má - te spěch?

Sbor I. *p*

I - vův při-jde me - cenáš.

Sbor II.

Il - - se - in hra - bě.

Sbor III. *p*

Dob - rý ve - čer!

Sbor I. *mf*

Pojď - te po - mo - ci!

Sbor III.

Těž - ká

pp

prá - ce?

Sbor II.

Však již kon - čí.

Jedna upravuje koberec: *mp*

Tu jej pro - stři!

p dolce

Druhá: *p*

Trochu na - zpět!

Třetí:

Sem se

pp *mf*

První s výkřikem:

Druhá:

ho - dí. Ne_mo - tor - ná! Tak je do - bře!

mf *mf* *sfz*

Jedna starší je napomíná:

Ny_ní ne_ní k hád_kám ča - su. Ra_děj hleď_te ry_chle skon_čit.

Jedna stojíc na koberci:

Bez I - va

f *p*

i bez Il_se_y může bý - ti ve - se_lo, juch!

pp

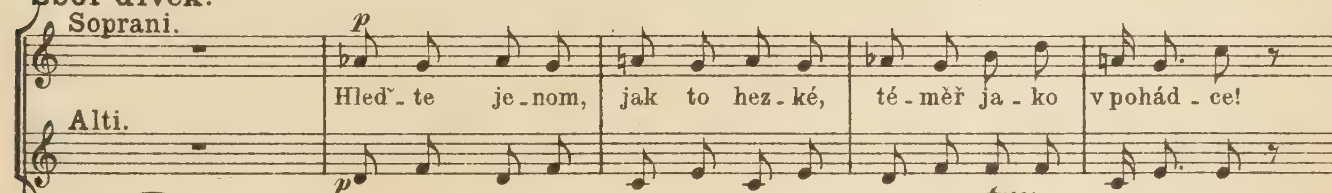
Jedna dívka z rozmaru na koberci zatančí. Tlumeně se smějí.

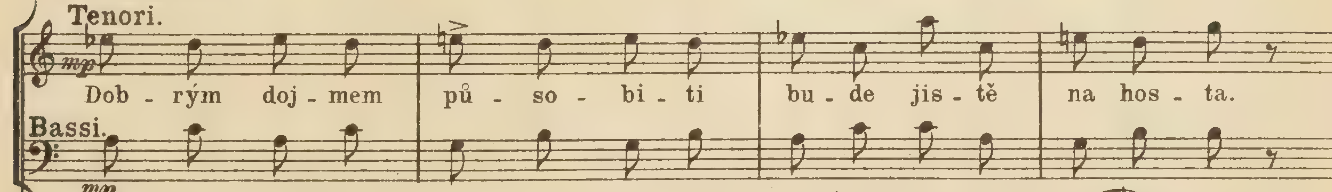
S hlukem vchází několik umělců, dekoratéři v modrých blůzách, za nimi Emil. Zdobí atelier.

Soprani.

Alti.

Krás - né! Pře - krás - né!

Tenori.

Bassi.

stacc.

mf

Na-de vše krás - - né!

f

Všechna světla na scéně vzplanou. Zleva vychází zbylý sbor bohémů mimo Ilseu a Ninu. Skleněný výhled do města jest zatažen plátěnou záclonou.

Molto allegro e accel.

fff

Nechť plá

ff

fff

na - še_mu u - - mě - ní pří - zeň me - ce -

8

3

Più mosso.

Emil přehlíží sbor, rozestavuje jej.

ná - - - - - - - - še!

Più mosso.

8

f

sfz *sfz*

Všichni jsou v parádních toiletách, prohlížejí se navzájem.

8

sfz

Emil.

Ty sem, ty tam, trochu zpět, do_bře

8

sfz *sfz* *cresc.* *sfz*

Scéna 6.
Emil, sbor bohémů; Ilsea, Nina.

Emil konče přehlídku: Tempo I.

E. tak! Kde hos - ti - tel je I - - vo?

První z bohémů: Do-lů šel.

Druhý: Po - tka - li jsme jej.

Emil znepokojen: Ne-mož - no!

Třetí: Ob - lé - ká se.

Čtvrtý: Je

První: *f*

s dá - ma-mi. Pra - vím, že šel do - lů...

sf *p*

Emil: *f*

Žvást!

Třetí:

Jest s Il - - - se - ou.

mf marcato

Co chví - - li bu - de tu!

sfz

Ilsea a Nina přišly v slavnostních toiletách. Stanuly nikým nepozorovány. Staly se tak bezděky svědky této scény. Sestoupí schodištěm.

Pátý: *f*

A

Několik hlasů: *mf*

My do - lů vi - dě - li jej schody jít.

sfp *sfz* *sfz*

na u-li-ci já. Šel spěš-ně, bláz-ni-vě.

con fuoco

Sbor spatří příchozí:

Bassi.

I-vo ne-ní s Il-se-ou?

Ilsea prudce, více pro sebe:

náhle propukne, téměř zuřivě:

Ne, ne-ní, pryč o-de-šel. Té

con fuoco

f più accel.

Il.
ne-du-vě-ry v mo-ji lás - - ku! Ta

8

Il.
han- - ba, ja-ké to po-ní- - že-ní! Jen

p sfz p f sfz p sfz

Il.
pom - stu je-mu, ha-neb-né - mu zrád - - ci tu

8

sfz

Ilsea zlomena prudkým záchvatem klesne do nejbližšího křesla. Skupina kol ní.

Maestoso.

Il.
nej - vět-ší!

Hlas za scénou:

Všeobecný zmatek.

Pan hra-bě.

Maestoso.

3

sfp

Il.

U - vě - řit ne - mo - hu, Ne - mo - hu!

doloroso

Allegro moderato quasi alla marcia.

Ve všeobecném zmatku kvapí vstříc hosti Emil.

pp

Scéna 7.

Předešlí, hrabě.

Hrabě, štíhlé postavy, jemný bonvivant, vstupuje provázen Emilem, který po cestě se uklání a tiše se

mf

představuje. Všeobecné ztišení. Emil obřadně osloví hraběte jménem všech, zatím, co celý sbor

mf

p

odměřeně se uklání příchozímu.

Allegro vivo.

Emil: *f*

Já,

rit. *tr* *f*

Maestoso. **Vivo.** **Maestoso.** **Vivo.**

E. pa_ne, ví_tám vás tu hos_ti_te_le jmé - nem a

f *f*

Maestoso.

E. ob_ce ce_lé hold já vzná_ším k vám. Nám *p* sleč_na Il - se -

dolce *sfz* *mf* *p* *dolce* *mf*

Hrabě a Ilsea se vzájemně ukloní.

E. a váš tlu_mo_či - la cit. Ó, buď - te ví - tán nám!

f

E. Ó, buď - te ví - - - tán nám!

f *accel.*

Soprani. *mp* Alti. Ó, buď - te ví - tán!

Tenori. *mp* Bassi.

mp

accel.

Ped.

Hrabě galantně k Ilsee:

Moderato.

p

Dík můj, dík

p

k ostatním:

H. vám, sleč-no, nej-vře-lej-ší, dík, pá-ni veš-ke-ří!

cresc.

H. *mf* To pro mne zvlášť-tě vel-ká čest pří-te-lem stát

f

p

H.

— se nej-věr-něj-ším vám a va-ší dů-vě-ry

H. Rozhlíží se lorgnonem. *acceler.*

dluž-ní-kem vděčným bý-ti vždy.

mf

Trapné mlčení.

H. **Meno mosso.** *f* **Ilsea.** *p*

Však mi-str I-vo? O-nemocněl ná-hle.

f p *p*

Hrabě s líčeným smutkem: **Emil** přerušuje: **Maestoso.** *f*

Žel! Ó, žel! Však ne-má ve-če-ra to k újmě bý-ti.

sfz *f*

E.

Do_vol_te, bych směl je_ho přá - - te_le před_sta_vi - ti

Allegretto con umore.

vám.

Zde pří_tel Jindřich, po_e_ta,

Allegro. *rit.*

Moderato.

toť in_spi_rá_tor I - vo_va tak sla_ve_né_ho dí - - la.

Zde pří_tel, plas_tik slo_vut_ný, žák velmistrův, byl

Maestoso.

E. u Ro_di - na. Zde ro_man_tik, toť Hu - gův žák. Náš

E. Gio_to, Ru_bens, čes_ký Rops a ce_lá o_bec...

rit.

Allegretto.

Hrabě. Je mi vel - kým po_tě_še_ním vás o_sobně zná_ti, pá_no_vé.

H. Pří - telem jsem frá_zí ne_byl, a_ni dnes jím ne_chci bý - ti.

p scherzando

H. Po-ctě-né dí- - lo ku-pu-ji pře-dem. Ce - nu sta-nov-te si,

H. pá - - ni, sa-mi! Ob - nos vy-pla-tí můj po-klad-ník...

scherzando

rit. **Allegro.**

H. Tím však dluh můj splacen ne-ní.

Sbor. Soprani. Alti. Náš dík za va - še přá - tel-stvi! Však

Tenori. Náš dík za va-še přá-tel-ství!

Bassi. Náš dík za va-še přá-tel-ství! Však pro -

poco accel.

pro - sí - me, ať při nás sto - jí! U - mě - ní tak

Však pro - si - me, ať při nás sto - jí! U - mě -

sí - me, U - mě - ní

f

však pro - sí - me, ať při nás sto - jí! U - mě - ní tak

poco accel. *sosten.* *marc.* *f*

můž' jen jí - ti vne - snadný svuj těž - ký cíl.

ní tak můž' jen jí - ti v těž - ký cíl,

ff

můž' jen jí - ti vne - snad - ný svuj těž - ký cíl,

ff

Tempo I Allegro.

mů - že jen tak k cí - li jít.

Tempo I Allegro.

poco *sfz*

Hrabě.

Můj dáv - ný sen, přá-te-lé dra-zí, byl, vás všech

sfp *f* *dim.*

H. *rit.* *a tempo*

bý - - ti hos-ti-tel...

p *fp*

H. *acceler.* **Allegretto.** *mp*

Vždy být chci pravý hos - ti-tel: dům můj ce-lý

f *p* *f* *p*

H.

vaším bu-de. Všechny vás chci ví - - tat, jak se slu-ší mé - mu

mf

cresc. *mf*

H. *mf*

sta - vu; bez - starostné chví - - le chci vám

espress. *mf*

H.

při - pra - vi - ti, ač - li mo - jí skrovnou příz - ní ne - po - hrd - ne

rit.

rit.

Allegro.

H. *p*

krás - ná slečna Il - se - a.

p *f*

Sbor. Soprani. *mf*

Alti.

Co dí - te, Il - - so, rce - te jen! Náš

Tenori. *mf*

Co dí - te, Il - so, rce - te jen!

Náš cíl vždy

Bassi. *mf* *mf*

Co dí - te, Il - so, rce - te jen!

mf

cíl vždy svor - ně je - den byl, ó, rce - te jen, i

Naš cíl vždy svor - ně je - den byl, ó, rce - te

svor - ně je - den byl, ó, rce - te jen

Naš cíl vždy svor - ně, vždy je - den byl, ó, rce - te jen, i

ten - to-krát, zda pří - mluv-ky - ní chce - te být?

jen, zda chce-te bý - ti na - ší pří - mluv-ky-ní,

ten - to - krát, zda pří-mluv-ky-ní chce-te bý - ti,

acceler.

Hrabě, který zatím utkvěle pozoroval Ilseu, přistoupí k ní blíže.

rce - te jen, rce - te jen!

Meno mosso.
Hrabě. p
Ilsea. p
Jste za-smuši-lá, sleč-no? Ach, mi-lu-ji ča-sem
sfpp
p
Il.
váš-ni-vě ho-ře. Však ži-vot
sfz
acceler.
Allegro.
Ilsea odhodlaněji:
můj di-vo-ké ve-se-lí žá-dá. Je též
dolce
Ped.
mf
mi-lu-ji lás-kou, váš-ní
pp

rit.

II. ne - ko - neč - nou. Di - vo - ké o - po - je - ní, ach!

a tempo

II. To o - kla - me du - ši a div - ně

p

II. zpí - jí srd - ce smut - né, k ži - tí

pp

accel.

p

II. probou - zí — je. Zpí - vat, ach! a

sfz

Tempo quasi Polka.

Il.

tan-čit! Jak nik-dy! Ó, tan-čit věč - ně,

p

accel. accel.

Il.

u-tan-či-ti srd - ce, ne-po-koj - né srd-ce, které

8

p *mp*

k bohémům:

Il.

po-div-ný sen mar - ně stí - há. Chci

Soprani.

Alti.

Sbor.

Tenori.

Bassi.

mp *f*

Ó, tan-či, ó, tan - či!

sfz

Il.

jí - - ti s vá - - mi, ja-ko vždy - cky, jak

energico

f

Il.

dří - - ve vé - vo-dit vám smě - le.

Ilsea úsilně zapuzuje svoji váhavost a zlomenost; náhle však zaražena (k sobě):

più stringendo *p*

Il.

Já tak o-puš-tě-na teď?

sfz *p*

sfz *p*

Zvítězí nad sebou.

Andante.

Il.

p Ne, chci ží - - ti, chci tan-čit,

pp

Tempo I.

Il.

f vůd - cem bý - - ti vaším, chci zpít — se

f energico

Il.

váš - - - - - - - ní ší - le_nou.

Nina.

p

Vzpama_tuj se, Il - - se_o!

N.

accel.

Po_mát - la ší - le_nost tvé smys_ly?

Emil chtěje urovnati spor obou dívek:

f

Ztiš_te se,

Soprani.

Alti.

Sbor.

Tenori.

Ať ml - čí, ať

Bassi.

accel.

sfp

f

E.

dá - - my mé! Ať tan čí,

mlči, Ať tan - čí, ať tan - čí!

ať ml - čí, ať tan - čí!

E.

Mír - - ně - te ver - - vu!

Ať Il - se - a tan - čí! Již spo - ru

Ať Il - se - a tan - čí!

E.

Svor - nos - ti tře - ba má dneš - ní den,

dos - ti!

Již spo - ru dos - ti!

E.

jed - not - ný vlád - niž duch!

Soprani.

mp

Alti.

Nechť je - den vlád - ne

Tenori.

mp

Nechť je - - den

Bassi.

mp

Nechť je - den vlád - ne

mp dolce

E.

f

Buď

duch, bo - hé - my sta - rý sen!

vlád - - ne duch, bo - hé - my sta - rý sen!

duch, bo - hé - my sta - rý sen!

Maestoso.

Emil je stále u hraběte a snaží

E.

ve - se - los - ti sta - rý duch všech nás je - di - ný bůh!

Soprani.

Alti.

Sbor.

Tenori.

Budˇ

Bassi.

Maestoso.

Allegro con fuoco.

se všechny trapné momenty zahladiti.

ve - se - los - ti sta - rý duch všech nás, všech nás, všech

Allegro con fuoco.

Ilsea ve sporu s Ninou:

Zanech svých sta - ros - tí, dos - ti již vý - tek!

nás je - di - ný bůh!

je - di - ný bůh!

Il.
f *p* un poco meno mosso.
Své - ho jest ó - su_du kaž - dý pán!

Nina. *p*
Pa_ma_tuj sta_rých dob,

p *f* *p dolce*

N.
váš - nivých sli_bů! Za zra_du zra_du jen lás - - - ka

Tenori. *p*
Nechť ve - - se_los - ti

Sbor.
Nechť ve - - se - los - ti vlád - ne

Bassi. *p* *p*
Nechť ve - - se_los - ti vlád - - - ne

Ilsea. *mf*
Kdo o - trok jest lás - - ky,

N.
má.

vlád - - ne duch, *mf* bo_hé - my
duch,

duch, *mf* bo - hé - - my

p

a tempo

Il. buď jím, jen buď!

Jindřich. *f* Teď ru-ce si dej-te a již

dáv - - - ný bůh!

bo-hé - my dáv - ný bůh!

dáv - - - ný bůh!

a tempo

f

Ilsea vyprostivši se ze zmatené skupiny kol ní utvořené, odtrhne se od hraběte, který zatím jeví rozpaky; v extasi:

Il. *f* Chci váš - ně kouz - lo o-poj-né, —

Jd. klid!

f

p

accel.

Il. — chci ží - ti, hý - řit, zpít se váš-ní,

f

p

Più mosso.

Il.

chci tan - čit!

Ať tan - čí!

Ti - cho!

Più mosso.

Tan - či!

Ilsea zmizela na okamžik v ústraní, aby přehodila muselinový závoj. Všeobecné očekávání. Sbor tvoří kruh, činí místo, zápasí o lepší výhled.

Soprani.
Alti.
Sbor.
Tenori.
Bassi.

U - stup - te jí k tan - ci!

poco - a -

Ilsea vpadla pojednou na koberec upro-

Soprani. *mp*

Sbor. My tan_čit chceme ji zřít!

Alti. *mp*

poco *f* *p*

rit.

Allegro moderato.

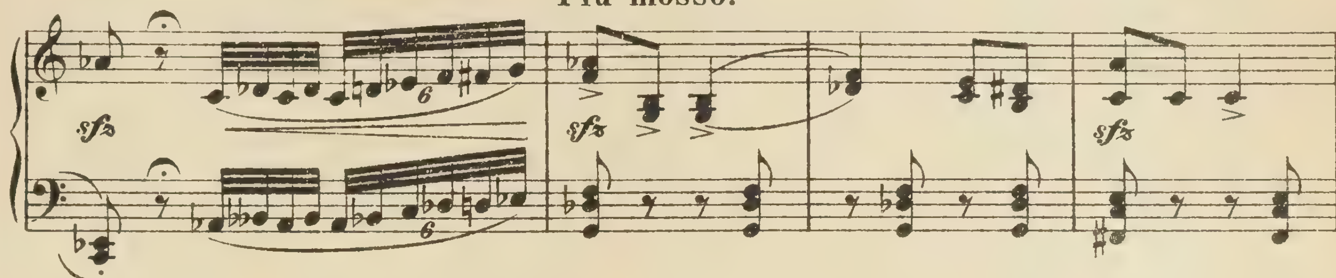
střed, spíše bakchantský přízrak než dřívější prostá dívka z atelieru; zakrouží prostorem, její tamburina za-

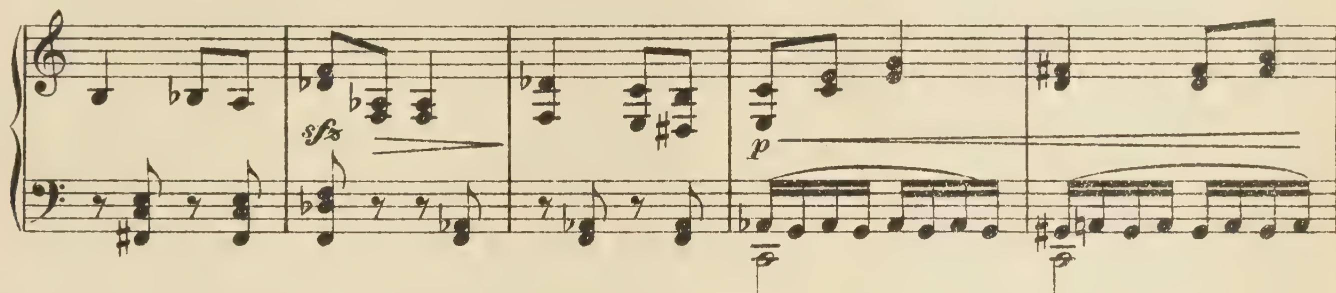
ff *mf*

chřestí jakoby znamením; bezděká, lehká úklona v tanci před hrabětem; tančí stále prudčeji a nesmyslněji.

Più mosso.

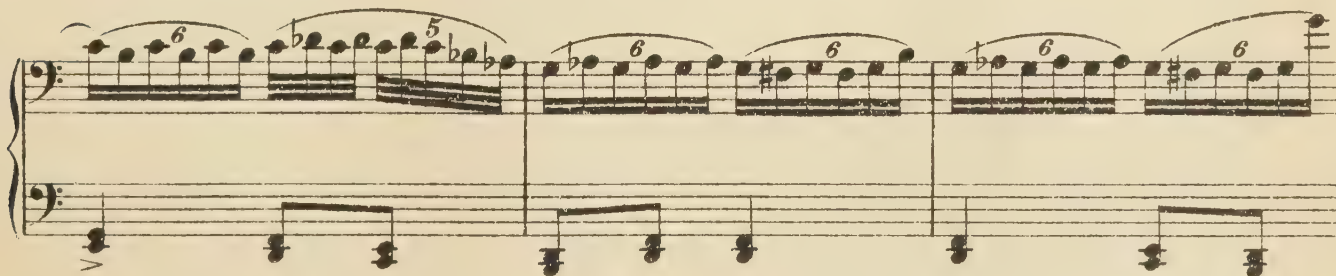

Tempo I.

Ilsea stane posléze před hrabětem, zakrouží třikráte, vypne svoji ruku pyšným gestem hraběti k polibku;

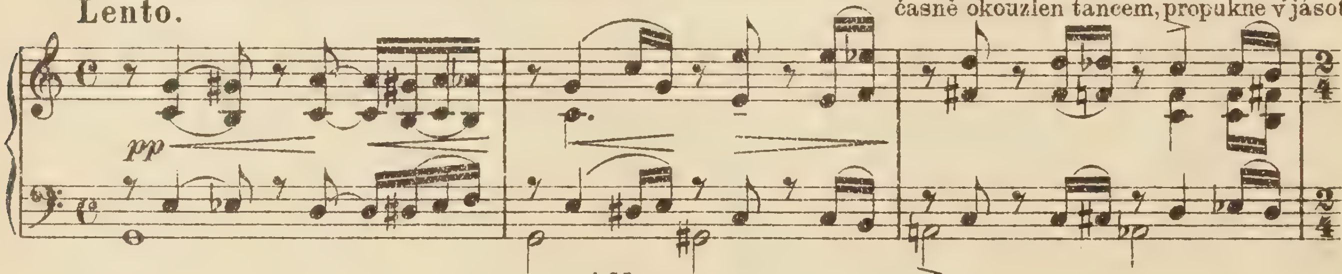

hrabě přissál na její ruku prudké polibky.

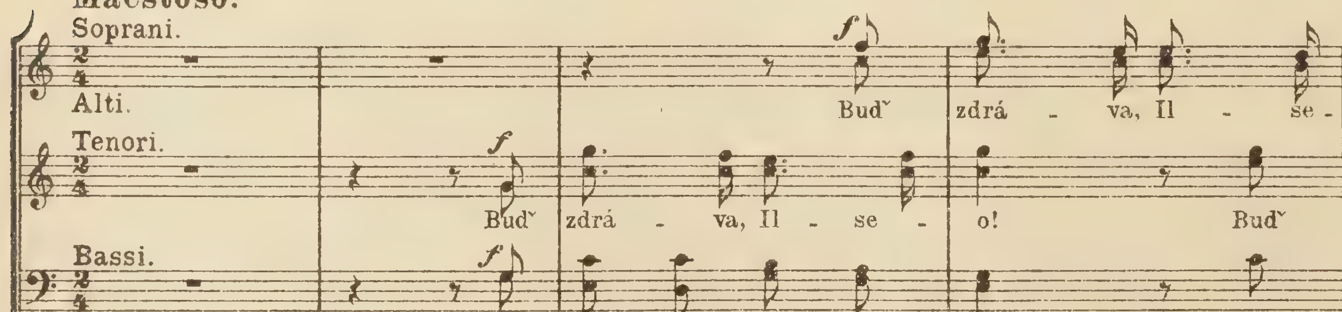
Ilsea zapotácela se náhle, jako by ji síly napětím tance opustily.

Hrabě ji zachytil, zatím co sbor současně okouzlen tancem, propukne v jásot.

Allegro.

Někteří vznesou Ilseu na ramena a nesou ji vítězným pochodem scénou do síně vlevo. Celý sbor propuká v nadšení:

Emil hraběti vymáhá místo v průvodu a odvádí jej

Più mosso.

Il.

stře - du krá - lem!

Soprani.

Alti.

Nám krá - lem buď! Měj slá - vu, zdar!

Tenori.

Měj slá - vu, zdar! Měj

Bassi.

Měj slá - vu, zdar!

Più mosso.

Emil.

To - bě buď

k Ilsee a hraběti:

Měj slá - vu, zdar! Vy

slá - vu, zdar! Vy

Měj slá - vu, zdar! Vy

Celý průvod zašel do vedlejší síně, z níž doléhá ozvěnou hlas Emilův.

slá - - - - - - va, zdar!

f Buď je-mu slá - - - va, zdar!

f Buď je-mu slá - va, zdar!

Opona.

ff *f* *più dim.* *ff* *sfz*

Jednání II.

Zámecký park. V pozadí barokní dům s portálem. K tomuto hlavnímu domu vede vysoké schodiště, které po stranách–těsně u domu–má úzké, stupňovité vchody. Napravo, blíže schodiště, jest malá, květinová besídka, která úplně kryje tam sedící. O něco hlouběji nalevo je postranní vchod do zahrad. Podobná brána jest také v pozadí napravo. Tato brána po pravé straně souvisí s pevnou zdí plnou mechovin a vroubenou trávníky a růžovniky, zdí, jež přechází opět v mřížovou bránu vpravo (v popředí) se zlacenými znaky hraběcími. Touto branou jest viděti do daleké aleje. Poblíže této brány v popředí vpravo jest kamenný fontán, zdobený dokola květy a opatřený v popředí kamenným křeslem. Brána v pozadí vlevo jest zpola zakryta o samotě stojícím domkem, elegantně zařízeným, do něhož jest vchod se strany, ale jehož široké okno, mírně zvýšené, hledí přímo do jeviště. Je to dům, v němž bydlí Ilsea. Má úzkou, plotem ohraničenou zahrádku, plnou růžových keřů. Zámek jest v nejbližším okolí hlavního města.

Largo religioso.

poco a poco

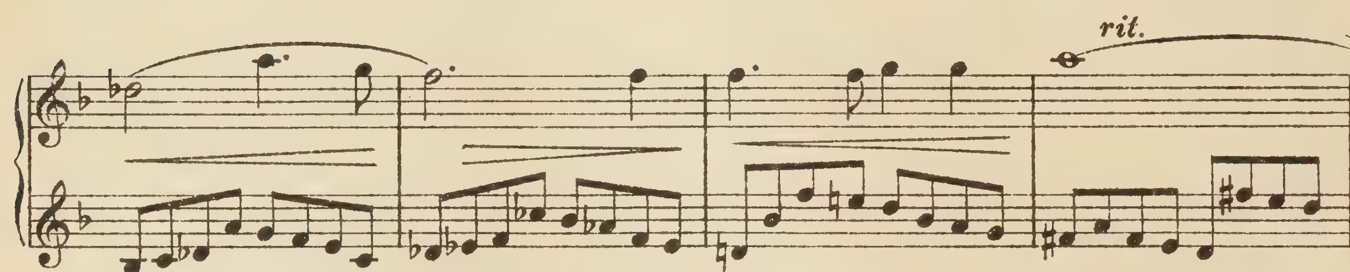

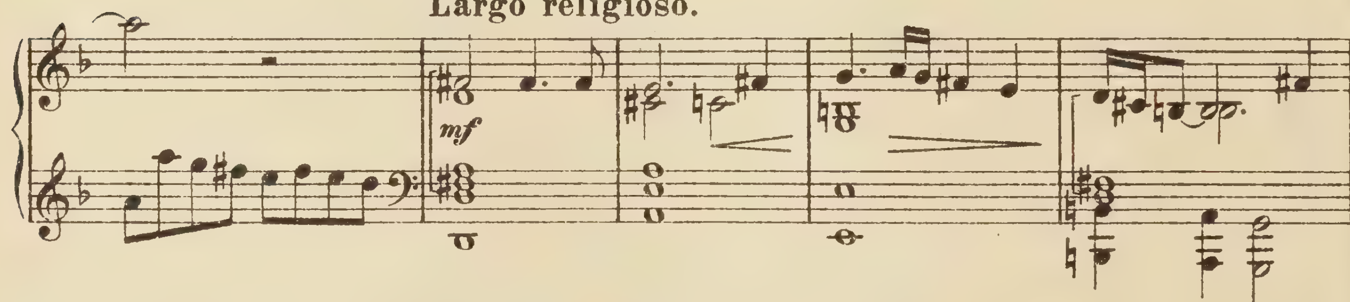

Andante.

p
3

rit.

Largo religioso.
mf

poco
a
f
ff p

poco
Andante.
p
più stacc. e più pp
mp espress.

rit.
a tempo
espr.

espr.

mf

dolce
p
mf

p
Ped.

poco stringendo
dolce

mp *espr.*

espr.

f

p

pp

mf
espr.

mf *p*

Scéna 1.

Kastelán, pak Jindřich s romantikem.

Při vyzdvižení opony jest na scéně úplné šero. Do něho probleskují dýmky a je slyšeti hluk v zahradách pracujícího lidu, který za nejčasnějšího jitra upravuje vše k dnešní slavnosti. Tito lidé mizejí průběhem první scény. Všechny brány jsou uzamčeny.

Allegretto con moto.

Kastelán přichází od vrat vlevo, jde k vratům napravo vpředu, pak k vratům napravo vzadu,

Opona.

otevře všechna vrata, pak odchází do parku k dělníkům.

poco a poco Tempo I.

Současně je viděti Jindřicha a romantika zdaleka přicházeti alejí.

ff pp f sfz

rit. Andante.

f p più stacc.

rit.

Tempo I.

ff pp ff

Molto vivo e poco acceler.

Oba jsou v živé roz-

pp p sfz fp espress.

mluvě ještě než vstoupí vraty na pravé straně v popředí.

Vivace.

Jindřich ukazuje s rozhořčením na zámek:

Vi_díš, všechno spí

poco a poco rit.

Jd. klid - ně do sví - tá_ní, a my, blou_de, hle_dá - me mar - ně

a tempo *poco accel.*

Jd. bez u - stá - ní. Kde jen, k ďáb - lu, I - vo mů - že u - kryt být?

sf *p* *sfz*

ukazuje na okna:

Jd. Ti - hle pá - ni dovedou přec dob - ře žít! To, co o - ni

p *mf* *p*

Jd. u - mě - jí tvo - řit, dovedeme též. .

f *ff*

Jd. Hos - ti - te - lem kdy - bych byl

sf *p* *f* *f* *p*

Jd.
já, vy - hnal bych je
f
p
mf
Jd.
poco a
p
vše - - - chny ven! Pa - ra - si - ti
sfz p
sf p
p
poco rit.
Meno mosso.
Jd.
vy - u - ži - jí kaž_dé chví_le pro se_be!
3
mf
a tempo
Jd.
Ne_ní di_vu, ta - dy hra_je ženská líc, do níž hra - bě
p

Andante.

ukazuje na pavilon:

rit.

Jd. za - hleděl se bláz_ni_vě. Je_jí krá - sy kouz - lo

p *pp* *dolce*

accel. poco vivo *scherzando*

Jd. má - mí mu_žů zrak; ko_ho jed_nou o_pil, ten je

p *sfz*

Andante.

k romantikovi se obraceje:

rit.

Jd. dlou - ho ztracen pak. Il - se_a zná svůj cíl!

sfz *mf*

allargando *rit.*

Jd. K za_snou - be_ní— po_lí_be_ní. Chce_li hra - bě do_být ví - ce,

un poco vivo Vivace.

Jd. mu_sí se s ní o_ženit!

Lento.

Romantik. Svou lás_ku, věř mi, za_chránit se

R. sna_ží. Vždyť da_la taj_ně po I_vo_vi pa_trat a

Andante.

R. cit svůj, věř to, je_nom skrý_vá! Jen

rit. **Vivace.**

R. u - věř, I - - - vo jest jí vším.

ff

Jindřich na cestě k Ilseinu pavilonu:

K smí-chu! Cha-cha-cha, vskutku k smí - - chu!

p

Allegro vivo.

Jd. *f* To znáš — vskutku *p* má-lo že-ny! *f* Z jed-no - ho jsou ro - du vše-chny!

sf *p* *sfz* *sf*

Meno mosso. *rit.*

Jd. Ať to o - na ne-bo ji-ná, hnutí ci - tů jest jim ci-zí.

p

a tempo *accel.* *f*

Jd. Pro že-nu jen zá - kon je-den: „Ci-zí bo-lest ne-bo - lí!"

sfp *sf*

a tempo *p* *mf*

Jd. Ve svém ži - tí na své ků - ži jsem to po-znal.

p *mf dolce*

mp *f*

Jd. Ny-ní však jsem ne-pří - stupný k lás - - ky svo-dům!

p *mf dolce*

Vivace.

p

Jd. A Ni - na?

fp *p*

Ped.

Jd.

mp *f*

Což to ne-víš? — Je pod-pla-ce-na

sf *sf* *sf* *p*

Jd.

f

za la-ci-né sli-by vě-na. Po-mů-že však

fp *fp* *sf* *fp* *p*

Jd.

rit.

jí to má-lo!

p

Jd.

p *a tempo* **Meno.** *rit.*

Il-se-ą však zví-tě-zi-la, jak všechny, flir-tu svůdným u-měním.

quasi scherzando *p*

a tempo Meno.

Jd. Je_nom v tom je je_jí sí - la, kterou ma_te muž_ský um.

scherzando

Andante. *mf* *f*

Jd. Je_jí svůd - ný po - hyb pa_ží, temných o_čí žár - ný o_heň,

Allegro scherzando. *p* *rit.* Molto lento.

Jd. vů - ně vla_sů, kouz - lo re_tů, jed - né moud - ro_sti

p *dolce*

dolce Andante. *rit.*

Jd. u_čí: „Všechny lás - kou zpít, však sama lás_ky

dolce

a tempo *rit.* *parlando*

Jd. ne - znat!“ Leč dos - ti o tom; hlavní je, že I - vo

Andante.

Jd. zmizel a že ni - kdo nemá zdá - ní, kam.

rit. **Romantik.** To

R. ne - lze po - přít, ač ne - ní v tom dů - kaz, že v pra - vou chví - li

R. ne - při - jde sám. **Poco agitato.** Jak

R.

tu_šil bych to, a I - vu dob - ře

Allegro.

R.

znám, on lás - ky ne_zřek_ne se

R.

poco rit.

vráz, on hra_bě_ti jí ne_ne_chá.

Allegretto.

Jindřich s odmítavým gestem u vchodu do pavilonu:

Op - ti_mis_tou byl jsi vždy. Hád - - ky nech - me stra_nou;

con umore

Jd. všechno sá-zím, sá-zím všechno, že on bu-de od-mít - nut. Nás jak

Romantik odpovídá odmítavým gestem, oba vstoupí do pavilonu.

rit.

Jd. při - jme, na - še zprá - vy, sám u-vi-díš.

Scéna 2.

Ivo, kastelán, Ilsein hlas, sbor.

Andante.

Přichází kastelán a Ivo. Ivo zcela změněn, vážný, černě oděn a zahalen v plášť, ukáže se nedaleko vrat na pravé straně vpředu, zaujat živým rozhovorem s kastelánem. Tento jest malý stařeček, typická figurka staropanského domu, komicky dobromyslný, s odmě-

p ppp p espress. p mf espress.

poco stringendo

řenou pohyblivostí a výřečností. Kastelán Ivu stále v cestě zdržuje.

Ivo. *mf*

Musím s ní mluvit!

Kastelán. *p*

To zá_kaz jest! Mi_lost_sleč_na spí, ba mys_lím,

p *pp*

Andante.

Ivo se snaží dostati se k pavilonu.

K. spí do_sud. Po_sel_ství z dál_ky při_ná_ším. Nuž

più p *dolce* *p*

Un pochettino vivo.

Meno.

Kastelán nedoslýchavě, konečně pochopí:

Iv. slyš_te přec, věc vá_žná to! Ach, zprá_vy!

espress. *sf*

K.

mp *dolce*

Toť ji_ná. Rač_te jen! Tam dům jest slečny Il - se_y.

pp *dolce*

Přijdou až pod okno, jež pootevře se pojednou a zazní smích sboru s výše, pak náhle ticho. Jest viděti Ilseu, jak usedla ke klavíru a obklopena svými hostmi zpívá, doprovázejíc se. Ivo tu stane jako přimražen,

Andante amoroso.

p *mf* *p*

naslouchá němě, jsa přitisknut těsně ke stěně pod oknem.

Ilsea. *mp* *mp*

Jest srd - ce mé, pra_ví - te,

pp

Il.

mf

tajemstvím, jímž nejvíc šá - len, kdo mu blí - zek jest.

mf

Il.
mp
Jak tě_ka_vý pták je
pp
Il.
každé srd - ce že - ny. Bá - zli - vo jest o div_ný
Il.
cresc.
nit - - ra skryt, po - klad ja - kýs. Tu
Il.
Vivo.
mf
kaž - dá mu - sí hrát,
p
mp

rit.

mf

f dim.

Ilsea.

p

ko_me_di_ant_sky hrá - - ti; být tak mu - sí.

quasi scherzando

p

Il.

Chce být o_kouzlen svět, o je_jí vá - šeň ji pro - sí.

p

Il.

mf

Za ce_nu srd_ce, slyš, chce mi_los_tiv jí bý - - ti.

mf

Un pochettino vivo.

rit.

Il.

Vně o-na sni-vě, vnitř zá-pa-sí di-vě,

p dolcissimo

kte-rou že lás-kou mi-lo-vat?

pp dolcissimo

mp grazioso

rit.

mf

Lás-ka ji nu-tí věč-ně lhát!

pp

mf grazioso

Tempo I en poco vivo.

mp

cresc.

Když o-sud chce, i tak je krás-ně

p

Il. *mf* ží - - ti, za maskou skryt, věč - ně ne - jist

Adagio.

Il. *mf* bý - - - ti! *p* Bůh chtěl, že v srd-ci žen se

pp

rit. *accel.*

Il. svě-ty dva vždy ra-ní. Však o srd-ci his-to-rek buď dost již,

Vstala prudce, udeřila deskou klavíru a jako po cirkusové produkci přehnaně se uklonila. Potlesk hostí. Vše vzdálilo se s Ilseou ve středu kamsi doprostřed salonu.

IVO, jako by se náhle probudil ze svého očarování, horečně ke kastelánovi:

Il. pá - - ni! *f* Zde ten-to list! Sleč-ně po-dat jej

sf *sfz* *ff* *colla parte*

Kastelán rozpačitě se kroutí. Ivo téměř jej vleče ke dveřím, zmateně podává mu peníze.

Allegretto moderato.

Iv. spěš_te!

Ivo. Zde

mp

Kastelán rázem změněn, pln ochoty uklání se a spěšně odejde do domu.

Iv. za svou služ_bu vez_mě_te!

Allegro moderato.

p

sf

Ivo přitisknut pod oknem:

p Kterak srdce mé se chvěje

Iv. prudkým zmat_kem.

s úděsem: Zda

Z okna je slyšeti smích hostí. Ilsea objevila se u okna s velikou chrysantémou v ruce, hraje si s květem, nakloní se z okna; přitlumeně:

accel. *rit.*

Iv. Il - se - a zapomněla?

Ilsea. *p* Sečkej,

Allegro moderato.

Il. při - jdu!

Ivo nemoha potlačiti náhlé radosti (k sobě): Při - jde!

Hlasy v okně:

Sbor. Soprani. Alti. Za po - meň, zda že - na ně - kdy zra - ni - la ti srd - ce, bra - chu! Ke rtům ví - no, lék vem ze slov Il - se - y.

Tenori. Bassi. Za po - meň, zda že - na ně - kdy zra - ni - la ti srd - ce, brachu! Slad - ká bo - lest, lék vem ze slov

accel. *ff* Cinkot číší.

Il - se - y!

Meno mosso.

Ivo zaujat sebou:

f Dáv - no ci-tů za-po-mně-la, o-má - mil ji ten-to vír.

rit. Molto lento.

Allegretto grazioso. Ilsea na schodišti za scénou:

Iv. *pp* Srd-ce, ztiš se, po-le-ka-né! *p* Omluvte mne!

pp *poco a*

Il. Hned se vrá - tím, poselství mám do - le, pa-ne!

poco *accel.*

Scéna 3.
Ivo a Ilsea.

Seběhla dolů. Na prahu stanula; její pohled setkal se s pohledem Ivovým. Ivo přiskočil k ní naráz; Ilsea změnila se náhle. Mluví chladně, koketně, s přezíravou lehkostí.

Andante amoroso. *dolce* *pp* *pp* *rit.*

a tempo primo. *mp* Ilsea ironicky: *p*

Mně buď-te ví-tán, pří-te-li, to pro mne, vě-ru, vzác-ná čest! Tak dlou-hý čas jste skrýval se, až za-po-me-nut, dnes jste přišel.

rit.

a tempo

Il.

Na Il - se_u jste vzpomněl snad, fri - vol - - ní lás - ku? K té

p sf sf

mf p

Il.

člo_věk ča_sem zpět jde rád, jak k lout - ce za_šlých dáv - ných ča_sů. Ó,

mf p

a tempo

Il.

ví - tán vře - le buď - te jí!

pp

Ivo zasmušile, těžce:

p sotto voce mf

Mé srd_ce tím ra_níš, ten vy_smě_va_vý za - nech

mp

Iv.
tón! Sa_ma viš, co klaď jsem ve svou lás - - ku. Vzpomeň jen!

doloroso

Ilsea ironicky jako dříve:

Co ve svou lás - ku kla - dl jste? Vy žer - tu - je - te,

rit. *a tempo*

Il. pa - ne můj! Čas ne_ní o tom jed - nat tu, my ji_né má - me

Ivo prosebně:

accel.

Il. starosti. Přestaň, probůh, semnou si hrá - ti!

f p

Allegro.

Ilsea náhle vážně:

Přestat si s tebou hrá - ti? Jdi mi!

f mp p sfp sf sfp

Ivo hořce: *rit.*

Il. Včem ty jsi váž - ný byl? Já te-dy zrádcem byl?

p mf sf sf sfp

Allegro.

Ilsea náhle prudce:

zlomeně:

Nuž, proč jsi o-dešel? Mé

f ff sf p p

Lento. rit. Andante.

Il. srd - ce jsi tím zlo-mil.

pp doloroso

p

Ivo sevře hořem rty. Chvíle mlčení:

To mo-je

mf tr tr

sotto voce

Iv. lás-ka by-la, již od-pus-ti-ti máš!

Allegro.

Ilsea zpola pro sebe, hořce:

p rit. a tempo

Ta-ko-vá tvá jest lás - - - ka?

Ivo. To mo-je

tr tr tr

poco vivo

p mf

accel.

Iv.

lás - ka jest, již máš se zod - po-ví - dat!

Allegro.

Ilsea náhle prudce:

Co pra-víš? Zod - po-ví-dat?

Ivo již přísně:

Na ry-zí

p *mf*

Iv.

prav - du lás - - ka prá - vo mu-sí

rit. *f* *rit.*

Allegro. **Andante.**

Iv.

mít!... A ty jsi za-ta-ji-la!

sf *p* *p* *pp*

Allegro. Andante.

Iv. *mf*

Svůj zá - měr přede mnou jsi skryla…

sf *p*

Allegro. Andante.

Iv.

Jak v roz_maru jen se mnou jsi si hrá - la!

f *p leggiero*

accel.

přísně:

Iv.

Prav - du chci! Chtěl jsem ji, já ne_jis_to_ty mu - ku ne - moh'

mf

Allegro.

Ilsea. *f*

A pro_tos o - de_šel? Tys roz_sou_dil! Co

bolestně, odevzdaně:

Iv.

snést.

Allegro.

f *sf* *sf*

Un pochettino meno mosso.

Ivo náhle pln ohně, chopiv ji za ruku:

Maestoso energico.

Il.

já dnes mo_hu ři - ci? Ó, všech_no, vše! Je_di_né

p *sfz* *f* *ff* *sf*

Iv.

slo_vo rci: se mnou že pů - jdeš i_hned!

Ilsea zbledla, jest bez hnutí. Trapné mlčení.

sf *sf*

Allegro.

Ilsea.

Ne - mo_hu.

Meno mosso.

Ivo s dobytou jistotou, jako by přeslechl:

K smí - chu! Ty mu_síš!

Allegro.

Ó, dob - ře

colla parte *sfz* *sfz* *p*

Meno mosso.

Iv.

vím to!

Allegro.

Což neznám tvé - - ho srd - ce?

sf *mf*

Ilsea nehnutě:

Ivo strhnuv ji k sobě:

rit. **Andante.**

p

Mé srd-ce slova tu ne - má... Vždyť mi-lu-ji tě, tvé

dolce

p *mf*

Iv. srd - ce prá - vě teď mlu - vit mu - sí.

Ilsea mrtvě:

Slov ne-mám!

pp

Ivo ji na okamžik odstrčí rukama, aby v nejbližším okamžiku se jí tím vášnivěji chopil a zmítal jí prudce.

accel. **Allegro.**

ff

Te - dy zra-di-las mne. Vše by-lo kla - mem,

mf *ff con fuoco* *sf* *sf*

Ilsea se schoulí pod bičem těchto slov.

Ivo pojednou jakoby smeten s vrcholu své prudkosti, blouznivě vztahuje po ní ruce.

Iv. vše by-lo fraš-kou, he-reč-ko směš-ná!

sf *sf* *p*

Moderato.

Dech se mu tratí, křečovitě svírá její kolena, zatím co ona je nehnuta a jakoby z mramoru.

Iv. Lás - ko má!

con exaltatione

fff *ff*

Iv. Smi-lo-vá - ní! Mé srd-ce jest v ru-kou tvých!

f *p*

Iv. Rci je-di-né slo-vo jen! Ne-pro-sím, já

Iv. že-brám!

Allegro. *rit.* **Meno.**

p

Je-di-né slo-vo!

mf *p*

Ilsea zakryje si obličej dlaněma a chce vymaniti se z jeho sevření. Ivo zachycuje ji křečovitými gesty. Ilsea posléze vymaní se z jeho objetí.

Ivo rázem vyskočí. Jest smrtelně bled. Pojednou celým svým tělem brutálně Ilseu odrazí.

Allegro. Lento. Con fuoco.

mf *sf* *sf*

Ilsea zavrávorá, zhroutí se skorem k zemi a odplíží se poté namáhavě kol svého domu vlevo do zahrad.

Allegro. *rit.* Lento doloroso.

f *sf* *p*

Ivo uvědomí si náhle svoji brutalitu. Stojí chvíli jako sloup; poté náhle jako pomaten vrhne se střemhlav za Ilseou.

acceler. Con fuoco.

sf *f*

Scéna 4.

Emil a Nina.

V pozadí z lesa vycházejí Emil a Nina; Emil oděn se svrchovaným dandysmem; Nina v jemné, moderní žluté toilettě. Jdou krok za krokem, zabráni v rozhovor; časem se zastavují. Směřují k malé besídce.

Andante.

pp *p* *sf* *sf*

pp mp dolce

mf pp

Emil se strojeným okouzlením:

mp

Jste

sf l.H. p

E.

krásná tak, mi-lu-ji vás! Váš o-kouz-lil, věř-te, mne

p

E.

styl. Já

mf

ppp

E.

stě-ží chá-pu, že jsem kdy-si ly-ric-ky ne-chá-pav

mf

Přivinuje Ninu a naklání se těsně k ní.

E.

byl. Jsem

Nina něžným, karikujícím tónem, hlavu k hlavě Emilově přichýlenu:

Váš ta-lent má být v zla-tě cho-ván.

E. o-kouzlen. Jsem in-spi-rován. Mluv

ve svém lehkém, ironickém tónu:

N. Z vás Ro-me-o jest

E. o lás-ce, ne o zlatu!

accel.

N. vo-bra-tu. Toť sed-mý svě-ta

Tempo I.

N.
div.

Emil zaujatě:
Jak

L'istesso tempo.

Nina.
Já o vče-rej-šku

E.
Ro-me-o jen zít-řek zřím. Ty

L'istesso tempo.

N.
pře-mýš-lím. Manželkou věrnou, jak se

E.
mé-ho dí-la bu-deš du-ší. Já

N. slu - ší!

E. *mp* pro_sa_ik? Ó, to se mý_líš! *mf* Mou mu_sou bu_deš.

sf

accel.

N. *mf* To je pří - liš! Jsem do_ja_ta, ba víc než

mf *sf*

N. dos_ti.

p

Emil ukazuje na besídku:

Ten al_tán nám nechť

mf *sf*

Nina.

U_sed_ně_me!

Usednou. **Emil** vine ji k sobě.

E. ci_ty hos_tí. Dej rty mi své!

mf

Emil uloupí jí polibek.

N. Vy li_chot_ní_ku,

dim.

tr

Allegro. mf

N. v tom je zra_da!

Emil s pathosem: Ó,

Andante. p

měj mne rá - da!

Allegro.

mf

Andante.

p

poco animato

rit.

Nina vroucně: Un pochettino vivo.

p

N. Ó, měj mne rád!

p

mf

p

N. Měj mne rád,

pp

měj mne rád!

Emil. p

Měj mne rá - da,

pp

měj mne rá - da!

p

ppp

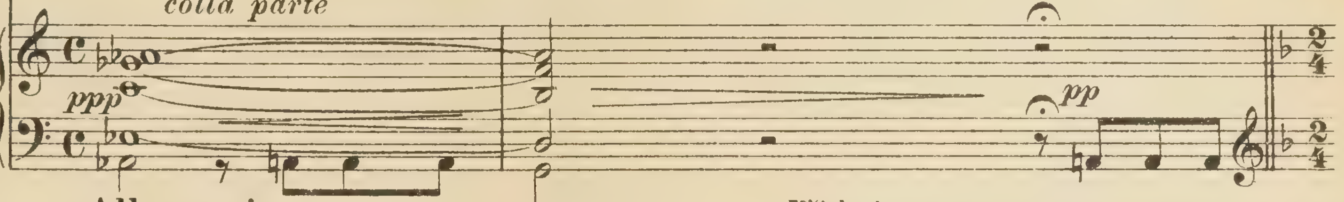
Scéna 5.

Předešlí; čtyři umělci, Jindřich a romantik tvoří sbor I. Později II. sbor bohémů vychází ze zámku. Nemohou se dočkati Ilsey a jdou ji hledati.

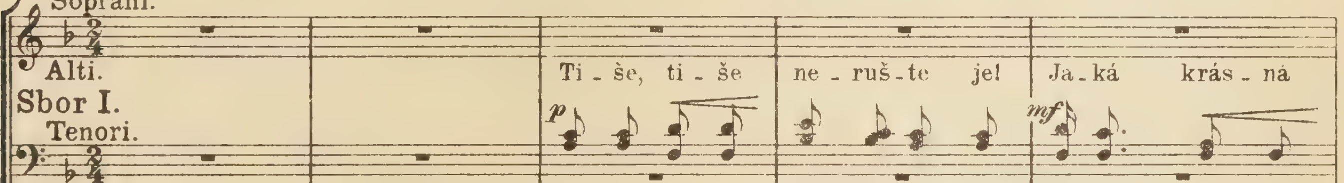

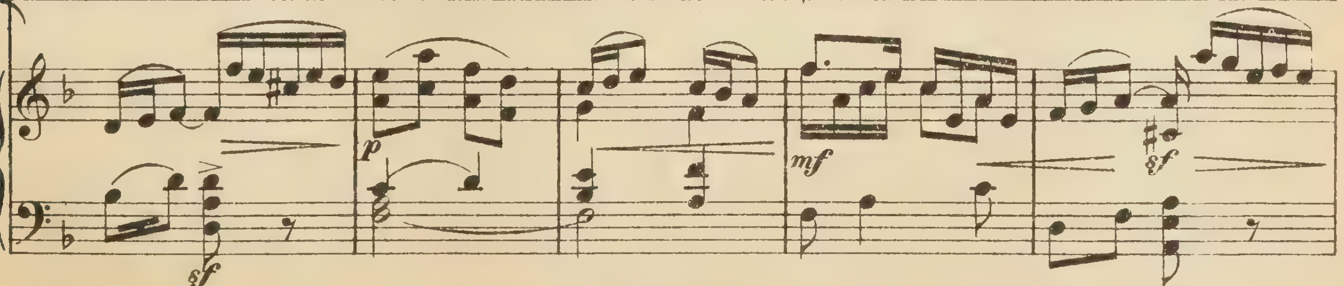

I-ro-ni-ka, kte-rý vždy-cky ci-tům jen se po-smí-val!

mp *p* *sf* *mf* *f*

Všichni narážejí na dvojici, které se někteří přes stěnu dotýkají zezadu, zatím co jiní předstoupili přímo před zastižené.

Prominou-ti rač nám smě-lost, pan-stvo, bav se klid-ně dál...

mp *p* *sf* *f*

Nina s líčeným rozhořčením odstrkuje přátele a vyhrožuje jim. Škádlivý, veselý zápas postižených s rušiteli.

Nina. *f* Ne-dis-krét-ní!

Emil. *p* O-di vul-gus!

Za dovádivého zápasu Niny s dívkami otevrou se v zámku všechna okna. Bohémové pohlížejí do pozadí. Poté mnohé hlavy zmizejí.

Soprani. Alti. Sbor I. Tenori. Bassi.

Muži.

Nech-te bo-je, nech-te svá-ru! Po-kračuj-te šťast-ně dál!

Bla-ho-sla-ven je kaž-dý, kdo mi-lo-val.

Bla-ho-sla-ven je kaž-dý, kdo mi-lo-val.

Část bohémů sešla ze zámku mezi přítomné.

Sbor II. I. Ten. II. Ten. I. Bass. II. Bass.

Bůh sám nechť vám zdar dá, zdar dá!

Nechť Bůh vám po-žeh-ná!

Nechť va-še-mu štěs-tí Bůh po-žeh-ná!

Emil marně se snaží promluviti. Polyká hořkou pilulku této ironické gratulace.

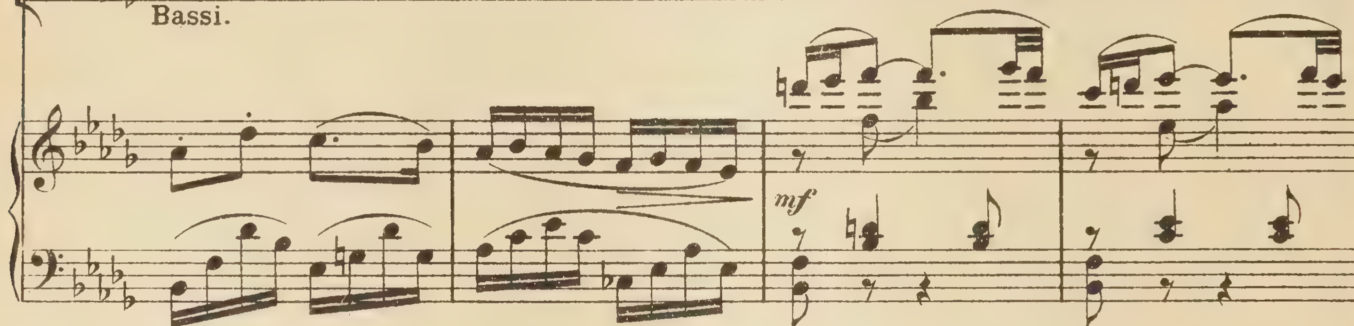

I. Sbor. Soprani. Alti. Tenori. Bassi.

mf Ne - boť v tom je ru - ka bo - ží,

II. Sbor. Soprani. Alti. Tenori. Bassi.

Ne - boť v tom je ru - ka bo - ží,

mf

Emil ve všeobecném obléhání zmocní se konečně slova:

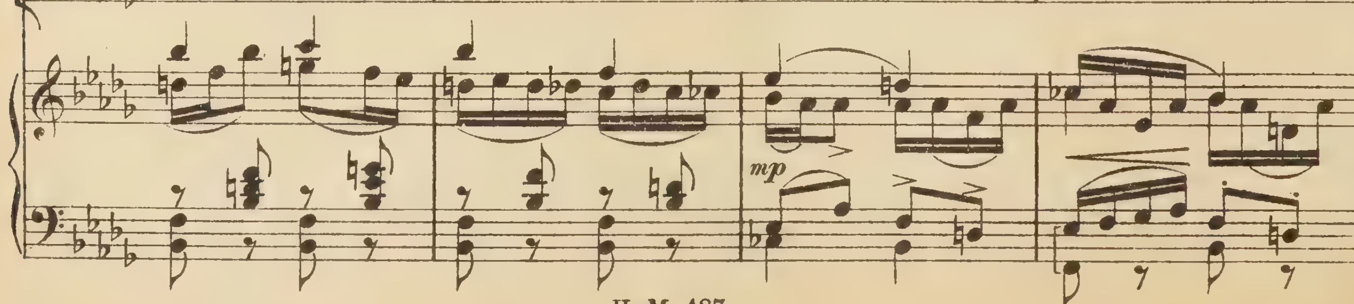
f Své lás - - ky

I. Sbor: kte - rá či - rým di - vem pou - ze změni - la *f* E - mi - la!

p Kéž by je - nom mou - drost bo - ží

II. Sbor: kte - rá či - rým di - vem pou - ze změni - la E - mi - la!

p *f*

E. ta - jem - ství vám svě - řím.

Ne - boť v tom je ru - ka bo - ží,

va - ši lás - ku věč - né ča - sy chrá - ni - la.

Ne - boť v tom je ru - ka bo - ží,

Bass I.

Bass II. Kéž by je - nom

E. Ta - jem - ství

kte - rá či - rým di - vem pou - ze změni - la E - mi - la!

Kéž by je - nom mou - drost bo - ží

kte - rá či - rým di - vem pou - ze změni - la E - mi - la!

Bass I.

Bass II. mou - drost bo - ží va - ši lás - ku

Jedna dívka k Nině:

mf

Kouz-lo lás - ky po-věz, kterým

E.

— to vzác - né jest.

Sbor II. va - ši lás - ku věč - né ča - sy chrá - ni-la!

věč - né ča - sy chrá - ni-la!

pp

Nina v zápase s dívkami:

ča-ruješ! *f* Jdě-te k ďa-su, ča - ro - va - ti zkus-te též!

sf *sf* *sf*

Muži obstupují Emila: (tenori)

f Zvěda-vi jsme. Tajemství! Sem s ním!

f *sf*

Kdosi. Druhý.

K smí - chu! Ně-ja-ká zda ví, po-dr-ží je

Emil povstal, shromažďuje s přehnanou důležitostí kol sebe všechny bohémy.

K blahu ob - ce svě-řím je, však lze to jen šep - tem.

Druhý.

sám.

Všichni tísní se kol Emila a utvoří kol něho kruh.

Soprani. Alti. Sbor I. Tenori. Bassi.

Slyš - me, slyš - me! Šep - tem pou - ze. O dis - krét - ní bě - ží věc.

Sbor II.

Slyš - te přec, slyš - te přec!

Emil dal znamení k tichu,

ff O dis - krét - - ní bě - ží věc.

ff

pp subito

jež rázem nastalo. Všeobecné napjetí; hlavy všech seskupeny jsou těsně kol Emila. On nachýlil se poslé z k jed-

mp

nomu, zašeptal mu cosi do ucha, pohroziv dříve na znamení, že má mlčeti. A tak od hlavy k hlavě viděti protá-

hlý, zklamaný obličej každého, kdož zvěděl naposled slovo Emilovo. Mezitím vyjdou z lesa Ilsea a Ivo zřejmě roz-

fp

rušeni a zaujati hovorem mezi sebou.

Scéna 6.

Předešlí, Ilsea a Ivo.

Ilsea přitlumeně, horečně:

p

Při všem, co ti sva_to, nemuč mne dál!

f ppp *sf*

Ilsea se náhle zarazí zpozorovavši přítomné.

Il. Já prav_du zje_vím ti všechnu.

sf *f* *p*

zmateně:

Il. Ztiš se, pro -

sf pp *sf* *p*

Ivo postřehl rovněž nebezpečí, změní se naráz; vyhlíží, jako by byl zaujat všední, konvenční rozmluvou a jako by nepozoroval davu. Učiní několik volných kroků směrem k bráně vpravo.

Il. bůh, se ztiš, jsme pro - zra_ze_ni.

Sbor propukl v náhlý smích a rozptýlil se naráz.

Sbor I. II.

Ha - ha - ha - ha - ha - ha - ha - ha!

ff Zdě_di_la vě - no!

Nina.

Ha - ha - ha - ha - ha - ha - ha!

Emil.

Ha - ha - ha - ha - ha - ha - ha!

Sbor.

p Zdě_di_la vě - no!

Emil vítězoslavně drží obě ruce Nininy; oba se smějí.

ff *acceler.*

Část sboru ve svrchovaném údivu:

Kdosi. *f*

Hleď_te, hleď_te! I - - vo!

Všichni spatřivše příchozí, s úžasem:

Ach!

ff

sf

Ivo jakoby bezstarostně vítá se se všemi. Ilsea zatím stanula mlčky, tvaříc se co nejlhostejněji. Vtom Emil postřehl již Ivu a kvapí mu vstříc; oba tisknou si ruce, celují se a vítají. Zatím i Nina s Ilseou vyšly si vstříc.

Maestoso.

f *mf*

Emil.

mf

Ó, buď mi ví - tán, tu-lá - ku ty

mf

E.

zlý! Od-chá - zíš ja-ko stín a

p *sf* *sf*

E.

stí - nem při-chá - zíš. Jen blíž pojď již!

f

E.

p

Pojď me_zi nás, dru_ži_nu bra_trskou! Nás tucha neklame,

p dolce

E.

my dob_ře vě_dě_li, žes ne_za_po_mněl vů - bec.

dolce

sf

ff

E.

Na mo_ji pojď hruď a ví - tán buď vrouc - - ně

mf

poco accel.

Allegro Tempo I.

Ivo poceloval se s Emilem a uvítal se i mlčky s Ninou; poté ke sboru:

E.

ff

bo_hé - mou ce_lou.

ff

Váš

Soprani.

Alti.

Sbor.

Tenori.

Bassi.

f

Ví - tá tě bo_hé - ma ce_lá.

ff

poco accel.

ff

f

ff

Iv.

šťast-ný svět, vždy sma - vý, mne za - se tá - hl

mf

Iv.

zpět; chtěl tu - lák srd - ce za - po - mnít,

p *fp* *f p*

Iv.

chtěl štěs - tí u vás svěd - kem být.

f *f p* *fp* *f*

accel.

Iv.

ff

 Un pochettino meno mosso.

Sbor obklopuje ho; pocely, stisky rukou, radostné vítání.

Soprani. mf

Alti. Bla-ho-byt sti-hl jsi náš! Tu v nej-slad-ším bla-ha jsi

Sbor.

Tenori. mf

Bassi. Bla-ho-byt sti-hl jsi náš!

Un pochettino meno mosso.

rá-ji; u-pro-střed ví-na tu lze žít, v pra-vé jak ži-vo-ta

u-pro-střed ví-na tu lze žít,

bá-ji. U plných stří-br-ných mis, jak ve sně-ní jsme si jen

U pl-ných stří-br-ných mis,

přá-li, za-po-meň, za-po-meň žal, kte-rý nás sou-žil

za-po-meň, za-po-meň žal,

poco accel.

kdy_si. Nás všechněch vrou_cí dík a vděč_nost ko_mu pa_tří?

poco accel.

Jindřich ukázav na Ilseu, jež s Ninou zaujata jest vážnou rozmluvou:

Il_se_a stráž_ným an_dě_lem všech nás tu jest.

p poco a poco cresc.

Všichni obklopí posléze Ilseu.

Soprani. Alti. Sbor. Tenori. Bassi.

O pří_zeň me_cé_na pe_čuje.

Buď zdrá_va

Il_se_a, buď zdra_ven hra_bě!

Ivo je ze svého umělého klidu posledním provoláním náhle vyvrácen.

Rázem jest u Ilsey a vyvre ji ze středu bohémů. Vášnivě:

Ivo. *f*

Hry dost již té - to. Mo - jí jest Il_se_a

f energico

accel.

Iv. a zů - sta_ne mo_jí!

mp *f* *p* *ff* *fp* *f*

Iv. Mo_je jsi, a

sfz *p* *ff* *p* *ff* *p* *sfz*

Ivo drží Ilseu za obě ruce, jež ona chce vyprostiti. Svírá ji křečovitě. Nastalo hluboké ticho na chvíli.

Iv. věč - - - - ně mo - je!

p *f* *sf* *dim.*

Sbor. Někteří.
Tenori.
Ja - ká to hra? Což ne - jsi vol - ná?
Bassi. *p*
fp

Ilsea odvraci se od Ivy. Pro sebe ve svrchovaném rozervání:

p
A hra - bě? Mluv!
p
cresc.

Meno mosso.
Ilsea. *p*
più rit.
Ó, sí - ly kde vzí - ti? A zá - pa - si - ti dá - le.
pp *p*

Hlava sesula se jí kupředu, tentokráte, jako by se nakláněla k Ivovi a úplně se mu vzdávala.

Molto tranquillo.
Il. *p*
Tvou,
p dolcissimo

Il.

I - - vo, vždy jsem by-la, však ne-pá - trej dá - le!

p

V blouznivé oddanosti:

Il.

Mé srd-ce vy-rvi ra-dě-ji, vždyť by-lo tvé!

Ivo svíraje ji v radostné extasi:

Moderato assai.

mp

Jim od-pověď dej, ty mo-je, věč-ně

pp

p

mf espress.

Iv.

mo-je!

mf

Náhle vyrušeni jsou pří-

valem hlasů, hrnoucích se ze zámku.

Scéna 7.

Hrabě, předešlí.

Hrabě obklopen bohémy objevil se v hlavním vchodu zámku. Ivo a Ilsea stanou jako přimraženi.

Hrabě utkvěl pohledem na Ivovi. Ilsea podala mu ruku na přivítanou; změněna, s líčenou bezstarostností, aby tak zaplašila trapnost situace.

Zmatek Ilsein.

Mlčení je přerušeno toliko zvučným smíchem **sboru dívek**, které na zahradě skotačí.

Sbor dívek. Vivace. **Moderato.**

Ha-ha-ha-ha - ha-ha-ha-ha!

pp *mf*

Mlčení stalo se nesnesitelným. Hrabě a Ivo stojí vyzývavě proti sobě. V krajním napětí **Emil** představuje je:

accel. **Emil.** *mp*

Pan

sf

Allegretto.

E. hra - bě Zde-bu-chovský, u-mě-ní vzác - ný při - tel;

p

Hrabě zaslechnuv jméno, trhl sebou bezděkým překvapením; podobně i Ivo. Náhle se vzpamatovali. Vzájemná úklona.

mf *f* *p* **Hrabě.**

E. náš mis-tr I - vo, jis-tě dob-ře zná - mý. Ta čest!

f *p*

H. *mf*

Jste ví - tán vře_le, pa_ne mi_lý, ta ná - ho_da!

mf

H.

poco a poco

Svěd_kem mé_ho štěs_tí! Dě_ku_ji pře_dem za va_ši něž_nost.

accelerando *poco* *a tempo*

H.

Lesk do_dá jis - tě pří - tom_nost

p *mf*

s důrazem:

Allegro vivo.

H.

va_še mé - mu se slečnou Il - se_ou za_snou_be_ní.

colla parte

p *f*

Rána dopadla. Ivo se vypjal na okamžik jako bodnut. Ilsea nachýlila se jako před blížícím se přívalem.

Ivo.

Nemožno, to ne_ní pravda!

Hrabě k sobě:

p

Co

Sbor ze zahrad:

pp

Chvá - len bu_diž vzác - ný pří - tel!...

pp

f

p

pp

Ivo přiskočí k Ilsee, chytne ji prudce za ruce, že ji málem strhne k zemi. Zapotácela.

Hrabě prudce:

H. zname_na_ti má vý - jev ten - to?

f

Mně

sf

Allegro moderato.

Přeruší ho prosebný pohled Ilsein.

jej. Odvádí ho spěšně vlevo. Mezitím, co všichni odcházeli, pozbyla Ilsea vědomí.

Maestoso. *poco stringendo*

sf pp *mf* *p* *sf* *p*

Hrabě se nad ní sklání současně s Ninou. Andante, con tristessa.

Hrabě.

f *p* *f* *p* *mp*

Vzpa-ma-tuj-te se, pro-bůh!

Nina úzkostlivě:

Il-se-o! Il-se-o!

p

Nina na znamení hraběte odkvapí. Mezitím Ilsea se probrala ze mdloby. Povstává.

poco rit. *p*

rit.

Hrabě pln obav: Grave.

Vzpama-tuj-te se, pro-sím! Jest již lé-pe?

p colla parte

Ilsea drží si dlaněma spánky; je jako nepřítomna. Měkce:

p

Nic to ne_by_lo... Zce_la dob_ře již.

pp

Scéna 8.

Hrabě a Ilsea sami.

Hrabě odvádí Ilseu zvolna ke kamennému sedadlu u fontány.

Jest vám již lé_pe? Já

p

pp

mp espress.

H. bá_zeň o vás mám,

H. šťast_nou vás zřel bych rád, ó,

mf

mf

H. to - lik rád! Já my - slel vše, co v mo - ci

H. mám, vám k nohám snés - ti a

H. vám dát. Však žel! Jsem pří - liš

H. do - jat. Což mož - no zří - ti lí - ce va - še ble - dé a

Došli v té chvíli až k fontáně, kde Ilseu něžně posadil. Zahalil ji pečlivě do šály. Ilsea usedla s trpkým úsměvem.

H. ve - sel být? *p* Ó, ú - - směv jen! Štěs - tí mi vrá - - tí; své ru - ce mi dej, chci na srd - ci je u - bo - houč - ké hřát. *rit.*

p *pp*

Ilseá podá mu mechanicky ruce; hlavu má poněkud nachýlenu.
Je zaujata vlastními myšlenkami a hořem; sotva slyšitelně:

p

Jsou va_še, va_še jsou ru_ce ty

p *colla parte*

Il. smut_né, ru_ce ty chu_dé, *mp* jež bla_ha již

mp

Ilsea svěsí hlavu. Hrabě usedá u ní všecek dojat a pohřížen v laskání jejích rukou.

Allegro moderato.

Hrabě.

Il. *mf* nemohou dát.

H. *p* Ach, ru_ce ty

sf *sf* *f* *p*

poco acceler.

H. roz_koš_né, jak *mp* o_poj_né____ jsou krá_ _sy!

mp

H.

Z vrou - - cí mé tou - - - - hy

H.

do - je - tím se chví... Kou - zel-ny

Vášnivě políbí její ruku.

H.

jsou!

espress.

H.

Ča-ro-děj-né! Štěs-tí mé spo-čí - vá v nich.

H. Jsou celou mou lás - - kou, jsou váš - ní mou; což nad ní víc svět pravdy má?

p Mé

Uchopí Ilseu, která je stále jako nepřítomna. Náruživě:

più stringendo e cresc.

tou - - ze věr - - - né se vzdej! *mf* Stín tvůj chci bý - - ti, svět celý k no-hám tvým chci *ff* dá - - - ti,

più stringendo e cresc. *mf* *ff*

H.
tou - ze mé vzdej se! Tvůj chci o - trok bý - - ti,

Allegro molto.

H.
tvůj chci o - trok být.

Hrabě sesuje se k jejím nohám. Ilsea má obě ruce k němu křečovitě napřaženy, jako by jej oddalovala. Z různých stran parku slyšeti je hlas služebníků, kteří mihli se jevištěm.

sf *sf* *pesante*

Hlas zámeckých služebníků:
Hej, ho-la! Hos-ti-na po-čí - ná! Ho-la! Ta-bu-le po-čá-tek! *rit.*

Sbor. Soprani. Alti. Tenori. Bassi.
Buď *mf*

fp *colla parte* *sf p* *sfz p colla parte* *rit.*

Scéna 9.

Předešlí, bohémové.

Moderato assai.

Soprani. Alti. Sbor. Tenori. Bassi.

Buď srd - ce snou - ben - ců jak tou - hy lý - - ra.

srd - ce snou - ben - ců jak tou - hy lý - - - ra, vníž

mf *simile*

Hrabě povstal, zůstává však státi před Ilseou; svírá obě její ruce.

Sopr. Alti. Ten. Bassi.

Buď

vníž lás - ky zma-tek ne - spl-něn nechť se chví!

lás - ky zma-tek ne - spl-něn nechť se chví!

mf *mp*

lás - - ka je - jich květ

lás - - - - ka je - jich květ, jenž ne - u -

nechť se chví!

Buď lás - ka je - jich

mf

Při posledních slovech objeví se v pozadí sbor bohémů, nesoucích girlandy. Čtyři dívky popošly vpřed k snoubencům a sypají jim květy na cestu.

K slavnostní - - mu

Vstříc hos - ti_ně, snou - ben_cí, spěj_te! K slav - nost - ní - mu

stou - - - pej_te sli_bu!

Hrabě a Ilsea obřadně vedou se za ruce. Jdou špalírem bohémů.

stou — pej - te sli_bu!

Tenori.

Váš ži_vot kvě - ti_ny ať

Váš ži - vot, kvě - ti_ny nechť

ste - lou, krok každý váš ať

mf

ste-lou!

lás - - - ka

p

lás - - - ka ve-de!

lás - - - ka ve-de!

mf *p*

lás - - ka ve-de!

mf *dim.*

Snoubenci vstupují na schodiště; za nimi šik bohémů.

p

Všichni na schodišti: Nechť va-še lás - - ka květ, jenž ne-u-mí - rá,

p

più smorz.

p più smorz.

Všichni zašli; zapadla vrata zámku. Na scéně jest chvíle naprostého ticha, jen v pozadí viděti je sem tam mihnouti se hloučky lidu.

pp *rit.*

nechť ne-zví roz - kouzle-ní ta-jemství!

nechť ne-zví rozkouz-le-ní ta-jemství!

pp

roz - kouzle-ní ta-jemství!

rit.

pp

Scéna 10.

Emil, Ivo, Nina; pak Ilsea, posléze hrabě.

Zleva přichází spěšně Ivo všecek zdrcen, poděšen; je veden Emilem. S nimi vchází Nina, která pátrá kolem, aby nebyli nikým spatřeni. Ivo chce se vytrhnouti Emilovi.

Emil násilím ho zadržuje.

Vzpa-ma-tuj se přec!

E. Vše ztra-ce-no ne-ní, chci pří-sa-hat, že

E. vrá-tí se s bo-hem své as-poň ti dát.

dolce espress. *espr.* *basso marcato*

Ivo s pohozením ruky:

Proč vše to? Bolest roz-dí-rat?

Chce odkvapiti. *accel.*

Buď s bohem!

Allegro.

Nina přitlumeně:

Ukazuje ke dveřím. V nich objevila se Ilsea. Její zraky potkaly se s Ivovými. Nina dala znamení

p Zadržte přec!

sf

Emilovi. Oba naráz uskočí postranními vchody do zámku.

f

Ilsea spěšně seběhla schodištěm.

Ivo jako ve snu vyběhl jí vstříc. Ilsea vrhne se do jeho náručí. Zavěsí se celou tíhou svého těla kol jeho šíje. Blouznivě, horečně:

fff

sf

rit.

Allegro appassionato.

Ilsea. *p*

Za-po-meň, ho - chu,

sfp

p

Il. na ten žal, kte-rý ti o - sud tr - pět_ dal.

poco a poco rit. **Meno mosso.** *rit.*

Il.

p

Za chví - li vše dej po - slední! Lí - bej mne, v ná - ru - či mé —

misterioso

pp

Andante. **Agitato assai.**

Ivo. *mf* Ilsea. *f*

sni! Ó Il - se - o! V ná - ru - či, jež tě

mf dolce

f

zvá - bi - la, v ná - ru - či, jež tě zra - di - la.

sf

rit. **Andante.**

Lí - bej mne, se - vři srd - ce mé,

ff

pp

Ivo ve stoupajícím opojení:

un pocchettino accel. *rit. e smorz.*

Il. než so-bě s bo-hem, s bohem řek-neme.

Iv. Ó

Andante amoroso.

Iv. Il-se-o, Il-se-o, svět-lo mé-ho ži-tí!

Ilsea ve velkém hoři:

Allegro.

Srd-ce mé zrád-né, ne-bla-hé, kte-ré vždy přec

Il. jen by-lo tvé! V ta-jem-ství je-ho ne-pá-trej,

poco a poco rit.

Meno mosso. *smorzando* Andante amoroso.

Il. *pp* na pr-sou svých mu ze - - mřít dej.

Ivo ji schvátí do svého náručí a odnáší ji k besídce.

p Pro mne máš ži - ti, pro mne ži -

Meno mosso. Andante amoroso.

ppp *p* *f*

acceler. *f* Allegro.

Iv. - - ti, máš pro mne žít! Chci ži-vot!

sfp *sf*

acceler.

Iv. Vrať mi jej! I ty chceš

sf *sf* *sf*

Skryti v besídce, oba opojeni svým náhlým štěstím. Ilsea leží v náručí Ivově, jenž se nad ní naklání v nekonečném celování. Blouznivě:

Vivace.

Ivo. *f*

Iv. žít! Svět ce-lý vzav - ši, ny - ní mi jej

sf *fp* *fp* *fp*

Iv.

rit.

vra - číš. Ži - vo - ta pí - - seň slyš!

fp *p marc.* *molto cresc.* *sfz*

poco - - - a tempo I

Spo - jí nás

sf p *p*

o - ba.

rit. *sf* *poco* *sf*

Vivace.

Vše ztra - ce - no

a tempo *fp*

ne - ní. Na - še jest do - ba!

fp *fp* *fp*

Iv.

Ži - - vo - ta pí - - seň slyš!

p marcato

accel. *p*

Iv.

Slyš srd - - ce mé!

p accel.

rit.

Meno mosso.

Iv.

Ó Il - se-o!

rit.

Sbor v hodovní síni zámku, jehož okna jsou otevřena.

Allegro.

rit.

Téměř současně objevil se ve dveřích zámku **hrabě** na všechny strany pátrající; neslyšně a kvapně octl se v zahradě. Tázavě dívá se kolem.

Ilsea je poděšena přípitkem bohémů a vrácena své skutečnosti. Napřímí se:

a tempo

p

Ó, bě-da! Ó, bě-da!

Soprani. *f*

Alti. Ať ži - je hra-bě náš!

Sbor.

Tenori. *f*

Bassi.

a tempo

p *ppp* *sf*

Ivo zachytiv Ilseu, vezme ji opět do náruči. Vášnivěji:

Meno mosso.

Křečovité objetí.

p

Mé srd-ce slyš pou - ze!

sf *p dolce* *sf*

Hrabě uslyšev šepot v besídce, blíží se a stane opodál. Neví, co má si počíti.

Allegro.

Tenori.

Sbor z hodovní síně.

Bassi.

f

Nechť

Allegro.

f *sf*

Ilsea se vztyčí a naslouchá.
Ivo vroucně a prosebně:

rit. Ivo. p

Jen

s ná - mi celý svět v den dneš - ní zajá-sá!

rit.

dim.

Andante.

Iv. je-di-nou chví - - li da-ruj mi ješ - tě! Nech ce - lý

p pp

Ilsea dá se ještě jednou strhnouti v nové, křečovité objetí.

Molto moderato.

Iv. mf mí - jet svět!

Ilsea. p dolce Ó, na-po-sled chci tu-to chví-li

mf p ppp dolce

Il. žít, svým vpo - sled štěstím o-po-je-na

Andante.

Il. být!

Ivo u vytržení: *mf*

Tys ce-lé mé štěs-tí, ó, dej mi žít!

Andante.

Tenori.

Sbor.

Bassi.

Maestoso. *mf*

Nad dnešním dnem ať ne-za-pa-dá

Maestoso.

Hrabě ocitl se rázem až u milenců. Prudce schvátí Ilseu do svých paží. Vleče ji na schodiště a zmítá jí.

Allegro con fuoco.

f

Zrád - - - ná!

f

slun - - - - - - - - - ce!

Allegro con fuoco.

H. Což každý váš krok lest jest a

H. šal - ba? Vzdejte se! Marno! Bíd-ni-ce!

ff *ff* *sf*

Při posledním slově oba, jakoby vyneseni prudkou vlnou až před vrata zámku, stanou na chvíli vysíleni. Hrabě na okamžik uvolnil své sevření a Ilsea nabyla tím možnosti obrátiti se se zpět k Ivovi.

Ivo po prvním, nahlém omámení jako postřelen vrhl se ke schodišti. Stanul u něho, vztahuje své paže k Ilsee. Vroucně:

f *sf*

Ilsea jen na okamžik zaváhala. Rozpřáhnuvši stejně náručí, střemhlav vrhla se schodištěm. S výkřikem „Ivo“ dopadla na jeho prsa bouřlivě, po prvé s úplným vzdáním.

Ivo. Il - se - o!

sff *sf* *sfz*

Allegro moderato. Jejich ústa spojila se ve vítězném, dlouhém polibku.

Ilsea. *mf*

I - - - vo!

mf

Hrabě již bez odvahy a vysílen, spočinul celou tíhou na veřejích.

8

f

sf

Opona zvolna padá.

accel.

subito p *sfz*

p *sf*

poco *a*

mf

poco *rit.*

pp

Jednání III.

Luxusní foyer. Vpravo i vlevo přepychová schodiště se sloupy lamp. U nich skupina plesových výborů, přestrojených za clowny, kteří vítají významnější příchozí. Nalevo skupina s Emilem v čele, přestrojeným za harlekýna. Napravo ve skupině výborů Jindřich v přestrojení paňáci. Na obou koncích foyeru východy souvislé se sálem, zastřené rozhrnovacími portiérami. Foyer jest omezen velikou, přes celé jeviště jdoucí stěnou, skvěle ozdobenou, rozdělenou v románské oblouky, které jsou vyplněny skly opálové barvy, takže jest z hlediště nejasně viděti do sálu. Uprostřed široký vchod, zahalený dvojdílnou, rozhrnovací oponou. Vpozadí viděti je nádherný sál, v němž je obrovský lustr, galerie a nejpestřejší dav masek. Celý sál proti foyeru jest vyvýšen o tři nebo čtyři stupně, které jdou po celé šíři jeviště. Na nich jsou porůznu malá, elegantní sedadla a pohovky. Vpravo v popředí veliká oleandrová skupina se sousošími, kol ní plyšová křesla. Při první scéně jest opona vchodu do sálu rozhrnuta a u ní stojí dva livrejovaní sluhové. Všichni jednající jsou s počátku opatřeni škraboškami.

Scéna 1.

Šik harlekýnů a kolombin, cikánka, šik cikánů, námořník, cínový vojáček, čarodějka, malý Amor, šik pierotů a pierotek, rytíř, výboři, Emil, Ivo, Jindřich, Ilsea, Nina, hrabě, sluhové.

Allegro ma non troppo.

p *f* *mf* *p* *sf* *sff*

Opona.

Šik harlekýnů vchází schodištěm vlevo, šik kolombin zprava.
Všichni tanečním, graciésním tempem kvapí do sálu.

Soprani.
Alti.
Sbor.
Tenori.

Vpřed, vpřed, rychle chvátej každý z nás!

Hoj, hoj, vesele nechť zní náš hlas!

Vždyť maska rozmar každý, jaký je, ukryje.

Do sytosti vždycky vesel býti máš, jak sis přál!

Zá - šti-tou nám bu-de dnes
Zá - šti-tou nám bu-de dnes
u-mělecký
u - - mě-lec-ký
kar - ne - val!
Cikánka, cigaretu v prstech,
kvapí jevištěm do sálu.
Masky v sále.
Soprani.
Alti.
Sbor.
Tenori.
Bassi.
Buď

Buď zdráv princ Karneval!

zdráv princ Karneval!

Cínový vojáček přiběhne zprava a salutuje na všechny strany.

Šik cikánů přichází zleva

Tenori.

Sbor.

Bassi.

Ve - se_los_ti my pí - - seň ne - se_me zdál - ky v dál! Ať ži - - je princ

Šik cikánů.

Karne-val!

Masky v sále.

Soprani. Alti.

Buď zdraven princ

Karne-val!

Tenori. Bassi.

ff *f* *p*

Námořník vběhne z levé strany; poté z pravé čarodějník, před nímž prchá Amor.

mf *p* *pp*

Šik bílých pierotů a pierotek. Uprostřed nich se těžce potácí středověký rytíř s kopím v ruce.

Tempo I.

Soprani. Alti.

Sbor.

Tenori. Bassi.

Vpřed, vpřed, ry-ti-ři, jen

Vpřed, vpřed,

Tempo I.

po-spí-chej, o své sta-teč-nos-ti dů-kaz dej!

ry-tí-ři, jen po-spí-chej, o své sta-teč-nos-ti dů-kaz dej!

Nuž, s ná-mi bez vá-há-ní v boj se dej! Za ví-tězství nej-krás-něj-ší

Nuž, s ná-mi bez vá-há-ní v boj se dej! Za ví-tězství nej-krás-něj-ší

Emil. Spějte v rej!

Výboři s Emilem v čele.

že-nu měj! V ta-neč-ní teď spěj-te rej!

Rytíř udeří rozhněván mezi škádlící jej pieroty svým kopím tak prudce, že téměř sám se skácí. Všichni se rozutekou a kvapí do sálu. Nejposlednější zůstal Emil, jenž stanul u vchodu a pátrá v proudícím davu.

Sbor masek v sále.

Vtom objeví se těsně u vchodu Ivo v přestrojení rytíře se škraboškou na obličeji.

Emil chopil jej za rameno.

Emil přitlumeně:

p *parlando*

Dej po_zor! Zvě_děvši, že z ci_zi_ny zpět ses vrá_til,

pp *sf* *sf* *sf*

Ivo učiní

E. potaj_mu sem, jak zaslech' jsem, dnes v přestroje_ní při_jde Il_se_a!

p dolcissimo

pohrdavé gesto. Přejdou. Sluhové zasunou dveře. Zleva vchází schodištěm Ilsea.

sf

Ilsea je v masce pierotky, má škrabošku na obličeji, kol ní několik dívek, které jsou přestrojeny za pastýřky; mezi nimi Nina.

Soprani.
Sbor dívek.
Alti.

p Krá_sy
p

mf *p* *p*

tvé buď dneš - ní den tri - um - fem

vzác - ným, krás - ná dá - mo! Buď šťast_na

Ilsea prst na rtech:

p

Ó, ti_še

dnes, jak tvé si srd - ce žá - dá!

p *p* *mf*

Il.

jen! Chci ne_po_zná - - na být, pst!

Dívky za odchodu do sálu:

Soprani. *f*

Alti. *f*

Ó, ó, ó, ó,

Jindřich opouštěje své stanoviště na schodech k výborům:

mf Až

ó, ó, ó!

Vchází za dívkami do sálu.

Jd.

ví_tá _ ní skonči_te, jest v prů_vo_du vás třeba!

Hrabě vchází zprava ve fialovém dominu obklopen několika průvodci. Výboři se mu klaní a průvodci zastavují se ve foyeru.

Tenori. *f*
Sbor.
Bassi. *f*

Ná - mi ví - - tán, chrá - něn v re - ji,

zakryt mas - kou mů - žeš ne - ru - še - ně pá - trat.

mů - - žeš

Hrabě. *p*

Ti - še, blou - di! Jdi každý

p Měj ú - - spěch dnes!

p

pp dolce

p

H.

po svém!

Přá - - ní tvé se splň!

H.

Naprostou žá - dám diskret - nost!

Ó, ó,

ó, ó, ó!

Skupina masek chvátá oběma

ó, ó!

schodišti, vstupuje do sálu, kde se rozvinuje maškarní veselí; za maskami spěchá skupina výborů.

Sluhové zatáhnou oponu vchodu a poté odejdou. Na okamžik jeviště úplně ztichlo.

sf

più dim.

pp

pp

Scéna 2.
Emil, Nina, Jindřich

vstoupí spěšně zleva ve vzájemné půtce. Oba muži, držíce děvče uprostřed, snaží se mu strhnouti škrabošku

Allegro. Emil. *mf* *rit.* Jindřich. *p dolce*

Již žer_tu dost! Jsi la_pena, pas_týř_ko

mp *sf* *sf* *p* *p*

Nina odhalí naráz škrabošku. *mf* *a tempo* *f* Emil. *mf*

Nuž jsem. Co pře_je_te si víc? Mé zprá_vy! Co

Jd. *mf*

krás_ná! Ty lstná!

a tempo *sf*

E.

víc? Tvá pa_ní tu jest?

Nina. *accel.*

A by_la_li by?

p

Emil. *f*

Ji va_ruj! Hrát s se_bou sta_ří přá - te - lé dál

agitato *f* *marc.* *p* *sf*

E.
ne-da-jí!
Nina. f
Hrát! Směš-no!
Meno mosso.
p
Byl z vás kdo
p
f
sf
p
N.
o-klamán?
Jindřich.
Všich-ni. Váš
mf
Andante.
pří - - tel o va-ši
mf
sf
Jd.
lás - ku.
Nina hořce:
rit.
O věno, jež zdá-lo se malým k lás - ce té...
Emil frivolně:
p
Ó,—
p
tr
p
Andante.
E.
— par - don! Ne váž - ně tak! Já pro svo-bo-du vě - nem

E. zhrď. Vy pro svou pa_ní mnou, ba, tak je pra_vý

p

E. stav... a va_še pa_ní ce_lou bo_hé_mou

tr *p dolce*

acceler. *f* *rit.*

E. pro tro_chu zla_ta!

acceler. *mf* *rit.*

Agitato.

Jindřich. *f* Pod_lost hanebná! Nás vy_hnat, ja_ko smeč_ku,

ff *sf p* *sf* *sf p*

string.

Jd. po zasnoube - ní hned do-vo-li - la! Na-še na-dě-je!

p *sf* *sf*

poco a poco rit.

Jd. Tak o-bec po-tu - pit! Svou vlastní lás - - ku zra-dit leh - ce

sf *f dolce* *sf*

a tempo *mf*

Jd. tak! Ji a-si ví - tat špatně bu-de o-bec, když zví, že

p *mf espress.*

Emil snaží se přivinouti ji k sobě. Mezitím, co ji drží již podpaždí, pokračují v chůzi.

Jd. přišla svou dráž - dit pří-tom-nos-tí! Ba tak! Je tvo-je pa-ní

sf

E. dob_ro_druh, jí od - pus_tit bych ne_moh'!

E. Špat - ně slu - ší tvé ctnos_ti po je_jím bo_ku.

Nina prudce, chtějíc se vymknouti:

Pusť_te!

E. Při_sám - bůh, tys na smrt za_da_la jí tě - lo s du_ší! Ta

colla parte

E. pý - cha! Zhrd_nout vším i přá - te_li! Když pro nic ji - né - ho, te - dys

accel.

dim. p

E. mě-la a-spoň, dív - ko, při-jít na zvě-dy! Ko-ket-ní zá - jmy

tr tr tr tr dolce p

rit. **Allegretto.**
S kousavou ironií:

p mp

E. vždy tvá pa-ní má. Z chu-ďa-sa u-či-ni-la

pp p dolce

f mp

E. ge - ni-a. Dis-kret - ní ú - - kol

f p

f mp

E. se - hrát protektor - ky! Ta - jem-né zá - kupy,

f p

E.

pří_mluvy taj_né cen...

cresc. e accel.

a tempo

Tak lás_ky dluh měl bý_ti za_placen,

dim.

Meno mosso.

a všechno dis_kret_ně. Hoch neměl mít ni

tu_chy, až jed_nou po_cho_pit ten vel_ký lás_ky cíl.

rit.

Lento. *parlando*

Nina náhle:

Jak

Allegretto.

N. víš to všech_no? Emil. *mp* Přijď me_zi nás jen, dív - ko, zvíš pak mnohem

tr tr *p*

Moderato.

E. víc. *dolce* O mis_tru *mf* I - vo_vi zvíš po_drob_nos_ti.

mf *p*

E. *p* Jsouc v ro_li *mf* me_ce_ná - še, byť *p* taj_né - ho, o němž svět ne_ví,

Lento.

E. *pp* proč na flirt cho_dit má tvá pa_ní pla_še?

pp

poco vivo

Allegro moderato.

E. Ať vše mu vy_zná! Mož_ná, s dí - kem znovu se poddá panské__ je_jí

cynicky:

E. chout - ce a stane, slyš, se je_jím milostní - kem!

Allegro.

Meno mosso.

Nina zasažena, prudce: Již jdě - te, nestoudný!

Víc a_ni slova!

Emil zvážněv konečně: Řek pravdu jsem.

Nina. Jsi bloud!

Emil. Co

Lento.

v přestro_je - ní te - dy vás sem o - bě ve - de?

colla parte

Vivo.

Nina. *mf*

Meno mosso.

f

Mé pa-ní přá-ní. Pusť, pra-vím!

E.

A pa-ní tvou?

Vivo.

Meno mosso.

mf

sf *sf*

Andante.

vzplál zlobou: *f*

E.

Světác - ký rozmar, nu-da, tou - ha ple-tek!

p

Nina se mu vytrhne a udeří jej do obličeje.

Uprchne k portiéře vlevo.

Emil zapotácel se slabě, pak se vzpamatuje a dá se do bujného smíchu; odchází rovněž k portiéře vlevo a hrozí za Ninou.

accel.

Allegro.

E.

ff

Frej! Pod-lý!

f

sf

Emil.

Pozor si dej!

ff

sf

Scéna 3.

Karnevalový průvod v sále.

Tempo I.

p *f* *p* *f* *mf* *p* *sf* *mf* *p* *sf*

Soprani.
Alti.
Sbor.
Tenori.
Bassi.

Allegro maestoso.

ff

Zdráv buď ve - se-lý princ

ff

Allegro maestoso.

mf *ff*

Kar - ne-val,

ča-ro-děj, jenž lé - čit u-mí

f

kaž - dý žal, zdráv a sla - ven bu - diž

f

f

ff f

vlád - - ce náš! Zdráv a sla - ven bu - diž

ff f

ff f

ff f accel.

vlád - - ce náš! Kní - - že lás - ky jsi!

ff

accel.

ff più f

Král jsi roz-ko-še! Kní - - že lás-ky jsi!

Král jsi roz-ko-še! *accel.* O-sla-ven dnes,

Karne-va - le, bouř-ně buď!

Più mosso e acceler.

Scéna 4.

Ivo, Nina, pak **Ilsea,** šik panošů.

Ivo přichází znaven, rozhlíží se nejistě a jde spěšně ke křeslům, kde usedá.

poco rit. **Allegro moderato.**

mf *pp* *espress.* *f*

Nina, jež vyšla za ním, stanula na chvíli; poté žertovným tónem u jeho ucha:

Ivo.

Bě_da! Já zřel ji! Můj klid ztracen jest zas... Ó

mf *p*

N. princi, ach, jak sta_teč_ný jste má - lo!

p

Ivo se překvapeně obrátí. Tuší, kdo asi maska jest. Se strojenou tajemností:

Ivo. *p*

Do_dej mi od - vahy neb

pp

Nina *mf*

Vám, jehož pří - zeň hra-bě-cí vždy

Jv.

lás - - ky mé buď poslem!

sf *sf p*

poco vivo

Náhle vyskočí po stupních a odhrne napůl záclonu.

N.

bla-ži-la? Pohleďte v pro-me-ná - - du!

ff sf *p* *mf* *sf*

Strhne jej k sobě.

N.

Ten pi-e-rot tam! Po-hleďte přec!

Ivo zpozoruje v davu Ilseu.

Tempo di Valse.

N.

p

Zkus-te své

p *p grazioso*

N. štěs - tí! Což ne-do-ve-de vám po-ra-dit

p

Allegro molto.

Ivo prudce se vzchopí. Pobouřen k sobě:

N. srd - ce teď? O - na to vskutku jest...

rit. *con fuoco* *f*

Moderato.

Nina s lehkou ironií:

Zvol - na jen, pa - ne, ať štěs-tí své - ho ne-vypla-ší - te

rit. *p* *pp colla parte*

Allegro.

Ivo vrhl se do reje a zmizí v promenádě.

N. chvatem!

f *sf* *pp* *f* *sf*

Nina jest zaujata pozorováním.
Bezděky volá:

più string.

Tam vpra-vo! Spěš-te přec! Vle-vo!

pp *più p*

Andante.

N. Zmi-ze-la... Ach! Ne-stih-ne jí! Jak se o ni

p dolce *mp* *p*

Più moderato.

N. chvím! Jest vše-chna dnes jak

mf *p*

N. v ho-reč-ce.

Ilsea objeví se před oponou. Spatřivši Ninu, přibližuje se k ní.

p dolce e molto grazioso

Ilsea. *p*

Proč, sleč - no, ne - tan - čí - te? Snad lás - ku po - tka - la jste

p

Vivo. Andante.

Il. *f* sta-rou? Nina. *f* Sl - vou mlu-vi-la jsem!... Ilsea. A on? Nina. *p* Dal se

sf *f* *sf* *sf* *p dolce*

Ilsea se zarazí; obě stojí proti sobě mlčky. Vtom vsále zazní fanfára.

N. za te-bou!

Allegro maestoso.

Ilsea se opanovala.

p

Budˇ

Soprani.

ff

K tan - ci!

Alti.

Sbor.

Tenori.

K tan - ci! Hoj!

ff

Bassi.

Allegro maestoso.

ff p ff p ff f sf p

Il. klid-na již! Chci ve - se - lá dnes bý - - - ti. Pojďˇ

f p sf

S bolestným úsměvem:

Il. p tan - čit a ne - stra - chuj se! Ry - tí - ře již

f p

Nina při odchodu:

Il. na-lez-nu. pp Budˇ pozor-na! Lze-li ješ - tě, plá - nu zanech

pp

Scéna 5.

V sále řadí se k tanci. Jindřich prochází mezi hosty a pořádá taneční řady.

Ilsea máchla odmítavě rukou. Zmizely.

N. své - ho.

Jindřich. U_stup_te! Ho_la!

Soprani. Alti. Sbor. Tenori. Bassi.

K tan - ci teď!

POŘADATELÉ. Ho - la, hej, k tan - ci!

Sbor. Ti - še! K tan - ci!

Allegro giusto.

Do středu sálu vstoupily cikánské tanečnice a tančí; kol nich utvořil se kruh diváků. Harlekýni k tanci rytmicky tleskají.

Soprani.
Alti.
Harlekýni.
Tenori.
Bassi.
Do - ko - la nechť

srd - ce krou - ží!
Do - ko - la!

Sbor masek.

Za - po-meň, co ko - ho sou - ží! Do ko - leč - ka! Do ko - la!

Dívky na jedné straně sálu. Dívky na druhé straně sálu.

Soprani.

Svět se to - čí! Při - vřte o - či!

Alti.

Muži na jedné straně sálu. Muži na druhé straně sálu. Muži vpravo.

Tenori.

Po - zor dej - te! Po - zor dej - te, ať vám srd - ce,

Bassi.

Všechny dívky.

roz - ko - ší se

Soprani.

Alti.

roz - ko - ší se ne-roz-sko-čí!

Tenori.

Muži vlevo. ať vám du - še

Všichni. roz-ko-ší se

Bassi.

Šik pážat se vrací foyerem zprava, vstupují do sálu a zastrou za sebou opon

Tenori.

ne-roz-sko-čí!

Bassi.

Scéna 6.

Ilsea, Ivo, 2 lokajové.

Andante.

Ilsea udýchána vyběhne ze sálu a směřuje k pohovce. Za ní se plíží Ivo jako stín.

accel. *p* *sf*

Allegro molto.

Ivo. *p*

Proč, mas-ko krás - ná, rej jste o-pus-ti-la?

sf p *p*

Ilsea pohlédla na něho tázavě s líčenou lhostejností.

Ivo. *mf* *p*

Bláhové o-táz - ce promiňte, prosím! Leč chá - pu;

sf p *ff* *p* *sf*

accel. *mf*

hluk ten - to, jak ži-vot sám, jest pří - liš hru - bý

accel. *fp* *sf* *fp* *sfz*

Ilsea odhrnuvši část opony, tváří se, jako by někoho v sále hledala. Silně ovívá se vějířem.

Allegro moderato.

Iv. pro va - ši krá - - - su tak

mp dolce *f* *rit.*

Tempo di Valse.

Ilsea zcela nedbale ohlédnuvši se poněkud zpět:

Iv. něž_nou. S kým mám tu čest, ne_zná - mý ga_lantní?

p *dolce espress.*

Ivo významně a vážně:

Jak zří - te: ry_tíř... a že se srdcem zlo_meným...

sf p *mf*

Ilsea obrátila se zcela k němu. Hořce:

Iv. tož ry_tíř smutku. Též já.

p

Jejich zraky se setkaly. Taneční hudba ze sálu zazněla do jejich mlčení.

Moderato assai.

pp *dolce*

un poco animato

Ivo přemůže své dojetí a pokračuje v žertovném tónu:

p

Ped.

Ivo. *p*

Byl pi-e-rot to a-si též, s modrý-mi zra-ky hez-ký

più p e dolce

Ilsea v témž tónu, ale s nádechem melancholie:

Iv. *mf*

hoch. S modrý-mi zra-ky, toť se ví... kdo ji-ný by srd-ce zlomit

mf *espress.*

Oponou, částečně rozhalenou, viděti je z celého tanečního reje vždy jen několik párů tančících menuet.

Il.

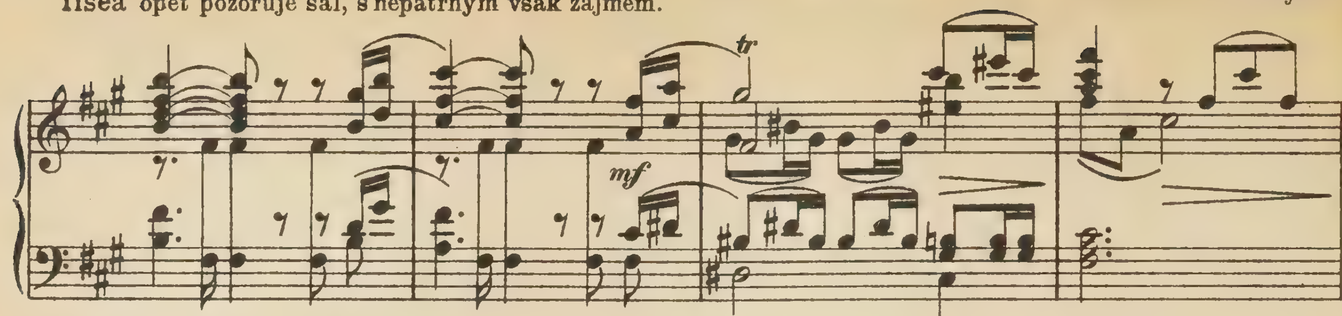
moh?

p *f*

un poco animato

Ilsea opět pozoruje sál, s nepatrným však zájmem.

Ivo zabrán ve své myšlenky rovněž přihlíží chvílemi do sálu.

Ivo. *p*

Jak vše to teď zřím! Ó, ne-chci lhát, jsa

quasi a 2 battute

pp *mf* *mf*

Ilsea ironicky: *p*

Dra-hý můj pa-ne, jen re-ser-vy tro-chu by by-lo teď od vás si

Iv. tesk-ným kouz-lem vrouc-ně

Il. přát!

Tempo I.

Ivo je v rozpacích.

Iv. za-u-jat.

Tempo I.

pp

un poco animato

Ivo. *p*

To u_činím rád,__ když dou_fat se

Iv. dá, že v his_tor_ce ne_věr_ní_ka as_poň tu_cet věr_ných

mf *espr.* *mf*

Più mosso.

Ilsea stěží potlačí zranění, které jí způsobila tato narážka, zasmušile:

Iv. vy_stří_dá.

Ilsea. *p*

Zů_sta_la

molto espress.

Il. sa_ma, za_tím co ze slz je_jích pi_e_rot slavným se

un poco sosten.

Il. stal! Trala - la, la-la - la, la-la - la, la-la - la.

Slehkou ironií: *accel.*

Hledí opět do sálu. Ivo náhle uchopí ji za paži a mluví s vášnivou hořkostí:

Il. Bloud za-vrhˇ ji a nechá - pal!

Ivo. *f* Tu

con fuoco

sf

Vivo.

Iv. vel - ko-duš - nost kdy - by znal, ji od - mí - - tl by

mf leggiero *f* *mf*

Ilsea vzplanula naráz. Temně a hněvivě:

Iv. pi - e - rot!

Ilsea. Atˇ ml-čí ten sle - pý, jejž

f *f con fuoco*

Ivo zachvácen hněvem, propuká prudce:

Il. za-chrá-nila je-jí o-běť!

Iv. O-běť? K smí-chu hi-stor-ka jest va-še! Ach, vlast-ní-ho zis-ku o-běť, spíš rce-te!

zádumčivě a trpce:

Iv. A sou-čas-ně zni-či-la ži-vot! Po bo-ku že-ny ne-mi-lo-va-né... Zni-če-no vše!

poco a poco rit.

doloroso

Ilsea napřímena, chladna zakrývá zdrcení, které v ní vyvolala výčitka Ivova. Má pěsti i rty stisknuty, víčka přivřena.

Tempo I.

Ilsea posléze zaúpí: **Animato.**

Ženat! Ó, že_nat!

p

2 lokajové rozhrnou zcela oponu do sálu, kde pak rozdávají tanečníkům plesové stuhy.

Soprani.
Alti.
Sbor.
Tenori.
Bassi.

p
Kval_čí _ ku! Kval_čí _ ku!
p

pp

Ilsea rázem se vzpamatovala. Jest již opět pevna a hrda.

Ivo v nejkrutším hoři zmrazen je tímto obratem. V okamžiku je též studený a lhostejný.

Odvádí Ilseu do sálu, kde zmizeli mezi tančícími.

poco a poco **Tempo di Valse.**

p Ivo. *p*

Va_še rá _ mě, pa_ne! Smím pro_sit!

grazioso

pp *mp*

Scéna 7.

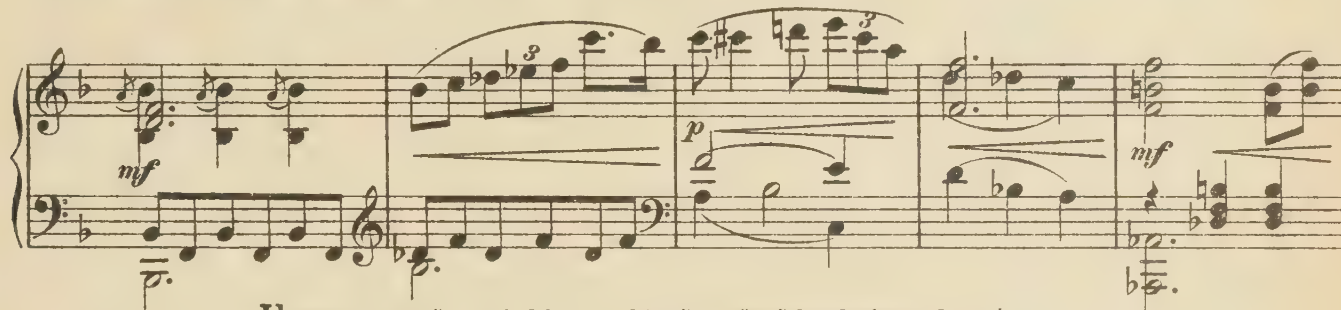
Ilsea, Ivo, hrabě, sbor, několik lokajů.

Ilsea tančí s Ivou. Vynořili se z tanečního reje. Ilsea svírá vášnivě Ivu v opojení

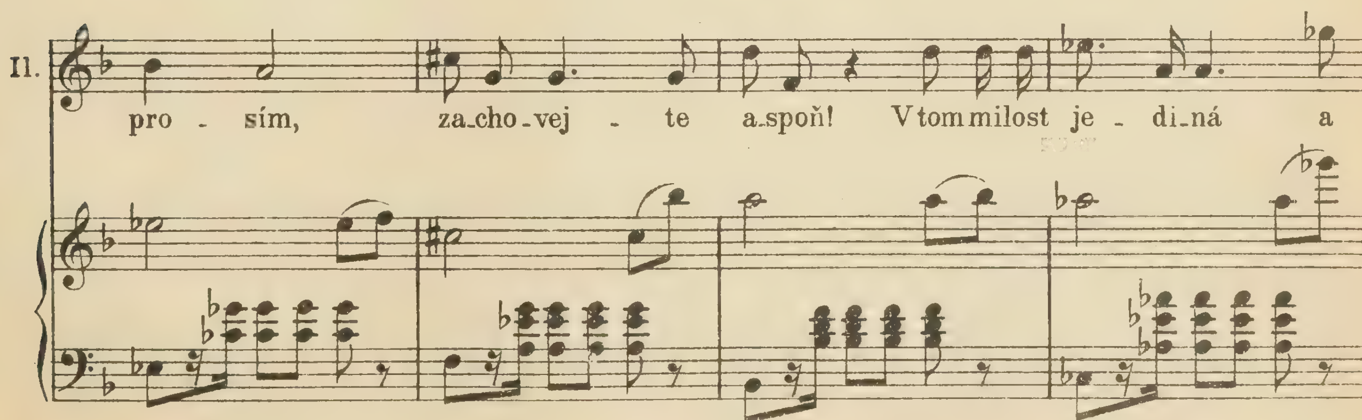

tance, zatím co on jest jakoby nepřítomný. Přitančili právě k oponě.

Ilsea vroucně, majíc hlavu nakloněnu těsně ke skráním Ivovým:

Il. odpuš - tě-ní.

Ivo. Pro pi-e-ro-ta pros - ba ta-to vhod - ná

Vtom okamžiku dostihl je **hrabě**, jenž zanechav svou tanečnici, zadrží je a odstrčí Ivu.

più string.

Iv. ne - ní.

accel.

Hrabě. *f* Do-vol-te, pa - ne! Ko-neč-ně

mf con fuoco

Ivo stanul všecek užaslý. Pak se chopil jiné tanečnice a v nepřirozeném rozmaru míjí sálem.

H. mám vás! Dos-ti pře-tvář - ky! Po-div-ný mrav to

f

Meno mosso.

Ilsea vzpamatovala se z prvého překvapení; výsměšně:

mp Aj! to-lik váš - ně! Snad lás - - ku,

H. hý - řit po-ta-jí.

ff *p*

accel.

Il. do - mi-no jsem tvo-ji o-kla - ma-la? Váš tón mne

più cresc.

Il. pře - kva-pu-je, hra - bě! Mne pusťte hned! Váš

f

Il. erb a prá - - vo dů - vod ne-ní k zo-tro - če-ní!

ff *con fuoco*

Hrabě svírá ji hněvivě. Zápasí spolu. Hrabě přísně:

Zů - staňte, ká - ži! Pá - chat

Tempo di Valse.

H. han-bu ne-do-vo-lím dál vlast-ní - mu jmé - - - nu

f espress.

Ilsea popuzena těmi slovy, hněvivě:

H. své - mu! Mne pusť-te! Mne pusť-te již! Můj ta-nečník

mp *sf* *sf*

Il. če - ká!

Hrabě. *f* Mrav sluš - ný od-vrh - la jste! Jste

S opovržením:

ff espress.

Ilsea s výsměchem:

H. sta-rá za - se krev! Jsem, bloude! Proč že-bral jsi

mp *p* *sf* *sf*

Ilsea dotančivši k Ivovi, odrazí hraběte, vytrhne Ivu jeho tanečnici a tančí s ním s vášnivostí.

Hrabě vzpamatovav se, snaží se Ilseu zachytiti.

Il. o ni?

Ilsea tančí šíleně hlavu majíc téměř na hlavě Ivově; v opojení:

Ilsea. *f* Tanč - te, ó, tanč - te přes ce-lý svět!

sf *f* *ff* *mf*

Il. Ry-tí - ři, tanč - te přes ce-lý svět!

Ivo zase svůj, chce se vymknouti, přísně a rozhořčeně.

f Vrať-te se

ff *mf* *f*

Iv. zpět!

sf *sf*

Ilsea svírá Ivu železně.

Té chví - le přec přej - te

Sbor mezi tancem.

Soprani.

Alti. Tanč - me, ó, tanč_me!

Tenori.

Bassi.

Il. ne_zná - mé mas_ce.

Tanč - me, ó, tanč_me!

Ivo.

Zpět, pra_vím, vrať - te se!

Iv.

Vrať - te se zpět!

più dim.

p sf f p sf sf mf espr.

Hraběse ocitl těsně u nich. Ivo vytrhl se z náruče Ilseiny a ukáže jí hrdě a ponižujícím způsobem na hraběte místo odpovědi k jejím prosbám.

sf

Poté chopí se nejblíže stojící tanečnice a okázale obtančí kol Ilsey.

Ilsea se zhroutila do náruče hraběte.

Nina mihne se kolem. Za pomoci její a hraběte Ilsea

Ivo. p

Tra-la - la, la-la - la, la-la-

sf dolce p

Do sálu vchází několik lokajů, kteří nesou číše a víno. Vstoupivše do sálu, zastrou za sebou oponu.

vypotácí se ze sálu; naposled ohlíží se ještě po Ivovi.

Iv.

la, la-la - la, la-la - la!

Scéna 8.

Hrabě, Ilsea, Nina.

Ilsea dostavši se do foyeru, klesne téměř v bezvědomí na nejbližší pohovku. K hraběti horečně:

Ilsea. *p*

Dí - ky, ó, dí - ky! Sa-mo-ty přej - te mi!

Hrabě zaváhá.

Jak pře-je-te si!

Vrací se do sálu.

Nina sklání se starostlivě nad Ilseou.

Ilsea jakoby z mrákot: **Meno mosso.**

Po - hr-dl!...

Ne-po - cho-pil!

poco animato

pp *tr* *sf* *pp* *mf espress.* *p* *dolce* *sfp*

Il. Vše-mu ko-nec! Jis-to-tu mám!... Ko-nec!

espress.

k Nině:

Il. Ko-nec! Jest dob-ře již! Dík! Vrať se

dolce espress.

sf

Pojednou vášnivě se vzchopí, jakoby rázem nabyla nebývalé síly.

Il. k ple-su! Ó, sí-lu

f

sf *p*

Il. vrá-til mi zpět! Ne-bu-du ví-ce se chvět!

sf

Ilsea vrhne se do sálu, Nina spěšně, ulekaně za ní.

Il. Sil - na být chci! Ó, sil - na být!

Scéna 9.

Dav masek, bohémové, Ivo, Emil, skupina pierotů, hrabě, Ilsea, skupina toreadorů, Nina, sbor cikánů, Jindřich, clowni, dvě dívky, jiné dvě dívky, clown, průvod comedie dell' arte, rytíř a princezna, zvířata, famulus atd. Záclona je rozhrnuta dokořán.

Dav masek vhrne se do foyeru na promenádu a k občerstvení. Sluhové nalévají hostům vína.

Masek ve foyeru stále přibývá. Na všech stranách obsazují hosté stolky narychlo přinášené a ke konci scény zase odnesené, na něž sluhové staví víno. Mnozí hosté odložili masky.

Tempo I Moderato.

Soprani. Alti. Sbor. Tenori. Bassi.

ff Teď ví - na, buď ví - na, buď po-zdra-ve - na ví-na šumná číš! Již vzhů - ru číš, vzhů - ru! Nám k zdraví všem buď ví - na číš!

Tempo I Moderato. *pesante* *fff*

Allegro moderato. *p*

L'istesso tempo

p

Do popředí se dostane malá skupina bohémů s Ivou uprostřed, jemuž připíjejí.

Tenori.

Sbor.

Bassi.

Allegro moderato.

p

Vna_šem kru - hu ví - tán, hos_ti buď vzác - ný! Laurem

p

Vnašem kru_hu ví - tán, hos_ti buď vzác_ný!

Allegro moderato.

sf

p

o_zdo_ben k nám se z ci_zi_ny vra_ciš.__ K slá - vě tvé my při_pi_je_me

f *ff* *f* *ff* *f*

Buď zdráv, buď

accel.

teď. Buď zdráv, tys vůd - - ce náš

f

f

Buď zdráv,______ buď zdráv, tys

ff

accel.

 Allegro con moto.

zdráv! Připíjejí a mizejí v davu.

slav - ný.

Sopr. **Dav.**

Společnou čí - ší teď zdraven buď ve - se_lý princ náš Kar_ne_val!

Alti. Ten. Bassi.

Allegro con moto.

Emil zachytil odcházejícího Ivu u portiéry vlevo.

Být u_míš krutým; u_ra_zils ji těž - ce.

E.

Ivo téměř opojeně, vášnivě:

Ať

Iv.

zku - sí pa - nen - ka! To za - čá - - tek byl

p *mf*

Iv.

f pou - - ze! *p* Což nic můj — ne-ní žal?

sf *p*

SKUPINA PIEROTŮ připijí. SKUPINA PIEROTEK. Přípitek.

Sopr.

Alti.

Na krá - su spani-lou va-ši! Va-ší sí - le!

Ten.

Bassi.

p *f*

8 Hrabě s Ilseou přicházejí zprava. Ilsea jest již opět klidná a pyšná.

sf *p* *f* *p*

Hrabě je pln galantnosti.

p dolce

Na krá - su va - ši křeh - kou tak, když roz - mar vní jest vše! Můj pří - pi - tek va - še nechť srd - ce má!

p *mf* *p dolciss.* *f*

Ilsea rozmarně s pozdviženou čiší:

p *dolce*

Dík! Ga-lant-ní ry-tíř jen tě-ší se příz - ni

Ilsea pokračuje mezi promenádou v rozmluvě s hrabětem.

Scherzando.

Il. *p*

mé. Neb to dím vám: roz_mar mým

Skupina toreadorů.

Ten. *p* *f* *p*

K poctě všech krás - ných žen!

Bassi. *p* *f* *p*

sfp *fp* *espress.*

Scherzando. *dolce*

Il.

vlád - cem; kdo jej pochopí, pá - nem jest srd_ce mé - ho! Nuž

Poco meno mosso.

Il.

na zdra_ví teď při_pij_me roz_ma_ru a ga_lantnos_ti! Lás - ky chvě_ní

mp *p*

rit. *a tempo* *mp*

Il.

pravdou ne_ní. Ne_má být... Já nevzdala jsem se své

p

Il.

tou - ze, já roz_mar sle_do_va_la pou - ze v tom

Il.

mum_ra_ji dneš_ním, kte_rý to_lik lá_kal, pro_to pro_sím: na mír pij_me

Šik šašků tlukoucích do bubnů objeví se v sále. Uprostřed nich Jindřich; za ním šik těch, kteří nesou potřebný materiál k zhotovení jeviště pro comedii dell' arte. Počnou ihned stavěti nejjednodušší podium u hlavního vchodu. Kolem tísní se zvědavci. Šik šašků utvořil kolem pracujících stráž s Jindřichem v čele. Zatím do foyeru zprava vyšli Emil a Nina (bez škrabošek) v důvěrném sklonu hlav, oba plni přátelství, oba úsměvní, číše v rukou.

Zajdou vlevo.

Il.

sta_rý!

ff pp sf p

Allegro moderato.

Emil. mf

Na va_ši sta_tečnost, jež pro - jev mě - la říz - ný,

mf

E.

f *f*

se srdcem hnula mým, mé tou - - ze dav - ši

vzplát. Na no - vé

p

přá - tel-ství! Na sta-rých svá - rů tryz - ny!

f *mf*

p cresc.

Já vše chci od - pus - tit vám

p

E.

rád za ná - vště - vu jen jed - nu,

più dim.

mf dolciss.

mp

E.

p

při ve-če-ru...

Nina. p

Vy oš-kli-vý! Já za slo-vo vás be-ru...

p

Oba mizejí vlevo. Emil radostně sevřel Ninu.

smorz.

un poco sost.

Jindřich k několika:

Allegro vivo.

mf

Jis-to je, že hra-bě v masce

Sbor cikánů.

Ten. f

Na zdraví!

Bassi f

Allegro vivo.

ff p f p

p marcato

mf

Jd.

při_to_men jest. Chu_tě kdí_lu!

p cresc. f

Na_še skvělá co_me_di_e u_ká_že, jak mstí se bo_hém!

pp sf

Clowni pracující na zbudování scény připíjejí si se stráží.

Jindřich zmizí v sále.

Tenori.

f

Na zdraví na_šemu dí_lu!

Bassi.

mf marcato

p

Dav ve foyeru.

Ten.

pp

Po_zdra_ven buď Kar_ne_val!

Bassi.

pp

pp subito

Ivo objeví se s Emilem pod paží, přemožen rychle požitým vínem. Nutí k pití rovněž již opojeného Emila.

Vmůj ú - spěch pij! Pij, bra-chu! Připij! Však u-vi-díš, jak zlomín je-ji pý - chu! Ach, prokla-tou tu pý - - chu! Nuž při-pij! Vmůj ú - - spěch!

Třesknou jejich číše tak prudce, že se obě rozbijí. Dají se oba do smíchu a zmizejí za portiérou.

Emil blábolivě:

K smí-chu! K smr-ti přec jen máš ji rád!

p molto espress.

K nim ukazuji dvě dívky mezi promenádou.

Jedna. *p*

Ten tam: toť I - vo!

Allegro vivo 𝅗𝅥 = ♩

Ja. *mp*

A do - le v mas - ce Il - - se - a,

fp *fp* *mf dolce*

Ja. *p*

hra - běn - ka sa - ma…

p *mf*

I. dívka.

Nám

Allegro ma non troppo ♩ = 𝅗𝅥

I. d.

od - ci - zil ji sňa - tek, však na ma - lí - ře za - po - menout nemůž'. Jen

p *p dolce* *mf*

I. d.

za ním taj - ně sem při - šla.

grazioso

II. dívka. *p*

Ten sňa_tek

p

II. d.

ce_lý rouškou být jí měl, v to vě - řím, jen sta_ré lás - ce

mp

II. d.

je_jí!

sotto voce

U_měl_ce z ně_ho u - či - ni - la.

5

pp

II. d.

Stal v ci_zi_ně se slav_ným... Vše taj - ně vymohla mu, se

rit. **Meno mosso.**

II. d.

ří_ká. On však jest špat_ně vdě_čen. Snad jest slep a o tom ne_ví...

pp *p colla parte*

Tempo di Marcia.

Jiné dvě dívky přiběhnou a zezadu je uchopí.

I. dívka.

II. d. *p*

Vi_dě_las je v tanci? Hol_ky, slyš_te!

p *mf* *p*

II. dívka.

I. d.

Krá_lov_na ple_su zvo_le_na být

dolce

Vsále pomalu řadí se průvod comedie dell' arte.

Hlasy v sále. (Tenori).

Allegro.

II. d.

má! Ho_la! hoj!

mf *mp* *p*

Všechny čtyři dívky.

Soprani.
Alti.

Na zdraví te_dy no_vé ple_su krá_lovny!

Tenori.
Bassi.

p *p* *mf*

Velká skupina masek.

Průvod comedie dell' arte.

Na po_čest krá - lov_ny!

Hoj! Hoj! Z ces_ty jdě_te!

p *sf* *sf* *p*

Prů - chod u_vol_ně_te! Hoj! Hoj! Ho_la, hoj! Hoj! Hoj! Ho_la, hoj!

Clown, jenž za Jindřicha převzal pořadatelství při budování jeviště, odhání diváky, jakož i ty, kdož z pracujících ještě na scéně se zdržují.

Průvod comedie pozůstává ze šiku trubačů, za ním šik šašků, poté Jindřich se žezlem vede sbor masek představujících opici, čápa, hada, osla. Za nimi šik pážat, poté rytíř a princezna.

Průvod comedie.

Sop. Alti. Hu-rá! Hu-rá!

Ten. Bassi.

Dav. U-stup-te! Ti-cho! Her-ci! U-stup-te!

Vedle šaška poskakuje famulus. Průvod blíží se k improvisovanému jevišti.

Dav ve foyeru ustupuje.

Rytíř a princezna jsou slavnostně uvedeni na scénu, kde zaujmou místo

U-stup-te! Ti-cho! U-stup-te!

na papírovém trůnu. Kol nich seskupí se zvířata. Jindřich mávaje žezlem dává znamení, že se chce dostati k slovu. Zatím rytíř a princezna napodobují loutky strnulými pohyby.

Scéna 10.

Jindřich, comedie dell' arte. Později hrabě.

Jd.

per_so_nál. Ten u_mí hrát, až trysk_ne pláč! Jde

dolce

p

o problém, jenž kaž_dé_ho z nás zle tí_žit zná.

cresc.

mf cresc.

Jde, slo_vem, o dra_ma lás_ky, pá_no_vé!

f

rit.

Allegro. **Molto espressivo.** Jiní (Tenori).

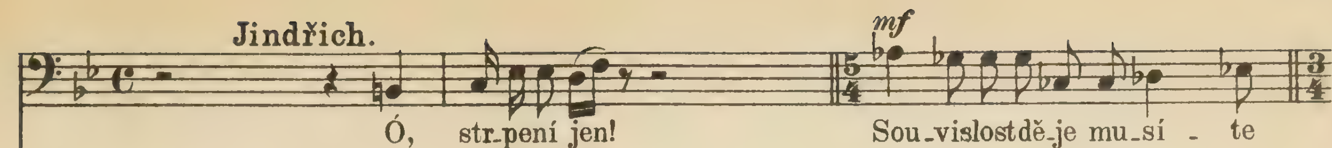
Vpřed jen! Chce_me vi_dět!

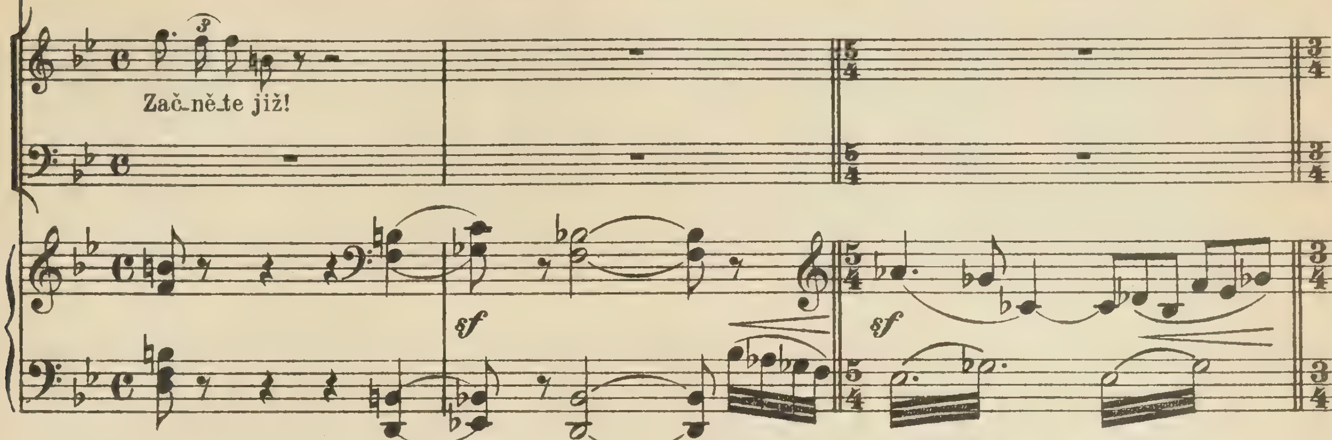
Diváci (Bassi).

Ho_la! Dra_ma lás_ky!

Allegro. **Molto espressivo.**

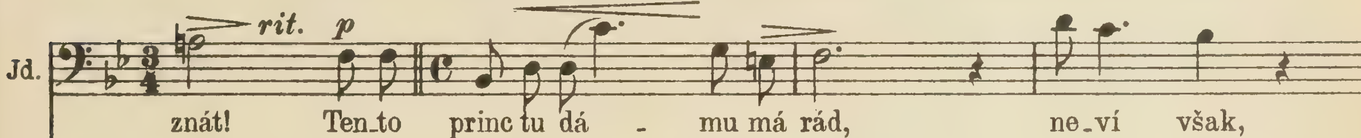
sfz p

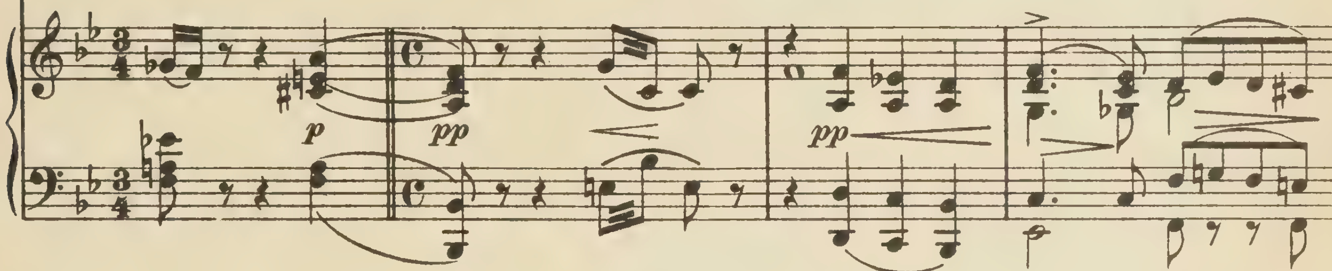

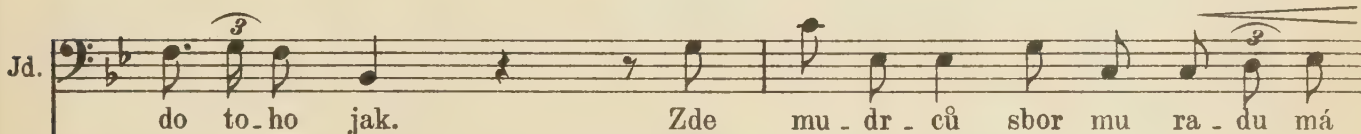

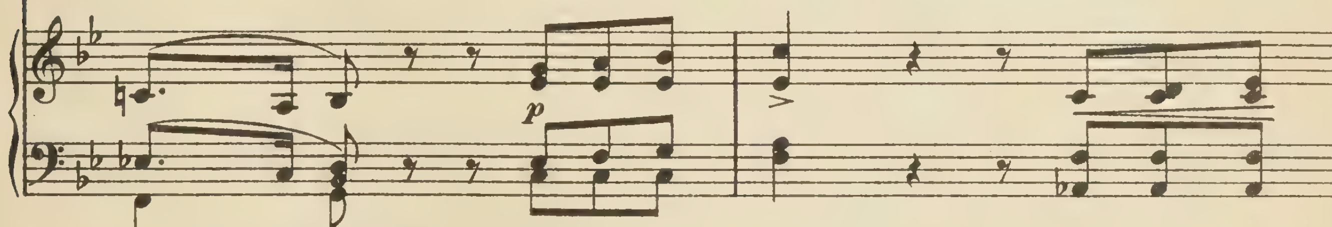

Meno mosso.

Jindřich s gestem na rytíře a princeznu, jež famulus jako loutkář stále postrkuje.

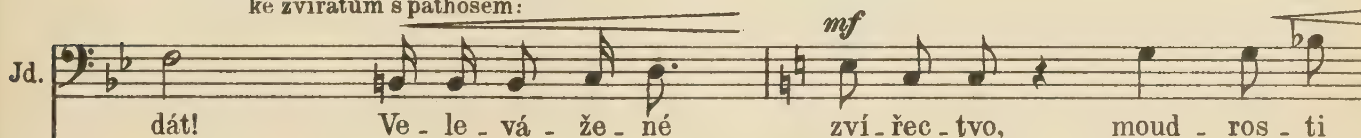

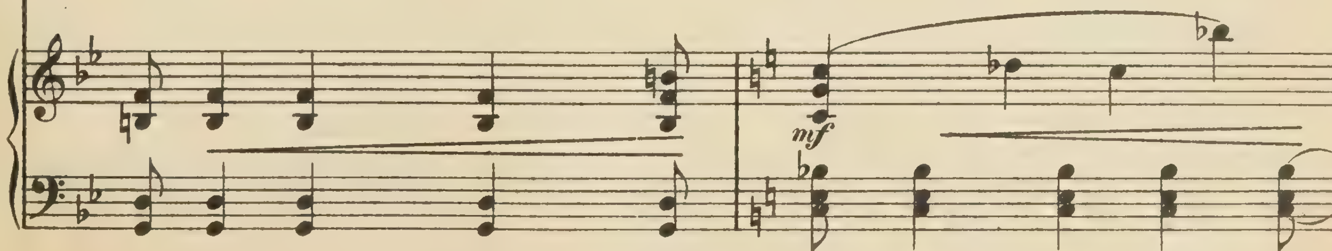

poco a poco vivo

ke zvířatům s pathosem:

Jd.

výkvě_te, je těž_ký spor, jak že_ny lás_ku zís - - kat.

grazioso ♪ = ♪

Jd.

Prin_cez_na ctnost_ná jest, princ tu_ze ne_smě_lý.... Za ra_du svá - mi

Zvířata se uklánějí rytíři a princezně.

Jd.

srd - ce roz_dě_lí.

Čáp.

Za dů - vě_ru dík!

Opice.

Za dů - vě_ru dík!

Had.

Za dů - vě_ru dík!

Osel.

Za dů - vě_ru dík!

Jindřich k opici.

Maestoso.

Jd.

mf

Když lid - stva váš rod

sf *p* *sf*

Jd.

hi - sto - ri - í, svou, o - pe, zkus - te the - o - ri - i!

sf *sf* *p* *f* *sf* 6 6

Jd.

f *p*

Váš duch jest s duchem do - by v sho - dě. Nuž,

f *p*

Jd.

mf

prv - ní mluv - te! Jste dnes v mó - - - - - - -

tr tr tr tr tr 6 6

Allegro grazioso.

Opice v masce filosofa s brýlemi, v šosatém kabátě s vyčnívajícím kapesníkem, ukloní se

Jd.

- - dě.

p

obecenstvu. Taneční hudba odhalí však její pravou povahu. Provede cirkusový taneček s akrobatickými gesty.

f

p

Teprve poté se vzpamatuje, zaujme vážnou pózu a počne povýšeně mluviti.

pp

sf

rit.

Opice. *mf*

Podle na_ší o_pí

colla parte

pp

Moderato.

Op.

fi_lo_so_fi_e jest lás_ka prob_lém psy_cho_lo_gi_e: Tož

p

un poco vivo

Op. ry-tí - - ři se vždy-cky če - kat slu - ší, až

p *sf* *sf*

espress.

accel.

Op. dá - - ma ta zna - ve-na tím, dá sa-ma je - mu tě - lo

dolce *accel.*

Tempo di valse.

Odstoupí sebevědomě. Obecenstvo jeví všeobecné zklamání.

Op. s du-ší!

Jindřich s odmítavým gestem:

mf Tu moud-rost va - ši prakse vy-vrací, neb če-ká - ním

Tempo di valse.

sf *p*

Jd. ry-tí - ři již srd - ce pří - liš kr-vá - cí. Vě-ru,

dolce

p

Jd.
rad po_si_tiv_ních na_še žá - dá do_ba...
p
p
Jd.
Nechť mluví čáp, všech šťastných sňat_ků
string.
Čáp tančí se směšnou graciésností staré krasavice.
mf
mp
Jd.
zdo_ba! Kdo v lás_ky vstou_pi_ti chce sladký chrám, jen
p
dolce
Č.
po_čestných, vzne_še_ných, cud_ných dám— vždyť ve všechny ži_tí
3

Č.

rá - je ces_ta ne_bla_há, zlá je! Tu ne_vím, zda

Č.

mů_žeš kdo ra_dit líp. Nuž,

dolciss.

Rytíř se hrůzou zapotácel. Princezna odvrátila cudně obličej.

Č.

pp

má rada je: sňatku slib!

pp

Allegro.

Někdo z obecenstva.

mf

Ho - ho!

Jiný. *accel.*

Cha_cha_cha_cha_cha!

Kdosi.

To je nemoder - ní!

p

p

accel. **Jindřich** k čápu. *mf* *accel.*

Ty va_še sňat - ku ó - dy

sf cresc.

Jd. již při_šly dáv - no z mó - - dy.

sf

Allegro ma non troppo.

mf

Jd. Lás - - - ka chce ú - - skok; k to_mu

a tempo

p

Jd. cí - - - li my na řa_du ha - da vy_vo_li_li. On

accel. *f rit.*

Jd. lás - - - ce vez - - dy bý - val prostřední_kem. Když

rit.

f

a tempo

Jd. sláb je způ - - sob poc_ti_vý, pak za_čni

a tempo

accel. Had. *mp* Tempo I.

Jd. trikem. To, vě_ru, na po - vá_že_nou, chtít

p

mf *p*

H. fi_lo_so_fovat se ženou! Ať roz_váž - - ná či sní - - - cí, jen

molto acceler.

H. u - deř!

H. Kaž - dá dá si ří - - - - ci.

f

sfz

Allegro.

p

Kdosi z obecenstva. (Bass).

Allegretto.

p

Vý - bor-ně! cha-cha-cha!

sf p scherz.

Druhý.

Tys, ha - de, čtverák!

Jiný.

cha-cha-cha-cha-cha-cha!

Kdosi. *mf*

U-de-řit? Ši - ba-le! A - le

sf

Obecenstvo dá se do smíchu. Zuřivý potlesk mluvčímu. Princezna omdlívá a rytíř snaží se ji obejmouti. Famulus je oba postavuje na nohy.

Maestoso.

rit. Jindřich. *f*

kte - rak? Ti-cho! Klo-bouk

ff *sf*

rit. **Moderato assai.**

Jd. do-lů! Jde o - sel, moud - - rost

p *tr*

Osel vchází do popředí; lorgnon v ruce, vše si afektovaně prohlíží, živá kari-

Jd. na vr - cho-lu.

tr

 katura hraběte, jaký byl při vstupu mezi bohémy v I. jednání. Všeobecný úžas. Odkudsi zazní utajený ženský smích.

accel.

Osel s nadutostí:

mf

Rod náš jest v světě pro-sla-ven, jak

molto

sfz p

sf

O. zná - mý do-by - va-tel žen! I-já! Mám té - hož ge - ni-a.

tr

tr

Obecenstvo propukne v nevázanou veselost a napodobuje oslí mekot.

O. I-já!

Sbor. Soprani. Alti.

f

I-já!

I-já!

Tenori. Bassi.

f

f

Osel *mf*

Má že_na hřič - kou, roz_ma_rem jen bý - ti; když

p

O.

mít ji chceš, pak hleď jen na to mí - - ti

f *accel.* frivolně:

sf *sf* *ff*

Někteří z obecenstva, poznavše v oslu karikaturu hraběte, propuknou:

ff *accel.*

zla - - - - - - - - - to.

Soprani.

Alti.

Sbor.

Tenori.

f

Za_tan_ci!

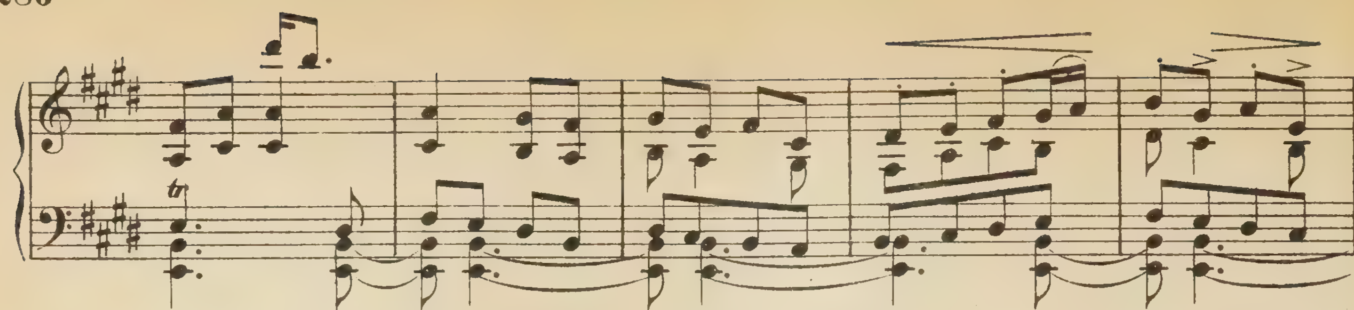
accel.

ff *sf* *sfz*

Allegretto.

Osel dá se do tance; paroduje Ilsein tanec před hrabětem v I. jednání.

sf *sf* *p* tr *cresc.*

Sotva odtančil několik taktů, vrhne se na improvisované jeviště hrabě, který po celý

výstup oslův byl uprostřed obecenstva. Uchopí osla za krk a rdousí ho. Nastal všeobecný zmatek. Vše se vrhá na scénu přispěti jedné nebo druhé straně. Jekot píšťal, řev.

Hrabě. *f*

Bíd - ní - ku!

Dav. Allegro con fuoco.

Ten. *ff*

Hur - rá!

Bassi. *ff*

Allegro con fuoco.

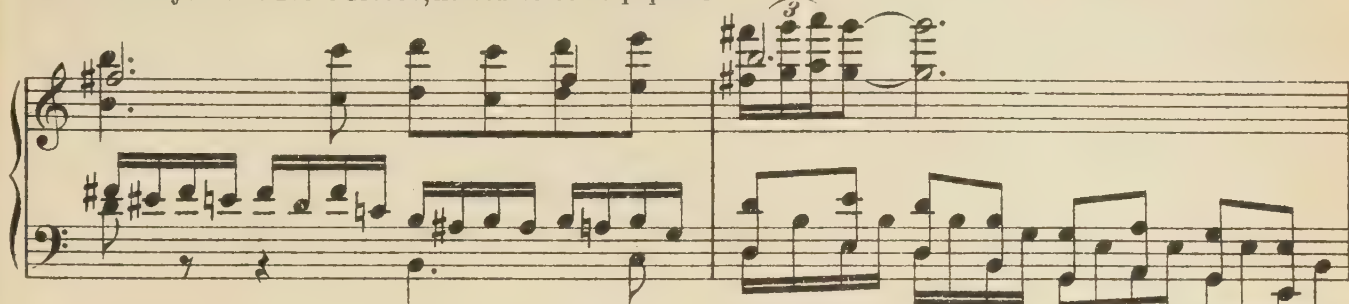
ff

8

Přívalem se jeviště zbořilo a vše se řítí do sálu,zatím

co z davu vybaví se Ivo s Ilseou, kterou vleče do popředí.

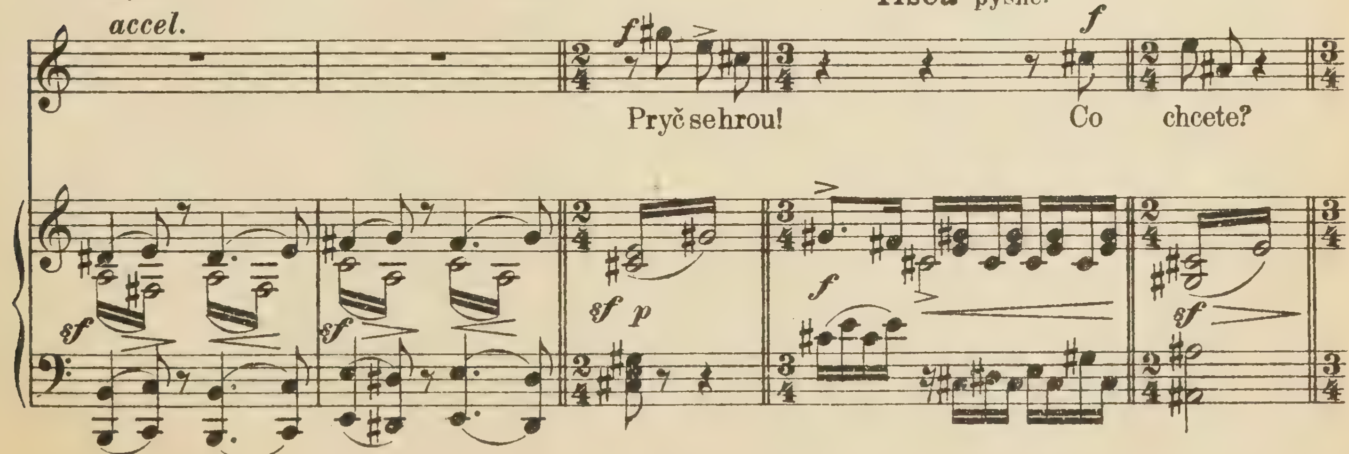

Scéna 11.

Ilsea, Ivo, sbor za scénou.

Ivo zápasí s Ilseou; strhl škrabošku sobě i jí. Brutálně: **Ilsea** pyšně:

Seběhnou až koleandrové skupině. Tam ve vzájemném zápase klesnou na kolena proti sobě, dvě rozervaná srdce v pomstychtivosti. Mezitím zápasící a hlučící dav vhrnul se úplně do sálu. Někdo zavřel oponu, takže Ilsea a Ivo zůstávají o samotě. Jen chvílemi sem zalétá stále slabší ozvěna bouře v sále.

Ivo zuřivě cloumá Ilseou. Mluví jedním, horečným dechem, prožívaje celé peklo citů.

Allegro molto agitato.

Iv.
f
mp
dolce
Má, mo - je, má, ty mo - je, věč - - - ně
p dolce
f
Iv.
dolce
mo - je!... Vše šá - li - vý byl sen... Jen to jest pou - ze prav - da:
p
p
Iv.
f
ff
Má, mo - je, má, ty mo - je, má, ty má! Be - ze mne
f
sf
ff
sf
Iv.
rit.
tu - lač - ka, bez te - be psanec jsem věč - ný. Jen
rit.
mf

a tempo

Iv.

bij a braň se, a_le za mnou pojď přes tros_ky vše_ho!

Iv.

Zra_ňuj, vraž_di, a_le pojď!

Iv.

Za sebou zbořím mosty. Za sebou za_pal svět! Je ta_to

Iv.

chví_ _le na_še! Slyš ji! Pojď!

Iv.

mf

Já pán jsem tvůj. Ty mně jsi ur - čena.

mf

f

Jít mu-síš, vím to,

sfz

poco sost. *f*

ne-za-pí - rej dá - - le!

mp *accel.*

Jak bíd-ný vrah jsi ze dne

f

mp

vrať se,

f

štvá - na v den, dě - še - na mi-nu - lo-stí. Zdrž ji! vrať se,

f

Ilsea, jíž se podařilo vymknouti se jeho sevření, plnému zoufalství a zuřivosti, vztyčí se, zatím co on ještě klečí. Rozvrácena hněvem, který kryje chladností, mluví pyšně:

Ilsea. Meno mosso. Moderato.

Iv. pojď! Il. Pusť! Skreslils vše. Jsem hraběnkou, což jsi už

Il. zapomněl? Ó, krát - kou paměť, vě-ru, máš!

Ivo zadržuje ji: Slyš mě! Pojď!

Ilsea tvrdě:

Il. Mne pro-hrál jsi!

Ivo vztyčiv se prudce:

Iv. Lžeš! Jsi mou! Jak pes jsi

Ilsea povýšeným a mrazivým tónem:

Il. zří - - ti vás, rozmarnou

loutku, z níž z vrtochu pou - - ze stvořila své jsem

p accel.

slavné dílo z dlou - hé chvíle. Ach, hrát jsem si

Allegro.

chtěla, jen jsem hrát si s tebou chtě - la, jak s celým

Dochází jí dech.

Il. svě - tem rozmar - ně si hrát.

p *f*

Un poco vivo.

Ivo se na ni vrhne. Nastává zoufalý zápas. **Ilsea** šíleně:

accel.

mf

Il. Sly - šíš, ó, sly - šíš, ci tům všem se

sf *mf*

accel.

Il. smá - ti, chtěla jsem si s te bou domýš - li vým hrát.

accel.

sfp

Piú mosso.

f

Il. Ni - kdy, ó, ni - kdy tys

f *f*

più accel. e cresc.

Il. pravdu neměl zná - ti! Já pro všechny plá - - la, všem

Il. mu-žům chtě-la bych se k po-tu-pě tvé vzdát!

ff

Il. Cha-cha-cha - cha-cha-cha-cha!

Il. A tys měl mne rád.

accel.

Ivo, jenž byl zassut přívalem slov Ilseiných, proti nimž byl bezmocným, schvácen nekonečným hnusem, vložil do urážky všechno své opovržení. Poté odkvapí do sálu.

Ivo.

Děv_ko!

sfz con fuoco

f

rit.

ff

ppp

pp

Lento.

Mrazivé ticho. Ilsea rázem se vzpamatovala. Vypjala se jako postřelený pták. Vlna hoře udržela ji na okamžik ve výši. Vtom se zapotácí a shroutí se k zemi; doplíží se ke stupňům do sálu, kde sessuje se do klubka, jako na smrt raněné zvíře. Do ticha zdáli zaznívá hluk sálu.

pp

pp

Un poco vivo.

mf

p

f

Allegro moderato.

pp *sfp* *sfp* *sfp* *sfp* *sfp*

8

pp

8

poco a poco

p

cresc. e acceler.

Ilsea procitá, dívá se tupě před sebe a pak propuká v srdcervoucí pláč.

f *sf*

dim.

pp

Allegro con spirito.

Hluk za scénou se blíží.

marc.

mp

Soprani.

Alti.

Tenori.

Bassi.

Výkřiky za scénou.

Krá - lov-na ple-su...

f

5

f

zvo-le-na...

f

sfz

Kde jest?

f

f

Krá - - - - lov - - na ple - su!

mf dolce

6

sf

Krá - - - - lov - - na ple - su!

f

sf

p

Hle - dej - te!

Hle - dej - te!

p

p *p*

Scéna 12.

Ilsea, clown, dav masek, Ivo.

Clown se znaky pořadatele nahlédl portiérou do foyeru. Ukazuje Ilseu jinému clownovi.

mf
Tam jest, hleď_te!

marcato
mp

Jiný clown.
O - na, toť vskut-ku o - na!

f *ff* *mf*

Dozadu k davu vykřikne:

Krá - lovna ple-su! Hu-rá!

Dav hrne se do foyeru za všeobecného ryku, víření a pískání.

Hlasy za scénou.

Dav. Tenori. Bassi.

f
Krá - lovna ple-su!

f

Sopr.
Alti. Hu - rá!
Ten.
Bassi.

Hu - rá!

Hu - rá!
Hu - rá!

Tenori.

Bassi.

I. Bass.

II. Bass.

Buď pozdravena královna plesu!

Krás - ko, kněžko krásy!

Buď pozdravena královna plesu!

Krás - ko, kněžko krásy!

Chceš královnou být?

Soprani.

Alti.

Buď pozdravena královna plesu!

Krás - ko, kněžko krásy!

Chceš královnou být?

Chceš královnou být?

più ff

Ilsea se vypjala do hrdé, královské pózy.

Chci krá - lovnou bý - - ti.

dolce

Pořadatelé obklopili Ilseu, aby ji oblékli do roucha královny plesu. Zatím někteří z bohémů, poznavše Ilseu, jsou překvapeni.

Tenori.

Bassi.

Toť Il - se - a, toť Il - se - a, toť Il-se-a, hra-běn - ka!

Soprani.

Alti.

Dav.

Pryč z ces-ty, ať zří - me ji!

Pryč z ces-ty, ať zří - me ji, zří - me ji!

Hu-rá! Hu-rá!

Tenori.

Bassi.

Buď zdrá - - va, krá - lov-no ple-su!

Tenori.

Bohémové.

Bassi.

Buď zdrá - va, krá-lovno! Buď

Vyzdvihli Ilseu do výše,

zdrá - va, Il - se-o!

f

accel. e cresc.

kde se objeví skvělá v majestátnim rouše královny plesu. Dav propuká v nadšení, valí se v slavnostním průvodu do sálu.

Soprani.
Alti.
Dav.
Tenori.
Bassi.

ff

Svět - la nechť

ff

8

ff

vzpla-nou ku poc-tě tvo - jí! Krá - lov-no

f
ple - su,
krá - sy jsi
krá - - sy jsi
bůh!
Hud - - ba nechť
f
krá - sy jsi
8
f
hra - je,
ať každý se
ko - ří tvé
8
fff
krá - - se,
ku poc - tě tvé,
fff
8
fff
ff

ku poc-tě tvé!

sf

fp

Tenori.

Bassi.

f

Hu-rá! —

f

f

f

Hu-rá! —

f

acceler.

acceler.

Grandioso.

Průvod stává se triumfálním. Jde sálem, který

Dav.

Soprani.

Alti.

Tenori.

Bassi.

ff

Zdráv buď ve - se - lý princ

ff

Grandioso.

ff

se nyní zaskvěl mořem barevných světel.

Karneval!

fff

Ča_ro_děj, jenž lé_čit u_mí

fff

ff *fff*

kaž - dý žal!

8

ff

Zdráv a sla - ven buď vlád - - - ce náš!

ff

Zdráv buď, vlád - - - ce náš!

8

ff jubilante

Ped. *

f

Zdráv a sla - ven buď

f

Zdráv buď

ff

vlád - - - - - - - ce náš!

vlád - - - - - - - ce náš!

8

fff

Più mosso.

f

Kní - - - že lás - ky jsi,

Più mosso.

ff

cí - - - sař roz - ko_še.

f

O - sla_ven buď, Kar - ne_va_le!

marcato

O - sla - ven buď, Kar - ne - va - le!

8

ff

Zdráv buď

ff

8

f

ff

ve - se - lý princ Kar - ne - val!

accel.

ff *sf* *sf*

Náhle zazní uděšený výkřik dívek, které tvořily čestnou stráž kol Ilsey. Ilsea, jak stála ve výši nade všemi pyšná a vítězná, zřítí se náhle jako bleskem zasažena. Před tím dýka zamihla se v jejích dlaních. Padla mezi

Vivace.

sf *f*

ohromený dav. Průvod se zarazí; všeobecné zděšení. Někteří poklekli kol Ilsey. Zmatené hlasy.

poco rit. **Lento.**

sf *p* *sf* *p*

Tenori.

Lé - kař... Vše mar - no! Mrtva. Ni sten!

Bassi.

sf

Za bi la se dý - kou.

p *sf*

Soprani.

Alti.

Mrt - va. Mrt - va.

Tenori.

Bassi.

pp *sf* *pp*

Allegro.

Ivo šílený bolestí, dere se davem k Ilsee. Propuká v štkání, jež příšerně nese se mrtvem celého sálu.

Mrt - va. Mrt - va.

Allegro.

sf

Opona.
Tranquillo e dolcissimo.

Ivo. *ff*

Il - se - o! Il - se - o!

ff *f* *f* *ppp* *espress.*

Allegro moderato. *rit.*

pp *sf ppp* *pp*